

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Prolašavam Zakon o socijalnoj skrbi, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 28. siječnja 2022.

Klasa: 011-02/22-02/03

Urbroj: 71-10-01/1-22-2

Zagreb, 3. veljače 2022.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON O SOCIJALNOJ SKRBI

DIO PRVI OSNOVNE ODREDBE

Predmet uređenja

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se djelatnost socijalne skrbi, načela socijalne skrbi, naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, postupci za njihovo ostvarivanje, korisnici, sadržaj i način obavljanja djelatnosti socijalne skrbi, stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi, evidencije, inspekcijski i upravni nadzor, financiranje djelatnosti socijalne skrbi te druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi.

Usklađenost s pravnim poretkom Europske unije

Članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.)
2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15. 4. 2011.)
3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17. 12. 2011.)
4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20. 12. 2011.)

5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14. 11. 2012.)

6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova *au pair* (SL L 132, 21. 5. 2016.).

Ciljevi i svrha socijalne skrbi

Članak 3.

Socijalna skrb organizirana je djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, pomoć i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života, te poticanje promjena i osnaživanje korisnika, radi njihova aktivnog uključivanja u život zajednice.

Načelo supsidijarnosti

Članak 4.

Osoba koja ne može osigurati uzdržavanje svojim radom, pravima koja proizlaze iz rada ili osiguranja, primitkom od imovine, iz drugih izvora, od osoba koje su je dužne uzdržavati na temelju zakona kojim se uređuju obiteljski odnosi ili na neki drugi način može ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Načelo socijalne pravičnosti

Članak 5.

Osoba koja ostvaruje naknade i usluge iz sustava socijalne skrbi ne može njihovim korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada.

Načelo dostupnosti

Članak 6.

Socijalna skrb osigurava se na način koji omogućuje dostupnost naknada i usluga korisniku.

Načelo individualizacije

Članak 7.

(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi ostvaruju se u skladu s individualnim potrebama i uz aktivno sudjelovanje korisnika.

(2) Prava u sustavu socijalne skrbi su osobna, neprenosiva i ne mogu se nasljeđivati.

(3) Dospjele novčane naknade koje nisu isplaćene do smrti korisnika nasljeđuju nasljednici korisnika, prema zakonu kojim se uređuje nasljeđivanje, a ako nema nasljednika, vraćaju se u državni proračun, osim naknade za troškove stanovanja.

Načelo pravodobnosti

Članak 8.

Socijalna skrb ostvaruje se na način koji osigurava pravodobno uočavanje potreba korisnika radi sprječavanja nastanka ili razvoja stanja koja ugrožavaju sigurnost i zadovoljavanje životnih potreba i sprječavaju njegovu uključenost u zajednicu.

Načelo informiranosti

Članak 9.

Svaka osoba ima pravo na informaciju o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi te pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih teškoća koja pridonosi zadovoljavanju osobnih potreba i poboljšanju kvalitete života u zajednici.

Načelo sudjelovanja u donošenju odluka

Članak 10.

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo sudjelovati u procjeni stanja, potreba i odlučivanju o korištenju usluga te pravodobno dobiti informacije i podršku za donošenje odluka.

(2) Za ostvarivanje naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi potreban je pristanak korisnika odnosno njegova zakonskog zastupnika.

(3) U postupcima u kojima se odlučuje o pravima i interesima djeteta, dijete ima pravo na prikladan način saznati važne okolnosti slučaja, dobiti savjet i izraziti svoje mišljenje te biti obaviješteno o mogućim posljedicama uvažavanja njegova mišljenja, a mišljenje djeteta uzima se u obzir u skladu s njegovom dobi i zrelosti.

(4) Osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati i dati mišljenje u postupcima u kojima se odlučuje o njezinim pravima i interesima.

Načelo tajnosti i zaštite osobnih podataka

Članak 11.

Korisniku naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi mora se osigurati tajnost i zaštita osobnih podataka sukladno posebnim propisima.

Načelo poštivanja privatnosti

Članak 12.

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo na poštivanje privatnosti prilikom ostvarivanja naknade i usluge.

(2) Pružatelj usluge u djelatnosti socijalne skrbi ne smije narušavati privatnost korisnika.

(3) Prikupljanje podataka u svrhu ostvarivanja naknade i usluge te poduzimanje radnji nužnih za pružanje usluge ne smatra se povredom prava na privatnost korisnika.

Načelo kombinirane socijalne politike

Članak 13.

Kombinirana socijalna politika zagovara pluralizam kao okvir socijalne politike u kojem Vlada Republike Hrvatske i lokalne vlasti prepoznaju organizacije civilnog društva, strukovne komore i udruge, trgovačka društva, obitelj i druge dionike kao partnere u pripremi, donošenju te provedbi socijalnih programa.

Načelo socijalnih inovacija

Članak 14.

Socijalne inovacije podrazumijevaju usluge, modele ili proizvode kojima se istodobno podmiruju socijalne potrebe učinkovitije od drugih te stvaraju novi društveni odnosi i suradnja, što se odnosi na razvoj inovativnih rješenja, novih organizacijskih oblika ili novih oblika suradnje i financiranja, a radi rješavanja socijalnih problema.

Definicije pojmova

Članak 15.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *korisnik* je osoba ili kućanstvo koji u sustavu socijalne skrbi ostvaruje naknadu, socijalnu uslugu ili drugi oblik pomoći propisan ovim Zakonom
2. *samac* je osoba koja živi sama
3. *kućanstvo* je zajednica osoba koje zajedno žive i podmiruju troškove života
4. *samohrani roditelj* je roditelj koji živi sam s djetetom, sam skrbi o njemu i sam ga uzdržava
5. *jednoroditeljska obitelj* je obitelj u kojoj žive dijete odnosno djeca i jedan roditelj
6. *dijete* je osoba do navršениh 18 godina života
7. *mlađa punoljetna osoba* je odrasla osoba koja nije navršila 21 godinu života, a ostvaruje naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi s obzirom na dob
8. *odrasla osoba* je osoba koja je navršila 18 godina, a nije navršila 65 godina života
9. *starija osoba* je osoba koja je navršila 65 i više godina života
10. *dijete s teškoćama u razvoju* je dijete koje zbog tjelesnih, senzoričkih, komunikacijskih, govorno-jezičnih ili intelektualnih teškoća treba dodatnu podršku za razvoj i učenje kako bi ostvarilo najbolji mogući razvojni ishod i socijalnu uključenost
11. *osoba s invaliditetom* je osoba koja ima dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu sprječavati njezino puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na ravnopravnoj osnovi s drugima
12. *osoba potpuno nesposobna za rad* je osoba koju privremeno ili trajno nije moguće uključiti u radne procese, prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja
13. *djelomično radno sposobna osoba* je osoba kod koje je utvrđen djelomičan gubitak radne sposobnosti prema propisu o vještačenju i metodologijama vještačenja
14. *beskućnik* je osoba koja nema mjesto stanovanja niti sredstva kojima bi mogla podmiriti troškove stanovanja, a smještena je ili koristi uslugu organiziranog stanovanja u prihvatilištu ili prenoćištu ili boravi na javnim ili drugim mjestima koja nisu namijenjena za stanovanje
15. *osnovne životne potrebe* su prehrana, smještaj, odjeća i druge stvari za osobne potrebe; osnovne životne potrebe djece i mladeži obuhvaćaju i potrebe koje proizlaze iz njihova razvoja i odrastanja te odgoja i obrazovanja; osnovne životne potrebe djece s teškoćama u razvoju i odraslih osoba s invaliditetom obuhvaćaju i dodatne potrebe koje proizlaze iz oštećenja njihova zdravlja odnosno invaliditeta
16. *prihod* su novčana sredstva ostvarena po osnovi rada, mirovine, primitaka od imovine ili na neki drugi način, primjerice primitak od udjela u kapitalu, kamate od štednje i sl. ostvaren u tuzemstvu i inozemstvu, umanjen za iznos uplaćenog poreza i prireza
17. *imovina* su sve pokretnine, nekretnine, imovinska prava, iznos gotovine u domaćoj i stranoj valuti, štednja odnosno novčana sredstva na osobnim računima ili štednim knjižicama, darovi, vrijednosni papiri, dionice, poslovni udjeli, stambena štednja, životno osiguranje i ostala imovina u tuzemstvu i u inozemstvu
18. *sveobuhvatna procjena* je proces prikupljanja podataka, prepoznavanja i ocjene poteškoća, potreba, snaga i rizika, situacija i uključenih osoba koji se postupno razvija kako bi se odredili ciljevi rada s korisnikom te potrebne mjere i usluge
19. *individualno planiranje* je metoda socijalnog rada u procesu planiranja i izrade individualnog plana promjene životne situacije ili ponašanja korisnika, utvrđenog na temelju sveobuhvatne procjene potreba, teškoća i resursa korisnika, uz suradnju i partnerstvo s korisnikom i njegovom obitelji, a čija izrada obuhvaća aktivnosti procjene, organiziranja pristupa pravima i uslugama, koordiniranja s drugim pružateljima usluga, praćenje i evaluaciju koje trebaju odgovoriti na potrebe korisnika. Individualno planiranje provodi se

kada je potreban veći broj usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika radi poboljšanja njegove socijalne dobrobiti

20. *voditelj slučaja* je socijalni radnik koji planira, koordinira i provodi aktivnosti radi ostvarivanja usluga unutar organizacijskih jedinica Hrvatskog zavoda za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Zavod) kod pružatelja usluga, a pritom koristi potrebne profesionalne i druge resurse nužne za zadovoljavanje potreba odnosno za pružanje odgovarajućih usluga korisniku radi poboljšanja njegove socijalne dobrobiti

21. *vođenje slučaja* je metoda socijalnog rada kojom se u suradnji s korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju nužne usluge, koordinira, obavlja nadzor i ocjenjivanje te zastupa najbolji interes korisnika radi poboljšanja njegove socijalne dobrobiti. Primjenjuje se kada korisnici imaju složenije potrebe koje zahtijevaju više vrsta usluga i kada je potrebno koordinirati rad različitih pružatelja sa zajedničkim korisnikom

22. *plan intervencije* su postupci koji obuhvaćaju prevenciju rizičnih čimbenika u životu pojedinaca, obitelji i zajednice i stručni tretman radi podrške i pomoći korisnicima socijalne skrbi u svladavanju teškoća i postizanja individualno i društveno poželjnih promjena te unaprjeđenja njihove kvalitete života. Intervencije obuhvaćaju tretman, ali i ostale aktivnosti koje se koriste za prevenciju problema i postizanje ciljeva koji vode socijalnoj dobrobiti. Intervencija obuhvaća savjetovanje, psihosocijalno savjetovanje, zastupanje, posredovanje, obiteljsku medijaciju, socijalno planiranje, rad u zajednici i druge aktivnosti koje pripadaju suvremenom konceptu socijalnog rada

23. *socijalna isključenost* je nemogućnost pojedinca da sudjeluje u uobičajenim aktivnostima društva kojemu pripada, zbog čimbenika koji su izvan njegove kontrole

24. *interventne mjere u iznimnim slučajevima* obuhvaćaju privremeno upućivanje radnika iz jedne ustanove socijalne skrbi u drugu odnosno od jednog do drugog pružatelja socijalnih usluga, preraspodjelu radnoga vremena i izolaciju radnika u prostorijama ustanove socijalne skrbi ili pružatelja socijalne usluge – radna izolacija

25. *pripravnik* je osoba koja se prvi put zapošljava u ustanovi socijalne skrbi, kod druge pravne osobe, kod obrtnika koji obavlja djelatnost socijalne skrbi i kod fizičke osobe koja profesionalno obavlja poslove socijalne skrbi i koja je stekla obrazovnu kvalifikaciju u Republici Hrvatskoj potrebnu za zapošljavanje u sustavu socijalne skrbi, ili je obrazovnu kvalifikaciju stekla izvan Republike Hrvatske, a ona joj je priznata od nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima kojima se regulira priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija

26. *javni rad* je društveno koristan rad koji se odvija u ograničenom razdoblju te nudi sufinanciranje i financiranje zapošljavanja nezaposlenih osoba iz ciljanih skupina, čiji se program temelji na društveno korisnom radu koji inicira lokalna zajednica ili organizacije civilnog društva

27. *dugotrajna skrb* su naknade i usluge propisane ovim Zakonom koje se pružaju korisniku s oštećenjem zdravlja i oštećenjem funkcionalnih sposobnosti duže od godinu dana.

Rodno značenje pojmova

Članak 16.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

DIO DRUGI DJELATNOST SOCIJALNE SKRBI

POGLAVLJE I. OSNOVE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Obavljanje djelatnosti socijalne skrbi

Članak 17.

(1) Djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe, obrtnici i druge fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, propisom kojim se uređuje udomiteljstvo i provedbenim propisima.

(2) Djelatnost socijalne skrbi ustanove obavljaju kao javnu službu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Obavljanje djelatnosti socijalne skrbi nadzire ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Korisnici socijalne skrbi

Članak 18.

(1) Korisnici socijalne skrbi su:

1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način

2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete rane i predškolske dobi s razvojnim odstupanjem ili razvojnim rizikom, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti se za njega te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti se za njega

3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju

4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života

5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života, iznimno do tri godine života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život

6. obitelj kojoj je zbog narušenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška

7. osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama

8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima

9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama

10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti

11. beskućnik ili

12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Zavod određuje osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja naknada utvrđenih ovim Zakonom.

Državljanstvo, prebivalište i boravak kao uvjet

Članak 19.

(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:

1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj
2. strancu sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj
3. osobi bez državljanstva s privremenim i stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj.

(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj, kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu smještaja može se priznati i osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.

Kada osoba može sama sebe uzdržavati

Članak 20.

(1) U smislu ovoga Zakona osoba može sama sebe uzdržavati ako sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba može ostvariti svojim prihodima ili imovinom koja ne služi njoj niti članovima njezine obitelji za podmirenje osnovnih životnih potreba te od obveznika uzdržavanja ili na drugi način.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, imovina djeteta izuzima se od opterećenja ili otuđenja.

POGLAVLJE II. NAKNADE U SUSTAVU SOCIJALNE SKRBI

Vrste naknada

Članak 21.

Naknade u sustavu socijalne skrbi su:

1. zajamčena minimalna naknada
2. naknada za troškove stanovanja
3. naknada za ugroženog kupca energenata
4. naknada za osobne potrebe
5. jednokratna naknada
6. naknada za pogrebne troškove
7. naknada za redovito studiranje
8. plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu
9. osobna invalidnina
10. doplatak za pomoć i njegu
11. status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja.

Osnovice za izračun naknada

Članak 22.

(1) Osnovicu na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske jednom godišnje.

(2) Osnovicu na temelju koje se izračunava iznos drugih naknada iz članka 21. ovoga Zakona odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske.

ODJELJAK 1.
ZAJAMČENA MINIMALNA NAKNADA

Pojam zajamčene minimalne naknade

Članak 23.

Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, pod uvjetima i u iznosu propisanom ovim Zakonom.

Uvjeti za priznavanje zajamčene minimalne naknade

Članak 24.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koji nemaju sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba niti ih mogu osigurati u visini propisanoj člankom 27. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona po osnovi:

1. prihoda samca ili članova kućanstva kao niti od obveznika uzdržavanja
2. prodaje ili najma stana ili kuće u vlasništvu samca ili člana kućanstva, koju ne koristi za stanovanje
3. prodaje ili korištenja poslovnog prostora u vlasništvu samca ili člana kućanstva
4. prodaje pokretnina u vlasništvu samca ili člana kućanstva koje ne koristi za podmirenje osnovnih životnih potreba
5. prodaje, zakupa ili najma druge imovine u vlasništvu samca ili člana kućanstva koja ne služi podmirenju osnovnih životnih potreba ili po drugoj osnovi.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne priznaje se samcu ili kućanstvu ako:

1. je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog vozila čija vrijednost prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, osim vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika vozilo nužno zbog prometne izoliranosti
2. je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava nije omogućio uvid u prihod ili imovinu
4. se nezaposleni radno sposoban i djelomično radno sposoban samac ne nalazi u evidenciji nezaposlenih osoba prema zakonu kojim se uređuje tržište rada
5. je samac korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u prenoćištu ili prihvatilištu, žrtve nasilja u obitelji i žrtve trgovanja ljudima ili
6. je samac otkazao ugovor o radu u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka radi priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Umanjivanje iznosa zajamčene minimalne naknade

Članak 25.

Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio:

1. nezaposlenog radno sposobnog i djelomično radno sposobnog člana kućanstva koji nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri službi nadležnoj za zapošljavanje
2. člana kućanstva koji je sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora

3. člana kućanstva koji je otkazao ugovor o radu u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka radi priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Iznimke od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba

Članak 26.

Odredbe članka 24. stavka 2. točke 4. i članka 25. točke 1. ovoga Zakona ne odnose se na:

1. osobu kojoj nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se uređuje mirovinsko osiguranje
2. dijete nakon navršene 15. godine dok se redovito školuje, a najduže do navršene 26. godine
3. trudnicu i roditelju do šest mjeseci nakon poroda, roditelja koji čuva i odgaja dijete do godinu dana, blizance do tri godine ili ima troje i više djece do navršenih deset godina te roditelja koji koristi posvojiteljski dopust
4. osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost prema zakonu kojim se uređuje profesionalna rehabilitacija i zapošljavanje osoba s invaliditetom
5. nezaposlenog člana kućanstva bez prihoda koji skrbi za dijete ili za odraslog člana obitelji koji nije sposoban skrbiti o sebi, ako takav način skrbi nadomješta institucionalnu skrb po ovom Zakonu ili
6. nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi, kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama.

Postotak osnovice za izračun prava samcu ili članu kućanstva

Članak 27.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Zajamčena minimalna naknada za samca iznosi:

1. 100 % osnovice za radno sposobnog samca
2. 130 % osnovice za stariju osobu i osobu potpuno nesposobnu za rad.

(3) Zajamčena minimalna naknada za kućanstvo utvrđuje se kao zbroj udjela članova kućanstva, a udio za pojedinog člana kućanstva iznosi:

1. 70 % osnovice za odraslu radno sposobnu osobu
2. 95 % osnovice za odraslu osobu potpuno nesposobnu za rad i za stariju osobu
3. 120 % osnovice za samohranog radno sposobnog roditelja
4. 135 % osnovice za samohranog roditelja potpuno nesposobnog za rad
5. 70 % osnovice za dijete
6. 80 % osnovice za dijete u jednoroditeljskoj obitelji
7. 90 % osnovice za dijete samohranog roditelja
8. 120 % osnovice za trudnicu i roditelju do šest mjeseci nakon poroda.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava se za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom za vrijeme trajanja školske godine, osim ako se troškovi smještaja u učenički dom ne podmiruju na drugi način.

(5) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo ne može biti veći od 150 % brutoznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj.

Postotak osnovice za izračun prava beskućniku, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima

Članak 28.

(1) Beskućniku kojem je osiguran smještaj ili organizirano stanovanje u prihvatilištu priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojoj je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Utvrđivanje iznosa kad korisnik ostvaruje prihode

Članak 29.

(1) Ako samac ili kućanstvo ostvaruje prihod, iznos zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec od pokretanja postupka do donošenja rješenja utvrđuje se kao razlika između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i prihoda samca ili kućanstva u svakom pojedinom mjesecu počevši od mjeseca u kojem je pokrenut postupak za priznavanje prava do mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem se donosi rješenje.

(2) Mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za mjesec u kojem se donosi rješenje te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod

Članak 30.

U prihod u smislu članka 29. ovoga Zakona ne uračunavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi:

1. naknade za troškove stanovanja
2. naknade za ugroženog kupca energenata
3. naknade zbog tjelesnog oštećenja
4. ortopedskog dodatka
5. osobne invalidnine
6. doplatka za pomoć i njegu
7. doplatka za djecu
8. naknade koju osigurava jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, na temelju odluke predstavničkog tijela
9. stipendije za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života
10. darovanja pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe fizičke osobe
11. jednokratne donacije pravnih i fizičkih osoba do iznosa 10.000,00 kuna godišnje
12. pomoći za ublažavanje posljedica prirodne nepogode
13. privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje
14. uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvarenog prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi do iznosa minimalne plaće
15. obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće

16. nagrade učeniku za vrijeme praktične nastave i naukovanja
17. novčane pomoći i naknade troškova prijevoza za vrijeme obrazovanja prema propisu kojim se uređuje zapošljavanje
18. doplatka za njegu i pomoć druge osobe, doplatka za pripomoć u kući, ortopedskog doplatka, posebnog doplatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, osobne invalidnine, troškova ukopa, potpore za obrazovanje, novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike, dodijeljenog iznosa stambenog kredita ili financijske potpore, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, naknade za topli obrok, sredstava potpore ostvarenih kroz Program stručnog osposobljavanja i zapošljavanja hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji, ostvarenih prema zakonu kojim se uređuju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji
19. osobne invalidnine, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, dodatka za pomoć i njegu druge osobe, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, dodatka za pripomoć u kući i novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike ostvarene prema zakonu kojim se uređuje zaštita vojnih i civilnih invalida rata
20. osobne invalidnine, dodatka za njegu i pomoć druge osobe, dodatka za pripomoć u kući, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, povećane i uvećane obiteljske invalidnine, naknade za troškove ukopa, stipendije i novčane protuvrijednost za besplatne udžbenike prema zakonu kojim se uređuju prava civilnih stradalnika iz Domovinskog rata
21. jednokratne novčane potpore za novorođeno dijete na temelju zakona kojim se uređuju roditeljske i roditeljske potpore, novčane pomoći za opremu novorođenog djeteta odnosno novčane pomoći za novorođeno dijete koje isplaćuju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb
22. rada učenika i studenta na redovitom školovanju preko učeničkih i studentskih udruga
23. novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane nezaposlene osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja
24. naknade za troškove prijevoza u vezi s korištenjem zdravstvene zaštite
25. humanitarne akcije.

Umanjivanje prihoda kućanstva

Članak 31.

Iznos prihoda iz članka 29. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, samac ili član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Utvrđivanje prihoda od samostalne djelatnosti

Članak 32.

Za samca ili člana kućanstva koji primitke ostvaruje obavljanjem samostalne djelatnosti, a obveznik je plaćanja poreza na dohodak, prihod iz članka 29. ovoga Zakona utvrđuje se prema podnesenoj godišnjoj poreznoj prijavi ili Izvješću o paušalnom dohotku od samostalne djelatnosti i uplaćenom paušalnom porezu na dohodak i prirezu poreza na dohodak (Obrazac PO-SD).

Isplata u naravi

Članak 33.

(1) Zajamčena minimalna naknada može se isplatiti u cijelosti ili djelomično u naravi ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti u svrhu podmirenja osnovnih životnih potreba.

(2) Svatko je dužan prijaviti Zavodu sumnju da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi u svrhu podmirenja osnovnih životnih potreba.

(3) Djelomičan iznos zajamčene minimalne naknade može se izravno isplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka za člana kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade, ako se na temelju utvrđenih okolnosti može osnovano pretpostaviti da se zajamčena minimalna naknada neće koristiti u svrhu podmirenja navedene potrebe.

Obveze radno sposobnoga korisnika

Članak 34.

(1) Radno sposoban i djelomično radno sposoban samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je prihvatiti zaposlenje te biti aktivan u traženju posla i raspoloživ za rad prema zakonima o zapošljavanju.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva ako radno sposoban i djelomično radno sposoban samac ili član kućanstva neopravdano odbije prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema propisu kojim se uređuje tržište rada ili otkáže ugovor o radu.

(3) Korisniku iz stavka 2. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu odnosno uvećati iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u pripadajućem dijelu člana kućanstva koji je odbio prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema propisu kojim se uređuje tržište rada ili je otkazao ugovor o radu, u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

Suradnja Zavoda i službe za zapošljavanje

Članak 35.

(1) Zavod i služba nadležna za zapošljavanje dužni su međusobno surađivati u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih i djelomično radno sposobnih samaca ili članova kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je provoditi aktivnosti i mjere iz svoje nadležnosti u svrhu zapošljavanja radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(3) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o prizatom pravu na zajamčenu minimalnu naknadu za nezaposlenog radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu te za osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava.

(4) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o odobrenoj usluzi socijalnog mentorstva radno sposobnom i djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu i uključiti predstavnika službe nadležne za zapošljavanje u proces socijalnog mentorstva.

(5) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je obavijestiti Zavod o prestanku i razlozima prestanka vođenja u evidenciji nezaposlenih osoba radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka vođenja u evidenciji.

(6) Način suradnje Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade pravilnikom propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: ministar).

Rad za opće dobro bez naknade

Članak 36.

(1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su organizirati rad za opće dobro bez naknade za radno sposobne i djelomično radno sposobne samce ili članove kućanstva koji su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu te snositi troškove za provedbu rada za opće dobro i zaštite na radu.

(2) Rad za opće dobro bez naknade izvršava se na temelju ugovora kojim se određuje trajanje rada, mjesto obavljanja rada, opseg i vrsta posla.

(3) Radno sposoban i djelomično radno sposoban samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je odazvati se pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na osobe iz članka 26. ovoga Zakona.

(5) U radovima za opće dobro bez naknade osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu sudjelovati od 60 do 90 sati mjesečno.

Prestanak ili umanjivanje prava zbog neodazivanja

Članak 37.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva ako se radno sposoban ili djelomično radno sposoban samac ili član kućanstva ne odazove urednom pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, s danom na koji se bio dužan odazvati pozivu.

(2) Korisniku iz stavka 1. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u pripadajućem dijelu člana kućanstva koji se nije odazvao pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

Obveza dostave podataka

Članak 38.

(1) Zavod i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su međusobno surađivati u provođenju mjere rada za opće dobro bez naknade.

(2) Zavod je dužan jednom mjesečno jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Gradu Zagrebu dostaviti podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(3) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužan je Zavodu jednom mjesečno dostaviti podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su uredno pozvani, a nisu se odazvali niti sudjelovali u radovima za opće dobro.

Zapošljavanje samca ili člana kućanstva korisnika

Članak 39.

(1) Ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci zaposli, u prva tri mjeseca rada iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se za 50 % priznatog iznosa.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu nakon tri mjeseca rada osobe iz stavka 1. ovoga članka, ako prosječan prihod u posljednja tri mjeseca prelazi priznati iznos zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo.

(3) Ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu zaposli u javnom radu, pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne prestaje odnosno ne umanjuje se za prihod člana kućanstva ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu.

Prestanak prava na zajamčenu minimalnu naknadu

Članak 40.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu ako:

1. se praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava

2. zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava ili

3. u postupku preispitivanja uvjeta za daljnje korištenje prava samac ili član kućanstva nije omogućio uvid u prihod ili imovinu.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos umanjuje kućanstvu za udio člana kućanstva ako:

1. se samac ili član kućanstva nalazi na bolničkom liječenju, u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora ili boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca

2. samac ili član kućanstva umre.

(3) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, u slučaju iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka, prestaje sa zadnjim danom u mjesecu u kojem je nastala promijenjena okolnost.

(4) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos umanjuje kućanstvu za udio člana kućanstva iz stavka 2. ovoga članka s danom nastupanja okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(5) U slučaju priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu na temelju netočnih ili nepotpunih podataka o prihodima i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje ili opseg prava poništava se rješenje kojim je pravo priznato.

(6) Korisniku iz stavka 1. točke 3. i stavka 5. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

ODJELJAK 2.

NAKNADA ZA TROŠKOVE STANOVANJA

Korisnici naknade za troškove stanovanja

Članak 41.

(1) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se korisniku zajamčene minimalne naknade, osim beskućniku koji se nalazi u prenoćištu, prihvatilištu ili mu je priznata usluga smještaja u organiziranom stanovanju, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojoj je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama.

(2) Troškovi stanovanja u smislu ovoga Zakona odnose se na najamninu, komunalne naknade, troškove grijanja, vodne usluge te troškova koji su nastali zbog radova na povećanju energetske učinkovitosti zgrade.

(3) Jedinica lokalne samouprave dužna je korisnicima prava na zajamčenu minimalnu naknadu priznati pravo na troškove stanovanja.

Iznos naknade za troškove stanovanja

Članak 42.

(1) Pravo na naknadu za troškove stanovanja jedinica lokalne samouprave dužna je priznati u visini od najmanje 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu odnosno kućanstvu.

(2) Ako su troškovi stanovanja manji od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u iznosu stvarnih troškova stanovanja.

(3) Jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb može naknadu za troškove stanovanja djelomično ili u potpunosti podmiriti izravno u ime i za račun korisnika zajamčene minimalne naknade.

ODJELJAK 3.

NAKNADA ZA UGROŽENOG KUPCA ENERGENATA

Pojam, sadržaj rješenja naknade za ugroženog kupca energenata

Članak 43.

(1) Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samcu ili kućanstvu koji ispunjavaju uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca, propisane propisima kojima se uređuje energetska sektor.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka priznaje se na zahtjev samca ili predstavnika kućanstva.

(3) U rješenju kojim se korisniku priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata utvrđuje se:

1. status ugroženog kupca
2. priznanje prava na naknadu za ugroženog kupca energenata u određenom iznosu odnosno određenje vrste i opsega prava koja pripadaju korisniku s obzirom na utvrđeni status i
3. određenje načina sudjelovanja u podmirenju troškova energije odnosno načina isplate naknade za ugroženog kupca energenata.

(4) Ako je zbog promijenjenih okolnosti doneseno rješenje o smanjenju opsega prava ili o prestanku prava zbog prestanka statusa ugroženog kupca, Zavod je dužan, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja, o tome izvijestiti operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača ugroženog kupca.

(5) Mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje Zavoda vezano za priznanje predmetne naknade uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

ODJELJAK 4.

NAKNADA ZA OSOBNE POTREBE

Uvjeti za priznavanje, iznos naknade za osobne potrebe

Članak 44.

(1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se djetetu polazniku osnovne škole i djetetu i mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole, drugoj mlađoj punoljetnoj osobi, odrasloj osobi i starijoj osobi kojoj se priznaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju.

(2) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona i iznosi:

1. 50 % osnovice za dijete polaznika osnovne škole, odraslu i stariju osobu
2. 70 % osnovice za dijete i mlađu punoljetnu osobu polaznika srednje škole i drugu mlađu punoljetnu osobu.

(3) O priznavanju prava na naknadu za osobne potrebe odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, a pravo se priznaje s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(4) Pravo na naknadu za osobne potrebe prestaje s danom prestanka usluge smještaja ili organiziranog stanovanja odnosno s danom promijenjenih okolnosti ako korisnik ostvari prihod kojim može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba u priznatom iznosu.

ODJELJAK 5. JEDNOKRATNA NAKNADA

Uvjeti za priznavanje jednokratne naknade

Članak 45.

(1) Pravo na jednokratnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koje zbog podmirenja izvanrednih troškova nastalih zbog trenutačnih životnih okolnosti (rođenja ili obrazovanja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, prirodne nepogode i slično) nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe.

(2) Pravo na jednokratnu naknadu može se priznati i:

1. radi nabave osnovnih predmeta u kućanstvu ili nabave nužne odjeće ili obuće ako se nabava nužnih predmeta u kućanstvu odnosno odjeće i obuće ne može osigurati putem humanitarnih organizacija
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole koji je korisnik prava na uslugu smještaja u udomiteljskoj obitelji za kupnju obveznih školskih udžbenika, ako to pravo ne ostvaruje po drugoj osnovi
3. korisniku smještaja u kriznim situacijama radi naknade troškova prijevoza u mjesto prebivališta, vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi, kod drugog pružatelja usluge odnosno u drugu ustanovu ili
4. korisniku usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u slučaju trenutačne potrebe koja ne može biti zadovoljena u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

Iznos jednokratne naknade

Članak 46.

(1) Ukupan iznos priznatih jednokratnih naknada u jednoj kalendarskoj godini može iznositi najviše 500 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona za samca odnosno 700 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona za kućanstvo.

(2) Jednokratna naknada može se isplatiti i u naravi ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik naknadu neće koristiti namjenski.

(3) U osobito opravdanim slučajevima, kada to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se korisnik našao, Zavod može jednom godišnje priznati jednokratnu naknadu u iznosu do 10.000,00 kuna.

ODJELJAK 6. NAKNADA ZA POGREBNE TROŠKOVE

Uvjeti, iznos, način isplate naknade za pogrebne troškove

Članak 47.

(1) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se fizičkoj ili pravnoj osobi koja je podmirila troškove pogreba ili izvršila uslugu pogreba osobe:

1. koja nije imala zakonskog ili ugovornog obveznika uzdržavanja i
2. koja je u trenutku smrti bila korisnik:

a) prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili

b) prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju rješenja Zavoda.

(2) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se do iznosa osnovnih troškova pogreba u mjestu pogreba odnosno u mjestu posljednjeg prebivališta korisnika u Republici Hrvatskoj u slučaju pogreba izvan područja Republike Hrvatske.

(3) U iznos iz stavka 2. ovoga članka uračunavaju se i troškovi prijevoza do mjesta pogreba odnosno do državne granice u slučaju pogreba izvan područja Republike Hrvatske.

(4) Zavod je dužan zatražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe, osim u slučaju ošasne imovine.

ODJELJAK 7.

NAKNADA ZA REDOVITO STUDIRANJE

Korisnik, iznos, ostvarivanje prava na naknadu za redovito studiranje

Članak 48.

(1) Korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja priznaje se pravo na naknadu za redovito studiranje u statusu redovitog ili izvanrednog studenta na sveučilišnom ili stručnom studiju u postotku od osnovice koji iznosi 400 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Danom izvršnosti rješenja o priznavanju prava na naknadu iz stavka 1. ovoga članka korisniku prestaje pravo na uslugu smještaja odnosno organiziranog stanovanja.

(3) Zahtjev za priznavanje prava na naknadu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti do isteka roka od godine dana od dana prestanka prava na uslugu smještaja odnosno organiziranog stanovanja.

(4) Korisnik prava na naknadu za redovito studiranje ima pravo na naknadu iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju mirovanja obveza studenta za vrijeme služenja vojnog roka, za vrijeme trudnoće i do godinu dana života djeteta, za vrijeme dulje bolesti te u drugim opravdanim slučajevima prekida studija sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje.

(5) Korisnik prava na naknadu za redovito studiranje dužan je dostaviti dokaz o upisanoj godini najkasnije do 31. listopada svake godine dok traje studiranje te izvijestiti Zavod o završetku studiranja.

(6) Pravo na naknadu iz stavka 1. ovoga članka priznaje se korisniku za vrijeme redovitog studiranja, najdulje do 26. godine života, neovisno o njegovu imovnom stanju.

ODJELJAK 8.

PLAĆANJE TROŠKOVA SMJEŠTAJA U UČENIČKOM DOMU

Korisnik plaćanja troškova smještaja u učeničkom domu

Članak 49.

(1) Djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi, polazniku srednje škole slabijeg imovnog stanja koji nije član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu troškove smještaja u učeničkom domu plaća Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju učenika u učenički dom.

(2) Kriterije slabijeg imovnog stanja iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 9. OSOBNINA INVALIDNINA

Pojam osobe invalidnine

Članak 50.

Pravo na osobnu invalidninu priznaje se djetetu i osobi kod koje je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta – oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja, a u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.

Zapreke za priznavanje prava na osobnu invalidninu

Članak 51.

Pravo na osobnu invalidninu ne priznaje se osobi:

1. kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima
2. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema drugim propisima
3. koja doplatak za pomoć i njegu ostvaruje prema ovom Zakonu ili drugim propisima.

Iznos osobne invalidnine

Članak 52.

Pravo na osobnu invalidninu priznaje se u postotku od osnovice koji iznosi 350 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

Mirovanje prava na osobnu invalidninu

Članak 53.

Korisniku prava na osobnu invalidninu koji boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od šest mjeseci pravo na osobnu invalidninu miruje.

Rješenje o mirovanju prava na osobnu invalidninu

Članak 54.

(1) Rješenjem o mirovanju prava iz članka 53. ovoga Zakona obustavlja se isplata osobne invalidnine.

(2) Rješenjem o prestanku mirovanja prava na osobnu invalidninu odlučuje se i o nastavku isplate osobne invalidnine koja počinje s danom prestanka okolnosti iz članka 53. ovoga Zakona.

ODJELJAK 10. DOPLATAK ZA POMOĆ I NJEGU

Pojam doplatka za pomoć i njegu

Članak 55.

Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom zbog čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene, kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.

Opseg prava, iznos doplatka za pomoć i njegu

Članak 56.

(1) Pravo na doplatu za pomoć i njegu može se priznati u punom ili smanjenom iznosu ovisno o tome postoji li prijeka potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu.

(2) Pravo na doplatu za pomoć i njegu priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona koji iznosi:

1. 120 % osnovice za puni iznos doplatka za pomoć i njegu
2. 84 % osnovice za smanjeni iznos doplatka za pomoć i njegu.

Zapreke za priznavanje prava na doplatu za pomoć i njegu

Članak 57.

Pravo na doplatu za pomoć i njegu ne priznaje se osobi:

1. koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za pomoć i njegu
2. koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
3. kojoj je osiguran smještaj u ustanovi socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga, u zdravstvenoj ili u drugoj ustanovi odnosno organizirano stanovanje, sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima
4. koja je sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
5. koja doplatu za pomoć i njegu ostvaruje prema drugim propisima
6. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema ovom Zakonu ili drugim propisima.

Uvjeti za priznavanje prava na doplatu za pomoć i njegu

Članak 58.

(1) Pravo na doplatu za pomoć i njegu u punom iznosu priznaje se osobi iz članka 55. ovoga Zakona kojoj je utvrđen treći stupanj težine invaliditeta – oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja neovisno o uvjetima iz članka 57. točaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Pravo na doplatu za pomoć i njegu u smanjenom iznosu priznaje se osobi iz članka 55. ovoga Zakona kojoj je utvrđen drugi stupanj težine invaliditeta – oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja ako prosječan mjesečni prihod samca ne prelazi iznos od 250 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona odnosno ako prosječan mjesečni prihod po članu kućanstva ne prelazi iznos od 200 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka.

Iznimke od prihoda za priznavanje prava na doplatu za pomoć i njegu

Članak 59.

(1) U prihod iz članka 58. stavka 2. ovoga Zakona ne računavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi zajamčene minimalne naknade, zaposlenja u javnom radu korisnika zajamčene minimalne naknade, dječjeg doplatka, privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje, uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvarena prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, stipendije za školovanje učenika ili studenata dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine

života, nacionalne naknade za starije osobe, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi u svrhu zapošljavanja.

(2) Iznos prihoda iz članka 58. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, osoba plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Mirovanje prava na doplatak za pomoć i njegu

Članak 60.

(1) Korisniku koji se nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, u zdravstvenoj ustanovi te boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od šest mjeseci pravo na doplatak za pomoć i njegu miruje.

(2) Rješenjem o mirovanju prava iz stavka 1. ovoga članka obustavlja se isplata doplatka za pomoć i njegu.

(3) Rješenjem o prestanku mirovanja prava na doplatak za pomoć i njegu odlučuje se i o nastavku isplate koja počinje s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

ODJELJAK 11.

STATUS RODITELJA NJGOVATELJA ILI STATUS NJGOVATELJA

Pojam statusa roditelja njegovatelja ili statusa njegovatelja

Članak 61.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja je:

1. potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj ili njegovatelj osposobljen

2. u potpunosti nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala ili

3. koja ima više vrsta oštećenja četvrtog stupnja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih) zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

Roditelj njegovatelj

Članak 62.

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se roditelju djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona, pravo na status roditelja njegovatelja može se priznati i jednom i drugom roditelju.

Njegovatelj

Članak 63.

(1) Ako dijete s teškoćama u razvoju nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu, pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju, životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju, srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona, pravo na status njegovatelja može se priznati i osobi iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se osobi po izboru osobe s invaliditetom uz njezinu suglasnost, odnosno suglasnost njegovog zakonskog zastupnika, koja živi u zajedničkom kućanstvu s osobom s invaliditetom.

Uvjeti za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica

Članak 64.

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica priznaje se roditelju ili članu kućanstva iz članka 63. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koji:

1. je punoljetan
2. ima poslovnu sposobnost
3. nije lišen roditeljske skrbi
4. ima psihofizičke sposobnosti za pružanje potrebne njege i pomoći i koji pruža njegu
5. živi u kućanstvu s djetetom s teškoćama u razvoju ili osobom s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona i ima prebivalište na istoj adresi
6. koji je osposobljen za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. točke 1. ovoga Zakona i koji pruža njegu.

(2) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica priznaje se roditelju njegovateljicu ili njegovateljicu do navršene 65. godine.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, roditelj njegovatelj ili njegovatelj može i nakon navršene 65. godine ostvarivati priznato pravo ako i nadalje ispunjava zakonske uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica priznaje se:

1. ako djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom nije priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema ovom Zakonu ili nije osiguran smještaj prema drugim propisima, osim u slučaju osiguranja smještaja žrtve obiteljskog nasilja
2. ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka na temelju ovoga Zakona
3. ako roditelji ne koriste roditeljski ili posvojiteljski dopust za isto dijete
4. roditelju ili drugoj osobi kojoj nije izrečena mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi
5. roditelju ili drugoj osobi kod koje ne postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
6. ako osoba iz članka 61. ovoga Zakona nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili je pokrenut postupak za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora.

Naknada roditelju njegovateljicu ili njegovateljicu

Članak 65.

(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 800 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(2) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. točke 1. ovoga Zakona koja se, zbog zdravstvenog stanja, ne može uključiti u programe i usluge u zajednici ima pravo na naknadu u iznosu od 900 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(3) Roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 1200 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Obračun i isplatu naknada iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, uspostavu prijavno-odjavnih podataka za obvezna osiguranja te uplatu doprinosa za obvezna osiguranja obavlja Ministarstvo putem Zavoda, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.

Odmor i privremena nesposobnost za rad roditelja njegovatelja ili njegovatelja

Članak 66.

(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna.

(2) Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, a koje se utvrđuje odgovarajućom primjenom propisa iz obveznog zdravstvenog osiguranja kojima je utvrđena privremena nesposobnost za rad, djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom može se priznati pravo na uslugu smještaja.

(3) Za vrijeme dok traju okolnosti iz stavka 2. ovoga članka roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu iz članka 65. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

Obustava isplate naknade roditelju njegovatelju ili njegovatelju

Članak 67.

(1) Roditelju njegovatelju obustavlja se isplata naknade za vrijeme dok roditelj njegovatelj koristi roditeljski, roditeljski ili posvojiteljski dopust za drugo dijete.

(2) Za vrijeme obustave isplate naknade iz stavka 1. ovoga članka roditelju njegovatelju ne prestaje svojstvo osiguranika iz mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja.

(3) Rješenjem o prestanku obustave isplate naknade odlučuje se i o nastavku isplate naknade s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Prestanak statusa roditelja njegovatelja ili njegovatelja

Članak 68.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja prestaje:

1. na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja
2. ako se promijene okolnosti iz članka 61., članka 63. stavka 3. i članka 64. stavka 1. ovoga Zakona
3. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovatelja u skladu s ovim Zakonom
4. ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora
5. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zasnuje radni odnos, obavlja obrtničku, samostalnu ili neku drugu profesionalnu djelatnost

6. kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrší 65 godina života, osim u slučaju iz članka 64. stavka 3. ovoga Zakona
7. istekom roka od dva mjeseca u slučaju privremene nesposobnosti za pružanje njege roditelja njegovatelja ili njegovatelja
8. smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja
9. ako osoba iz članka 61. ovoga Zakona sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili
10. ako je nastupio neki od razloga navedenih u članku 64. stavku 4. ovoga Zakona.

Evidencija

Članak 69.

- (1) Zavod vodi evidenciju osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja.
- (2) Sadržaj i način vođenja evidencije iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

POGLAVLJE III. SOCIJALNE USLUGE

Sadržaj socijalnih usluga

Članak 70.

Socijalne usluge obuhvaćaju aktivnosti namijenjene prepoznavanju, sprječavanju i rješavanju problema i poteškoća pojedinaca i obitelji te poboljšanju kvalitete njihova života u zajednici.

Vrste socijalnih usluga

Članak 71.

Socijalne usluge su:

1. prva socijalna usluga
2. usluga sveobuhvatne procjene i planiranja
3. savjetovanje
4. stručna procjena
5. psihosocijalno savjetovanje
6. socijalno mentorstvo
7. obiteljska medijacija
8. psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja
9. psihosocijalna podrška
10. rana razvojna podrška
11. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja
12. pomoć u kući
13. boravak
14. organizirano stanovanje i
15. smještaj.

Trajanje i učestalost socijalnih usluga

Članak 72.

Socijalne usluge mogu se pružati tijekom duljeg razdoblja ili privremeno, ovisno o potrebama korisnika.

Način procjene, cilj socijalnih usluga

Članak 73.

(1) Socijalne usluge priznaju se ili odobravaju na temelju sveobuhvatne i/ili specifične procjene potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice, u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencija, radi osnaživanja i bolje socijalne uključenosti.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na prvu socijalnu uslugu, uslugu savjetovanja koju pruža stručni radnik Zavoda i uslugu obiteljske medijacije.

Izvaninstitucijske i institucijske socijalne usluge

Članak 74.

(1) Socijalne usluge prvenstveno se priznaju ili odobravaju korisniku kao izvaninstitucijske usluge ili mu se priznaje pravo na izvaninstitucijsku skrb.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na smještaj kao institucijsku skrb priznaje se u kriznim situacijama, radi provođenja rehabilitacijskih programa, radi provođenja psihosocijalnih tretmana te u drugim slučajevima iz članka 116. točaka 1., 3., 5. i 6. do 9. ovoga Zakona, ako osobi nije moguće osigurati skrb u vlastitom domu, priznavanjem prava na izvaninstitucijsku skrb i/ili pružanjem drugih izvaninstitucijskih usluga.

(3) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 1. do 14. ovoga Zakona su izvaninstitucijske usluge.

(4) Smještaj je usluga koja se pruža kao institucijska skrb u domu socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja usluga ili kao izvaninstitucijska skrb u udomiteljskoj obitelji.

Pravna osnova za korištenje socijalnih usluga

Članak 75.

(1) Socijalne usluge iz članka 71. ovoga Zakona mogu se pružati na temelju:

1. rješenja Zavoda, osim socijalnih usluga koje pruža Zavod
2. uputnice ili zaključka Zavoda ili
3. ugovora o pružanju socijalne usluge.

(2) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 14. i 15. ovoga Zakona pružaju se na temelju rješenja.

(3) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 4. do 13. ovoga Zakona pružaju se na temelju uputnice, osim usluge stručne procjene koja se može pružati i na temelju zaključka.

(4) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 5. do 15. ovoga Zakona mogu se pružati i na temelju ugovora korisnika i pružatelja usluge.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, socijalnu uslugu iz članka 71. točaka 13. do 15. ovoga Zakona dijete može koristiti samo na temelju uputnice ili rješenja Zavoda.

(6) Korisnik može sam izabrati socijalnu uslugu i pružatelja s kojim sklapa ugovor o pružanju socijalne usluge u skladu s uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(7) Korisnik koji socijalnu uslugu koristi na temelju ugovora iz stavka 4. ovoga članka u cijelosti snosi troškove usluge.

Sadržaj uputnice

Članak 76.

(1) Uputnica je isprava kojom se korisnik upućuje na korištenje određene socijalne usluge propisane ovim Zakonom, određuje se pružatelj i opseg usluge te ujedno predstavlja osnovu za obračun troškova pružene usluge.

(2) Uputnica za pružanje socijalne usluge sadrži: ime i prezime korisnika, osobni identifikacijski broj (u daljnjem tekstu: OIB), vrstu, oblik i opseg usluge, pružatelja usluge, početak i trajanje pružanja usluge, potpis osobe ovlaštene za izdavanje uputnice i potpis ovlaštene osobe koja je izvršila obračun te upozorenje o pravnim posljedicama nepridržavanja odredbi ovoga Zakona.

(3) Uz uputnicu se prilaže individualni plan intervencija ili individualni plan promjena.

(4) Zavod je dužan voditi evidenciju o izdanim uputnicama.

(5) Način vođenja evidencije o izdanim uputnicama i obrazac uputnice pravilnikom propisuje ministar.

Uputnica

Članak 77.

(1) Uputnica za pružanje socijalne usluge izdaje se na temelju individualnog plana promjene i potreba korisnika, uz suglasnost korisnika.

(2) Uputnica iz stavka 1. ovoga članka izdaje se samo za jednu vrstu usluge, a ako je procijenjeno da korisniku treba osigurati više vrsta usluga, za svaku uslugu izdaje se posebna uputnica.

(3) Ako se tijekom pružanja socijalne usluge promijene okolnosti koje utječu na vrstu, opseg, način pružanja usluge ili promjenu pružatelja usluge, izdaje se nova uputnica.

Obavješćavanje o pružanju usluge

Članak 78.

(1) Nakon zaprimanja uputnice ovlaštenu pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana obavijestiti Zavod o danu početka pružanja usluge ili stavljanja na listu zaprimljenih zahtjeva.

(2) Ako pružatelj usluge ne pruža uslugu korisniku kojemu je uputnica izdana ili ne pruža uslugu iz uputnice, pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana o tome obavijestiti Zavod i navesti razloge te vratiti uputnicu.

(3) Ako Zavod ocijeni da su razlozi za odbijanje pružanja usluge iz stavka 2. ovoga članka neopravdani, o tome će odmah obavijestiti Ministarstvo.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka Zavod će izdati novu uputnicu.

ODJELJAK 1.

PRVA SOCIJALNA USLUGA

Sadržaj i pružatelj prve socijalne usluge

Članak 79.

(1) Prva socijalna usluga sadrži:

1. inicijalni razgovor
2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga
3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta
4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika.

(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi odnosno nije poduzeta mjera

ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njezina poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća zbog istih ili novih potreba.

ODJELJAK 2.

USLUGA SVEOBUHVAATNE PROCJENE I PLANIRANJA

Sadržaj i pružatelj usluge sveobuhvatne procjene i planiranja

Članak 80.

(1) Usluga sveobuhvatne procjene i planiranja obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji u suradnji s korisnikom, određivanje mjera, zadataka, aktivnosti te koordinacije usluga, praćenje i procjenjivanje radi zaštite najboljeg interesa korisnika.

(2) Procjena iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji ili osoba značajnih za korisnika.

(3) Planiranje iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća individualno planiranje usluga radi njihova korištenja i/ili određivanja mjera zaštite donošenjem individualnog plana promjene.

(4) Uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja provodi socijalni radnik – voditelj slučaja u Zavodu u koordinaciji s drugim stručnim radnicima.

ODJELJAK 3.

SAVJETOVANJE

Sadržaj, način pružanja i pružatelj usluge savjetovanja

Članak 81.

(1) Savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a iznimno prema procjeni stručnjaka do pet susreta.

(3) Uslugu savjetovanja pruža stručni radnik Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 4.

STRUČNA PROCJENA

Sadržaj, korisnik, svrha i pružatelj usluge stručne procjene

Članak 82.

(1) Stručna procjena je usluga kojom se utvrđuju sposobnosti i potrebe korisnika radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge.

(2) Usluga stručne procjene odobrava se djetetu s razvojnim rizikom, odstupanjem, teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom radi priznavanja prava na uslugu psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške, pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, boravka, organiziranog stanovanja ili smještaja, a može trajati od četiri do šest sati.

(3) Uslugu stručne procjene, na temelju uputnice ili zaključka Zavoda, provodi tim stručnjaka doma socijalne skrbi koji pruža usluge djeci s teškoćama u razvoju ili osobama s invaliditetom i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

ODJELJAK 5.

PSIHOSOCIJALNO SAVJETOVANJE

Sadržaj i način pružanja usluge psihosocijalnog savjetovanja

Članak 83.

(1) Psihosocijalno savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu, posebnim stručnim postupcima i aktivnostima pomaže korisniku otkloniti teškoće u funkcioniranju u različitim područjima života s naglaskom na ponašajne, emocionalne, interpersonalne, socijalne, obrazovne, razvojne i organizacijske aspekte života.

(2) Psihosocijalno savjetovanje temelji se na terapijskom odnosu i procesu tijekom kojega se radi na smanjivanju aktualnih teškoća i pronalaženju najboljeg rješenja ili prevladavanju kriznih situacija u skladu s potrebama korisnika.

(3) Usluga psihosocijalnog savjetovanja obuhvaća intenzivan individualni i/ili grupni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji.

Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalnog savjetovanja

Članak 84.

(1) Usluga psihosocijalnog savjetovanja odobrava se nakon procjene rizika snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencije, u trajanju do šest mjeseci.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je zbog postignutih pozitivnih promjena, prema procjeni Zavoda, potrebno daljnje pružanje usluge, usluga psihosocijalnog savjetovanja može se odobriti još dva mjeseca nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Uslugu psihosocijalnog savjetovanja pruža stručni radnik Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona koji ima dodatnu izobrazbu iz područja savjetovališnog i/ili terapijskog rada i odobrenje nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima kojima se regulira djelatnost savjetodavnog terapeuta i psihoterapeuta.

ODJELJAK 6.

SOCIJALNO MENTORSTVO

Sadržaj, korisnik, trajanje usluge socijalnog mentorstva

Članak 85.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, djetetu korisniku zajamčene minimalne naknade, osobi s invaliditetom, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva može se odobriti i drugim osobama u riziku od socijalne isključenosti.

(3) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika Zavoda, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(4) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz minimalno deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika.

Pružatelj usluge socijalnog mentorstva

Članak 86.

(1) Uslugu socijalnog mentorstva pruža stručni radnik Zavoda, doma socijalne skrbi ili drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Uslugu socijalnog mentorstva iz stavka 1. ovoga članka pruža stručni radnik koji ima dodatnu izobrazbu iz područja socijalnog mentorstva.

(3) Ako se socijalno mentorstvo provodi kod drugog pružatelja usluga, socijalni radnik Zavoda kao voditelj slučaja povezuje korisnika i socijalnog mentora te koordinira i upravlja procesom socijalnog mentorstva.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka socijalni mentor i korisnik dužni su pisano izvijestiti voditelja slučaja o tijeku i učincima socijalnog mentorstva.

ODJELJAK 7. OBITELJSKA MEDIJACIJA

Sadržaj, korisnik, trajanje, pružatelj usluge obiteljske medijacije

Članak 87.

(1) Obiteljska medijacija je usluga kojom se u strukturiranom procesu rješavaju sukobi i sporna pitanja između članova obitelji uz pomoć obiteljskog medijatora.

(2) Usluga obiteljske medijacije odobrava se članovima obitelji u svrhu postizanja zajedničkog sporazuma, pregovaranjem o spornim pitanjima.

(3) Usluga obiteljske medijacije pruža se u trajanju od tri do osam medijacijskih susreta u razdoblju do šest mjeseci.

(4) Obiteljsku medijaciju pruža obiteljski medijator u Obiteljskom centru ili kod drugih pružatelja usluga iz članka 162. točke 1. podtočke c) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona kao nepristrana osoba, upisana u registar obiteljskih medijatora prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Primjena drugih propisa

Članak 88.

U postupcima obiteljske medijacije na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o obiteljskoj medijaciji sukladno zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi i odredbe zakona kojim se uređuje mirenje, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

ODJELJAK 8. PSIHOSOCIJALNI TRETMAN RADI PREVENCIJE NASILNIČKOG PONAŠANJA

Sadržaj, korisnik usluge psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja

Članak 89.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja je savjetodavno-terapijska i psihoedukativna usluga usmjerena na zaustavljanje i sprječavanje nasilničkog ponašanja u obitelji, uključivanjem korisnika u strukturirani tretman kojemu je cilj zaustaviti nasilje među partnerima i/ili u obitelji.

(2) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja odobrava se prema procjeni stručnog tima Zavoda, pojedincu kojem nije izrečena sudska mjera upućivanja u obvezni psihosocijalni tretman, a kod kojeg je procijenjeno postojanje rizika od nasilničkog ponašanja i kojeg je zbog sigurnosti članova obitelji i/ili rizika za dobrobit i razvoj djeteta potrebno uključiti u tretman.

(3) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji odobrava se prema procjeni stručnog tima Zavoda partnerima i/ ili roditeljima kada niti jednom nije izrečena sudska mjera upućivanja u obvezni psihosocijalni tretman, a postoji rizik

od uzajamnog nasilničkog ponašanja i rizik za dobrobit i razvoj djeteta, bez uspostavljenog odnosa žrtva – zlostavljač.

Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja

Članak 90.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja iz članka 89. stavka 2. ovoga Zakona traje šest mjeseci, a obuhvaća dva individualna i 12 do 16 grupnih susreta, ovisno o specifičnim potrebama grupe, a iznimno se tretman može provoditi individualno.

(2) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji iz članka 89. stavka 3. ovoga Zakona provodi se kroz deset do 16 susreta s partnerima među kojima nije bilo nasilja, dijelom zajedno, a dijelom odvojeno.

(3) Uslugu psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja pruža stručni radnik Obiteljskog centra i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona koji ima dodatnu izobrazbu za pružanje usluge.

ODJELJAK 9.

PSIHOSOCIJALNA PODRŠKA

Sadržaj usluge psihosocijalne podrške

Članak 91.

Psihosocijalna podrška je usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći i podrške kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-jezičnih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

Korisnik, način pružanja usluge psihosocijalne podrške

Članak 92.

(1) Usluga psihosocijalne podrške može se odobriti pojedincu, obitelji ili udomitelju.

(2) Usluga psihosocijalne podrške pruža se individualno ili u grupi.

(3) Usluga psihosocijalne podrške pruža se u obitelji korisnika, udomiteljskoj obitelji, kod drugih pružatelja usluga koji ispunjavaju propisane uvjete ili na drugim mjestima prema potrebi korisnika.

(4) Usluga psihosocijalne podrške može se pružati u nazočnosti i uz sudjelovanje članova obitelji.

Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalne podrške

Članak 93.

(1) Usluga psihosocijalne podrške može se odobriti do godinu dana.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nastavak psihosocijalne podrške može se odobriti nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka dok traje potreba na temelju stručne procjene.

(3) Uslugu psihosocijalne podrške pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Usluga psihosocijalne podrške pojedincu

Članak 94.

(1) Usluga psihosocijalne podrške pojedincu odobrava se radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi s teškoćama u razvoju, invaliditetom, starijom životnom dobi, kriznim stanjima, nasiljem u obitelji, uključivanjem u svakodnevni život zajednice,

prevladavanja tretmanskih iskustava, problema u ponašanju te u drugim nepovoljnim okolnostima.

(2) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se pojedincu na temelju procjene rizika, snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene.

(3) Psihosocijalna podrška djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom odobrava se na temelju stručne procjene pružatelja usluge o vrsti, trajanju i učestalosti usluge, na temelju koje se izrađuje individualni plan promjene.

(4) Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod ostalih pružatelja usluga do šest sati tjedno, a najviše tri sata dnevno, od čega najviše četiri sata individualno, a ostalo u grupi.

Usluga psihosocijalne podrške obitelji

Članak 95.

(1) Psihosocijalna podrška obitelji odobrava se radi prevladavanja obiteljskih teškoća, stjecanja roditeljskih vještina i osnaživanja obitelji za funkcioniranje u svakodnevnom životu.

(2) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji kada se problemi i teškoće mogu riješiti samo promjenama u obitelji, kada je obitelji potrebna stručna pomoć i podrška pri odgoju i skrbi za djecu, radi usvajanja znanja i vještina za uspješnije roditeljstvo ili svakodnevnu brigu i skrb odnosno kada je rad s članovima obitelji usmjeren na poboljšanje odnosa.

(3) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji na temelju procjene rizika, snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene.

(4) Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji do pet sati tjedno, iznimno kod pružatelja usluge do šest sati tjedno, a najviše dva sata dnevno.

Usluga psihosocijalne podrške udomiteljima

Članak 96.

(1) Psihosocijalna podrška udomiteljima obuhvaća stručnu pomoć radi prevladavanja teškoća te podrške i osnaživanja udomiteljske obitelji za stjecanje vještina potrebnih radi zadovoljavanja specifičnih potreba djece i odraslih osoba kojima je priznata usluga smještaja u udomiteljskoj obitelji.

(2) Psihosocijalna podrška udomiteljima pruža se u obitelji do pet sati tjedno, a iznimno kod pružatelja usluge do šest sati tjedno, najviše dva sata dnevno.

ODJELJAK 10.

RANA RAZVOJNA PODRŠKA

Korisnik, sadržaj, trajanje usluge rane razvojne podrške

Članak 97.

(1) Rana razvojna podrška je usluga stručne poticajne pomoći i podrške djetetu i stručne savjetodavne pomoći roditeljima i drugim članovima obitelji ili udomitelju, kad je kod djeteta u ranoj dobi utvrđeno odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće.

(2) Odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće Zavod utvrđuje na temelju mišljenja liječnika specijaliste neonatologa ili pedijatra, a iznimno liječnika druge odgovarajuće specijalizacije ili stručne procjene.

(3) Usluga rane razvojne podrške odobrava se djetetu radi poticanja razvoja i uključivanja u širu socijalnu mrežu, ako se takva usluga ne osigurava u okviru zdravstvene djelatnosti, na temelju stručne procjene pružatelja usluge o trajanju i učestalosti usluge.

(4) Usluga rane razvojne podrške pruža se djetetu do navršene treće godine, a najdulje do navršene sedme godine, u trajanju do pet sati tjedno.

Pružatelj usluge rane razvojne podrške

Članak 98.

(1) Uslugu rane razvojne podrške pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

(2) Usluga rane razvojne podrške pruža se u obitelji ili kod pružatelja usluge.

(3) Korisniku kojem je odobrena usluga rane razvojne podrške ne može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

ODJELJAK 11.

POMOĆ PRI UKLJUČIVANJU U PROGRAME ODGOJA I REDOVITOG OBRAZOVANJA

Pojam, prethodno mišljenje, pružatelj usluge pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja

Članak 99.

(1) Pomoć pri uključivanju djeteta s teškoćama u razvoju ili mlađe punoljetne osobe s invaliditetom u programe redovitih predškolskih ili školskih ustanova je socijalna usluga koja se pruža odgojiteljima i stručnim suradnicima u predškolskim ustanovama te učiteljima, nastavnicima, stručnim suradnicima i asistentima u školskim ustanovama.

(2) Zavod odobrava uslugu iz stavka 1. ovoga članka nakon prethodno pribavljenog mišljenja predškolske ili školske ustanove i pružatelja usluge o trajanju i učestalosti pružanja usluge, a može se odrediti u trajanju do pet sati tjedno.

(3) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pružaju dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici i drugi pružatelji usluga koji pružaju usluge djeci s teškoćama u razvoju i mlađim punoljetnim osobama s invaliditetom, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

ODJELJAK 12.

POMOĆ U KUĆI

Pojam, korisnik usluge pomoć u kući

Članak 100.

(1) Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć roditelja, bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili djeteta osigurati podmirenje svakodnevnih životnih potreba.

(2) Usluga pomoći u kući odobrava se:

1. starijoj osobi kojoj je prema procjeni Zavoda potrebna pomoć druge osobe
2. osobi kojoj je zbog privremenog ili trajnog tjelesnog, mentalnog, intelektualnog ili osjetilnog oštećenja prijeko potrebna pomoć druge osobe.

Uvjeti za odobravanje usluge pomoći u kući

Članak 101.

(1) Usluga pomoći u kući odobrava se osobi iz članka 100. ovoga Zakona ako:

1. nema u vlasništvu imovinu kojom može osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba, osim stana ili kuće koju osoba koristi za stanovanje
2. nije sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora

3. je prosječan mjesečni prihod samca ili članova kućanstva u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka manji od 300 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako prosječan mjesečni prihod samca ili članova kućanstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka prelazi iznos od 300 % osnovice, a nije veći od 400 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, korisniku koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka odobrava se 50 % cijene troškova usluge pomoći u kući.

(3) Usluga pomoći u kući može se iznimno odobriti i korisniku doplatka za pomoć i njegu za zadovoljavanje pojedine potrebe iz članka 102. ovoga Zakona koju mu ne mogu pružiti osobe iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona.

Sadržaj usluge pomoć u kući

Članak 102.

Usluga pomoći u kući obuhvaća:

1. organiziranje prehrane (priprema ili nabava i dostava gotovih obroka)
2. obavljanje kućnih poslova
3. održavanje osobne higijene i/ili
4. zadovoljavanje drugih svakodnevnih potreba.

Pružatelj usluge pomoć u kući

Članak 103.

Uslugu pomoći u kući pruža dom socijalne skrbi, centar za pomoć u kući i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 13.

BORAVAK

Sadržaj, korisnik, trajanje usluge boravka

Članak 104.

(1) Boravak je usluga kojom se osiguravaju organizirane aktivnosti tijekom dana uz stručnu i drugu pomoć i podršku, radi zadovoljavanja osnovnih i dodatnih životnih potreba korisnika koje ne mogu biti zadovoljene u obitelji.

(2) Usluga boravka odobrava se djetetu s teškoćama u razvoju, djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, djetetu s problemima u ponašanju, osobi kod koje je utvrđena privremena nezapošljivost prema zakonu kojim se uređuje profesionalna rehabilitacija i zapošljavanje osoba s invaliditetom, osobi s invaliditetom, osobi starije životne dobi, teško bolesnoj odrasloj osobi i beskućniku koji nije smješten u prihvatilištu.

(3) Usluga boravka pruža se kao usluga poludnevnog boravka, u trajanju od četiri do šest sati dnevno ili kao usluga cjelodnevnog boravka, u trajanju od šest do deset sati dnevno.

(4) Usluga poludnevnog boravka i usluga cjelodnevnog boravka može se odobriti jedan dan u tjednu, više dana u tjednu ili tijekom svih radnih dana u tjednu.

Pružatelj usluge boravka

Članak 105.

(1) Uslugu boravka pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Korisniku kojem je odobrena usluga boravka ne može se priznati pravo na uslugu smještaja, organiziranog stanovanja ili odobriti usluga psihosocijalne podrške.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, korisniku kojem je odobrena usluga boravka do dva dana u tjednu može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

ODJELJAK 14.
ORGANIZIRANO STANOVANJE

Sadržaj usluge organiziranog stanovanja

Članak 106.

(1) Organizirano stanovanje je socijalna usluga kojom se osobama iz članka 107. ovoga Zakona osigurava stanovanje u stambenoj jedinici uz stalnu ili povremenu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih životnih potreba te socijalnih, radnih, kulturnih, obrazovnih, rekreacijskih i drugih potreba radi uspostavljanja i održavanja njihovih socijalnih uloga, izjednačavanja njihovih mogućnosti, poboljšanja kvalitete života, poticanja aktivnog i samostalnog življenja te socijalnog uključivanja, ovisno o potrebama korisnika.

(2) Stambena jedinica iz stavka 1. ovoga članka može biti obiteljska kuća ili stan u obiteljskoj kući ili zgradi u lokalnoj zajednici.

(3) U jednoj stambenoj jedinici može se pružati socijalna usluga za najviše osam korisnika.

Korisnik usluge organiziranog stanovanja

Članak 107.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom
5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi koja ne može samostalno zadovoljavati svoje potrebe
7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti
8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta koji nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji
9. žrtvi obiteljskog nasilja
10. žrtvi trgovanja ljudima ili
11. beskućniku.

Pružatelj usluge organiziranog stanovanja

Članak 108.

Uslugu organiziranog stanovanja pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

ODJELJAK 15.
SMJEŠTAJ

Pojam i sadržaj usluge smještaja

Članak 109.

(1) Smještaj je usluga kojom se korisniku osigurava intenzivna skrb i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba kada to nije moguće osigurati u obitelji i pružanjem drugih socijalnih usluga.

(2) Smještajem se osigurava stanovanje i organizirane aktivnosti tijekom dana uz stalnu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih i dodatnih životnih potreba, a koje ne mogu biti zadovoljene u obitelji.

(3) Osim aktivnosti iz stavka 2. ovoga članka, smještaj može obuhvatiti i pripremu korisnika za povratak u vlastitu obitelj, udomiteljsku obitelj ili za samostalan život te pripremu djeteta za posvojenje.

(4) Pravo na uslugu smještaja može se priznati tijekom svih dana u tjednu ili tijekom pet radnih dana.

(5) Radi sprječavanja, ublažavanja i otklanjanja uzroka socijalnog isključivanja korisnika pružatelj usluge smještaja, Zavod i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su surađivati i zajednički planirati aktivnosti za ponovno uključivanje korisnika u život zajednice.

Zapreke za priznavanje prava na uslugu smještaja

Članak 110.

Pravo na uslugu smještaja ne priznaje se osobi:

1. koja je sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
2. kojoj pomoć i njegu pružaju članovi obitelji
3. kojoj se pomoć i njega osigurava odobravanjem socijalne usluge pomoći u kući
4. kojoj se u okviru zdravstvene zaštite na primarnoj razini osigurava zdravstvena njega bolesnika u dovoljnoj mjeri, opsegu i intenzitetu ili
5. kojoj se pomoć i njega osigurava putem različitih programskih aktivnosti u dovoljnoj mjeri, opsegu i intenzitetu.

Pružatelj usluge smještaja

Članak 111.

(1) Uslugu smještaja pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona.

(2) Djetetu, a posebno djetetu mlađem od sedam godina pravo na uslugu smještaja priznaje se prvenstveno u udomiteljskoj obitelji.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako se u trenutku nastanka potrebe smještaja osobe iz stavka 2. ovoga članka usluga ne može pružiti u udomiteljskoj obitelji, pravo na uslugu smještaja priznaje se u domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona, najduže do godinu dana.

Usluga smještaja u kriznim situacijama

Članak 112.

(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.

(2) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu koje se zatekne u skitnji
4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva

5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća
6. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana koji nema stan odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji
7. žrtvi obiteljskog nasilja
8. žrtvi trgovanja ljudima
9. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti se o sebi
10. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život zbog bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili
11. beskućniku.

Trajanje usluge smještaja u kriznim situacijama

Članak 113.

(1) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se korisniku dok se ne osiguraju uvjeti za njegov povratak u vlastitu ili udomiteljsku obitelj ili se usluga smještaja ne osigura na drugi način, a najdulje do šest mjeseci.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, usluga smještaja u kriznim situacijama može trajati do godinu dana ako se radi o:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu o kojem roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća
3. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju
4. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana koji nema stan odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji
5. žrtvi obiteljskog nasilja
6. žrtvi trgovanja ljudima ili
7. beskućniku.

Usluga smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa

Članak 114.

(1) Pravo na uslugu smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa priznaje se:

1. djetetu s teškoćama u razvoju
2. osobi s invaliditetom ili
3. osobi ovisnoj o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti.

(2) Pravo na uslugu smještaja iz stavka 1. ovoga članka može se priznati i roditelju djeteta s teškoćama u razvoju koje je upućeno na rehabilitacijski program, radi njegova aktivnog sudjelovanja u provođenju psihosocijalnog programa, prema utvrđenoj procjeni i programu pružatelja usluga, a najdulje do 15 dana tijekom kalendarske godine.

(3) Smještaj iz stavka 1. ovoga članka traje dok traje potreba, a najdulje do:

1. godinu dana za dijete s teškoćama u razvoju ili za osobu s invaliditetom
2. tri godine za osobu ovisnu o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti.

Usluga smještaja radi provođenja psihosocijalnih tretmana

Članak 115.

(1) Pravo na uslugu smještaja radi provođenja psihosocijalnih tretmana priznaje se djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju.

(2) Smještaj radi provođenja psihosocijalnih tretmana traje dok traje potreba, a najdulje tri godine.

Usluga smještaja u drugim slučajevima, trajanje

Članak 116.

Pravo na uslugu smještaja u drugim slučajevima priznaje se:

1. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom zbog:
 - a) korištenja odmora roditelja njegovatelja odnosno njegovatelja, u ukupnom trajanju od najviše 30 dana tijekom jedne kalendarske godine ili
 - b) privremene nesposobnosti za rad roditelja njegovatelja odnosno njegovatelja, u skladu s propisom iz obveznog zdravstvenog osiguranja dok traje potreba, a najdulje 60 dana tijekom jedne kalendarske godine
2. djetetu i odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja u domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga iz članka 162. ovoga Zakona, radi iskustva obiteljskog okruženja tijekom blagdana ili školskih praznika u udomiteljskoj obitelji
3. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom radi školovanja po posebnom programu izvan mjesta prebivališta, ako se školovanje ne može osigurati u mjestu prebivališta, najdulje do navršene 21. godine
4. djetetu s problemima u ponašanju radi multidisciplinarne procjene, u trajanju od 30 dana
5. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, ako mu skrb nije moguće osigurati u vlastitom domu i pružanjem drugih socijalnih usluga u udomiteljskoj obitelji, dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. stranom državljaninu i osobi bez državljanstva s privremenim boravkom u Republici Hrvatskoj, u trajanju do tri godine
7. osobi iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, u trajanju do godinu dana
8. djetetu s teškoćama u razvoju, osobi s invaliditetom i starijoj osobi kojoj je potrebno osigurati intenzivnu skrb i podmirenje osnovnih životnih potreba zbog oštećenja zdravlja i oštećenja funkcionalnih sposobnosti, ako mu skrb nije moguće osigurati u vlastitom domu i pružanjem drugih socijalnih usluga ili
9. osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih naknada i usluga iz socijalne skrbi ili na drugi način.

Razmjena podataka

Članak 117.

(1) Zavod, Obiteljski centar i drugi pružatelji socijalnih usluga te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su razmjenjivati podatke o naknadama i socijalnim uslugama u skladu s propisom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Razmjena podataka koristi se s ciljem kreiranja socijalnih politika i utvrđivanja uvjeta za ostvarivanje naknada i usluga.

(3) Razmjenu podataka iz stavka 1. ovoga članka osigurava Ministarstvo putem informacijskih sustava.

Evidencija i dokumentacija

Članak 118.

(1) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi propisanim ovim Zakonom, posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(2) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužan je o podacima o korisnicima i naknadama iz sustava socijalne skrbi iz evidencije i dokumentacije iz stavka 1. ovoga članka izraditi godišnje izvješće.

(3) Jedinica lokalne samouprave dužna je jedinici područne (regionalne) samouprave dostaviti godišnje izvješće iz stavka 2. ovoga članka u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva, a jedinica područne (regionalne) samouprave dužna je objediniti i potvrditi dostavljena godišnja izvješća jedinica lokalne samouprave te ih dostaviti Ministarstvu u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva.

(4) Jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb dužni su Ministarstvu dostaviti godišnje izvješće iz stavka 2. ovoga članka u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva.

(5) Sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije te način dostave, rokove i sadržaj godišnjeg izvješća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 16.

CIJENE SOCIJALNIH USLUGA I SUDJELOVANJE KORISNIKA U PLAĆANJU

Cijene socijalnih usluga

Članak 119.

(1) Pružatelj socijalne usluge čiji je osnivač Republika Hrvatska socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga po cijeni koja se utvrđuje odlukom o utvrđivanju cijena socijalnih usluga koju donosi ministar i javno se objavljuje na mrežnim stranicama Ministarstva.

(2) Za pružatelja socijalne usluge čiji osnivač nije Republika Hrvatska, a koji socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga cijena usluge utvrđuje se ugovorom o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji uslugu pruža izvan mreže socijalnih usluga cijenu socijalne usluge određuje samostalno.

(4) Metodologiju za utvrđivanje cijena socijalnih usluga, koje se pružaju u mreži socijalnih usluga, pravilnikom propisuje ministar.

Plaćanje socijalnih usluga

Članak 120.

(1) Odrasla osoba koja socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja ili uputnice dužna je u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Cijenu socijalne usluge priznate ili odobrene djetetu na temelju ovoga Zakona dužni su u cijelosti ili djelomično platiti roditelji ili drugi obveznici uzdržavanja, sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona, osim ako su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Sudjelovanje korisnika u plaćanju usluge

Članak 121.

(1) Korisnik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona dužan je u plaćanju cijene usluge sudjelovati svojim prihodima i imovinom koja ne služi njemu ili članovima njegova kućanstva za podmirenje osnovnih životnih potreba.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, korisnik usluge smještaja u kriznim situacijama ne sudjeluje u plaćanju cijene usluge.

(3) U iznos prihoda kojima je korisnik dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge ne uračunava se iznos koji korisnik plaća za uzdržavanje člana obitelji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja visina novčanog iznosa kojim plaća cijenu usluge umanjuje se za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

Sudjelovanje djeteta i mlađe punoljetne osobe u plaćanju usluge

Članak 122.

(1) Dijete i mlađa punoljetna osoba koja ima redoviti mjesečni prihod dužna je sudjelovati u plaćanju usluge priznate ili odobrene na temelju ovoga Zakona najviše do 30 % visine svojih prihoda.

(2) Dijete ne sudjeluje u plaćanju usluge svojom imovinom.

Sudjelovanje obveznika uzdržavanja

Članak 123.

(1) Ako korisnik socijalne usluge iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona ne može u cijelosti niti djelomično platiti cijenu usluge, dužni su je u cijelosti ili djelomično platiti obveznici uzdržavanja sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Zakonski obveznik uzdržavanja korisnika iz stavka 1. ovoga članka nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge ako je njegov prihod ili prihod njegova kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

Odlučivanje o sudjelovanju u plaćanju usluge

Članak 124.

O iznosu sudjelovanja korisnika i obveznika uzdržavanja u cijeni plaćanja usluge odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu ili uputnicom kojom se odobrava korištenje usluge.

Plaćanje usluge na teret Ministarstva

Članak 125.

(1) Ako troškove cijene usluge koja se koristi na temelju rješenja ili uputnice ne mogu u cijelosti ili djelomično platiti korisnici ili njihovi obveznici uzdržavanja, na način propisan ovim Zakonom, plaćanje djelomične ili pune cijene usluge tereti sredstva Ministarstva.

(2) Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge pravilnikom propisuje ministar.

DIO TREĆI NADLEŽNOST I POSTUPAK

POGLAVLJE I. NADLEŽNOST

Stvarna nadležnost

Članak 126.

(1) O pravu na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za ugroženog kupca energenata, naknadu za osobne potrebe, jednokratnu naknadu, naknadu za pogrebne troškove, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja rješenjem odlučuje Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(2) Socijalne usluge psihosocijalnog savjetovanja, socijalnog mentorstva, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške i pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, pomoći u kući i boravka uputnicom odobrava Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(3) O pravu na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa.

(4) O ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona za pravne osobe iz članka 162. točke 1. podtočaka a) i b) ovoga Zakona rješenjem odlučuje Ministarstvo.

(5) O ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona za pravne i fizičke osobe iz članka 162. točke 1. podtočaka c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb.

Rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga

Članak 127.

(1) Rješenje iz članka 126. stavka 5. ovoga Zakona donosi se na razdoblje do tri godine.

(2) Pružatelj usluge koji želi pružati usluge nakon isteka roka određenog rješenjem kojim se odobrava pružanje socijalnih usluga dužan je najkasnije 60 dana prije isteka roka podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje socijalnih usluga.

Mjesna nadležnost kod usluge smještaja i organiziranog stanovanja

Članak 128.

Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta korisnika.

Određivanje mjesne nadležnosti za djecu

Članak 129.

(1) U stvarima koje se odnose na poslove vezane za djecu mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja, a ako nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema njihovu boravištu, osim ako je drukčije propisano zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi.

(2) Za dijete čiji roditelji žive odvojeno mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja s kojim dijete stanuje prema odluci suda, a ako roditelj s kojim dijete stanuje nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema boravištu toga roditelja u Republici Hrvatskoj.

(3) Do donošenja odluke suda iz stavka 2. ovoga članka mjesna nadležnost određuje se prema mjestu prebivališta roditelja kod kojega dijete pretežno boravi, a ako roditelj s kojim dijete pretežno boravi nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema boravištu toga roditelja u Republici Hrvatskoj.

(4) U stvarima koje se odnose na javne ovlasti vezane za djecu čiji roditelji žive odvojeno, a svakodnevna skrb o djetetu povjerena je drugoj osobi, udomiteljskoj obitelji ili ustanovi socijalne skrbi, mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja koji sam

ili u većoj mjeri ostvaruje roditeljsku skrb, a ako nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, mjesna nadležnost određuje se prema boravištu tog roditelja u Republici Hrvatskoj.

(5) Mjesna nadležnost za dijete ne mijenja se ako je roditelj lišen prava na roditeljsku skrb, osim u slučaju posvojenja.

Mjesna nadležnost u posebnim slučajevima

Članak 130.

(1) Mjesna nadležnost za osobu koja se zbog elementarnih nepogoda ili sličnih razloga našla izvan mjesta svog prebivališta određuje se prema mjestu u kojemu se zatekla, dok se ne ostvare uvjeti za njezin povratak.

(2) Za dijete koje se zatekne bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe izvan mjesta svog prebivališta, kao i za druge osobe koje nisu u stanju štititi svoja prava i interese, a zateknu se izvan mjesta svog prebivališta mjesno je nadležan Zavod na čijem se području zateknu.

POGLAVLJE II.

POSTUPAK

Pokretanje postupka

Članak 131.

(1) Postupak za priznavanje prava propisanih ovim Zakonom pokreće se na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka po službenoj dužnosti pokreće se na temelju obavijesti članova obitelji, građana, ustanova, udruga, vjerskih zajednica, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba te državnih i drugih tijela, kao i na temelju činjenica koje su u drugim postupcima utvrdili stručni radnici Zavoda.

(3) Postupak za utvrđivanje ispunjavanja mjerila za pružanje socijalnih usluga pokreće se na zahtjev osobe ovlaštene za zastupanje ustanove, udruge, vjerske zajednice ili druge pravne osobe odnosno na zahtjev fizičke osobe koja ima namjeru pružati socijalne usluge na temelju ovoga Zakona.

Rok za donošenje rješenja

Članak 132.

(1) Postupak za priznavanje prava propisanih ovim Zakonom je žuran.

(2) Ako nije potrebno provoditi ispitni postupak, nadležno tijelo koje odlučuje o priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi dužno je donijeti rješenje i dostaviti ga stranki u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(3) Ako je potrebno provoditi ispitni postupak, Zavod je dužan donijeti rješenje i dostaviti ga stranki u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) O priznavanju prava na jednokratnu naknadu Zavod je dužan donijeti rješenje u roku od osam dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

Dužnost davanja istinitih podataka

Članak 133.

(1) Za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava i podataka danih u postupku preispitivanja uvjeta za daljnje ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva odnosno korisnik prava odgovara materijalno i kazнено.

(2) Sudovi, financijske institucije i druga tijela dužni su na zahtjev Zavoda, bez odgađanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegova kućanstva.

Individualni plan promjene

Članak 134.

(1) Tijekom postupka za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva, organiziranog stanovanja i smještaja te odobravanje usluge pomoći u kući, psihosocijalnog savjetovanja, socijalnog mentorstva, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalne podrške i rane razvojne podrške voditelj slučaja u suradnji s korisnikom i/ili članovima obitelji izrađuje individualni plan promjene.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, individualni plan promjene ne izrađuje se ako se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti, kao ni tijekom postupka za priznavanje prava na uslugu smještaja starijih osoba.

Vještačenje

Članak 135.

(1) Ako je za odlučivanje o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi potrebno utvrđivanje činjenice postojanja tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti te radne sposobnosti, Zavod će zatražiti nalaz i mišljenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom prema propisima kojima se uređuje vještačenje i metodologija vještačenja.

(2) Ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o pravima iz socijalne skrbi odnosno drugim pravima po posebnim propisima u vezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, Ministarstvo može, prije donošenja rješenja o žalbi, pribaviti nalaz i mišljenje Središnjeg ureda Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

Dan priznavanja prava

Članak 136.

(1) Prava koja se, na temelju ovoga Zakona, priznaju u novčanom iznosu priznaju se s danom podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, jednokratnu naknadu, naknadu za pogrebne troškove i status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja priznaje se s danom izvršnosti rješenja, a pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(3) Prava na usluge priznaju se s danom početka korištenja usluge.

(4) Prava koja se priznaju u novčanom iznosu isplaćuju se mjesečno, osim jednokratne naknade i naknade za pogrebne troškove.

Isplata za nepuni mjesec

Članak 137.

Za mjesec u kojem je priznato pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za osobne potrebe, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisniku se novčani iznos isplaćuje

razmjerno broju dana od dana priznavanja prava do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo, korisniku se novčani iznos po priznatom pravu isplaćuje razmjerno broju dana, do dana prestanka prava.

Obavijest o promijenjenim okolnostima

Članak 138.

(1) Korisnik prava na temelju ovoga Zakona dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

(2) Na osnovi obavijesti korisnika ili na osnovi podataka pribavljenih po službenoj dužnosti Zavod će donijeti novo rješenje samo ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi priznavanje prava i visina priznatog iznosa.

Pravo u izmijenjenom iznosu, prestanak prava

Članak 139.

(1) Ako korisnik nakon promijenjenih okolnosti i nadalje ispunjava uvjete za korištenje prava u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava, pravo u izmijenjenom iznosu priznaje se s danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(2) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava, pravo prestaje s danom nastanka promijenjenih okolnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(3) U slučajevima iz ovoga članka donosi se rješenje o ukidanju rješenja kojim je pravo priznato i utvrđuje priznavanje prava u izmijenjenom iznosu odnosno prestanak prava.

Promjene u slučaju smrti korisnika

Članak 140.

(1) U slučaju smrti korisnika prava, pravo prestaje s danom smrti.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi se rješenje o ukidanju rješenja kojim je pravo priznato i utvrđuje se prestanak prava.

Pravo na stručnog prevoditelja

Članak 141.

Radi prevladavanja komunikacijskih teškoća, u postupcima ostvarivanja prava iz socijalne skrbi, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju pravo na pomoć komunikacijskog posrednika.

Troškovi postupka

Članak 142.

Troškovi postupka za ostvarivanje prava iz članka 126. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona osiguravaju se u državnom proračunu.

Žalba

Članak 143.

(1) Protiv prvostupanjskog rješenja žalba je dopuštena.

(2) O žalbi protiv rješenja Zavoda odlučuje Ministarstvo.

(3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave.

(4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba odlučuje Ministarstvo.

(5) Protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Odgodni učinak žalbe

Članak 144.

(1) Žalba izjavljena protiv rješenja iz članka 126. stavaka 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, žalba izjavljena protiv rješenja o priznavanju i prestanku prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja odgađa izvršenje rješenja.

Odgovarajuća primjena drugih odredbi kod uputnice

Članak 145.

U postupku odobravanja socijalnih usluga koje se pružaju na temelju uputnice na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 131., članka 132. stavka 1., članka 133. i 135. te članka 138. do 142. ovoga Zakona.

Prigovor na uputnicu

Članak 146.

(1) Ako je postupak za odobravanje usluge iz članka 71. točaka 5. do 13. ovoga Zakona pokrenut na zahtjev stranke, Zavod je dužan u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva izdati uputnicu za pružanje usluge ili obavijestiti podnositelja zahtjeva o razlozima neodobravanja usluge.

(2) Povodom obavijesti iz stavka 1. ovoga članka podnositelj zahtjeva može izjaviti prigovor.

PRITUŽBA

Razlog podnošenja pritužbe

Članak 147.

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe u djelatnosti socijalne skrbi može podnijeti pritužbu ravnatelju ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska.

(2) Ravnatelj ustanove socijalne skrbi dužan je bez odgađanja postupiti po pritužbi i pisanim putem obavijestiti korisnika o utvrđenom odnosno o poduzetim mjerama najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja pritužbe.

(3) Ako korisnik nije zadovoljan poduzetim mjerama i odgovorom ravnatelja ustanove socijalne skrbi, ima pravo podnijeti pritužbu Ministarstvu u roku od 15 dana od dana zaprimanja obavijesti.

Sadržaj pritužbe

Članak 148.

Pritužba iz članka 147. stavka 3. ovoga Zakona mora biti razumljiva i sadržavati:

- ime, prezime i adresu podnositelja
- mjesto, vrijeme i opis pružene usluge, postupanja ili propuštanja postupanja kojima su povrijeđena prava ili pravni interes
- potpis podnositelja.

Odlučivanje o pritužbi

Članak 149.

O osnovanosti pritužbe iz članka 147. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo koje je o utvrđenom, kao i o poduzetim mjerama dužno izvijestiti podnositelja pritužbe u roku od 30 dana da dana zaprimanja pritužbe.

Povjerenstvo

Članak 150.

(1) Za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva osniva se Povjerenstvo.

(2) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka čini pet predstavnika građana koje su, na javni poziv, predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv.

(3) Članove Povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka imenuje i razrješava Hrvatski sabor na prijedlog Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora.

(4) Odlučivanje o pritužbama ne uključuje odlučivanje u upravnim postupcima.

Uvjeti za člana Povjerenstva

Članak 151.

(1) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona može biti osoba koja:

- je državljanin Republike Hrvatske
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi postupak za prekršaj s obilježjem nasilja ili za teži prekršaj za koji je propisana kazna zatvora
- u obitelji nema izrečenu mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta.

(2) Član Povjerenstva ne može odlučivati u predmetu u kojem je on stranka ili srodnik stranke po krvi u ravnoj liniji, a u pobočnoj liniji do zaključno četvrtog stupnja, bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do zaključno drugog stupnja.

Posebni uvjeti za izbor člana Povjerenstva

Članak 152.

(1) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona je osoba koja uživa profesionalni i osobni ugled u javnosti i ima najmanje pet godina iskustva u području obiteljskoppravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili području socijalne skrbi.

(2) Za člana Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.

Mandat članova, izbor predsjednika

Članak 153.

(1) Članovi Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona imenuju se na vrijeme od četiri godine, s mogućnošću ponovnog imenovanja.

(2) Članovi Povjerenstva na konstituirajućoj sjednici biraju predsjednika i potpredsjednika.

Razrješenje člana Povjerenstva

Članak 154.

Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona može biti razriješen prije isteka roka na koji je imenovan ako:

- to sam zatraži
- nastupi neki od razloga zbog kojih ne može biti imenovan članom Povjerenstva
- bez valjanog opravdanja nije prisustvovao na dvije sjednice Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona u tijeku jedne kalendarske godine ili nemarno obavlja poslove člana Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona.

Čuvanje tajnosti podataka

Članak 155.

Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona dužan je čuvati tajnost osobnih podataka koje je doznao sudjelujući u rješavanju pritužbi na rad stručnih radnika u ustanovama socijalne skrbi.

Poslovník o radu Povjerenstva

Članak 156.

Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona donosi Poslovník o radu kojim uređuje pitanja iz svoga djelokruga.

Odluka o pritužbi

Članak 157.

(1) Odluka Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona dostavlja se podnositelju pritužbe, ravnatelju ustanove socijalne skrbi i Ministarstvu.

(2) Odluka Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona čini sastavni dio spisa nadležne ustanove socijalne skrbi i Ministarstva.

(3) Ako Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovno odlučivati o osnovanosti pritužbe te je o utvrđenom, kao i o poduzetim mjerama dužno izvijestiti podnositelja pritužbe u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke Povjerenstva, ustanovu socijalne skrbi i Povjerenstvo.

(4) Ako se odluka Povjerenstva odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak, odluka se dostavlja i sudu.

(5) Administrativnu i tehničku pomoć Povjerenstvu iz članka 150. ovoga Zakona pruža Ministarstvo.

Prijedlozi Povjerenstva

Članak 158.

(1) Ako je Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona u tijeku jedne kalendarske godine donijelo tri odluke o osnovanosti pritužbe koje se odnose na rad istog stručnog radnika odnosno istog stručnog tima ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, Povjerenstvo će predložiti Ministarstvu provođenje nadzora.

(2) U slučaju ponavljanja odluke o osnovanosti pritužbi iz stavka 1. ovoga članka Povjerenstvo će predložiti ravnatelju ustanove socijalne skrbi poduzimanje mjera iz svoje nadležnosti.

Godišnje izvješće

Članak 159.

Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona podnosi godišnje izvješće o svome radu Hrvatskome saboru.

Pravo članova Povjerenstva na naknadu

Članak 160.

(1) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u visini 1 % prosječne netoplaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini za svaki završeni predmet.

(2) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona ima pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu Povjerenstva u visini stvarnih troškova ili naknadu troškova za korištenje privatnog automobila u službene svrhe, kako je utvrđeno za korisnike koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske.

(3) Sredstva za naknade iz stavaka 1. i 2. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske u razdjelu Ministarstva.

(4) Odredbe ovoga članka koje se odnose na članove Povjerenstva odnose se i na predsjednika i potpredsjednika Povjerenstva.

Evidencija pritužbi

Članak 161.

(1) Ministarstvo vodi evidenciju pritužbi.

(2) Način rada i postupanja po pritužbama, vođenje evidencije i rokove čuvanja podataka u evidenciji pravilnikom propisuje ministar.

DIO ČETVRTI

OBAVLJANJE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi

Članak 162.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju:

1. ustanove socijalne skrbi:

a) Zavod

b) Obiteljski centar

c) dom socijalne skrbi i

d) centar za pomoć u kući

2. jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb

3. udruga, vjerska zajednica i druga pravna osoba

4. fizička osoba kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik

5. udomiteljska obitelj.

Mjerila za pružanje socijalnih usluga

Članak 163.

(1) Za pružanje socijalnih usluga pravne i fizičke osobe iz članka 162. točaka 1. do 4. ovoga Zakona moraju ispunjavati mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga propisanih pravilnikom iz stavka 4. ovoga članka.

(2) Mjerila iz stavka 1. ovoga članka za socijalnu uslugu smještaja razrađuju se različito, ovisno o kapacitetu pružatelja usluge, i to:

– do deset i više od deset mjesta za djecu

– do 20 i više od 20 mjesta za odrasle i starije osobe.

(3) Adresa pružatelja usluga smještaja ili organiziranoga stanovanja za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima je klasificiran podatak označen stupnjem tajnosti »tajno«.

(4) Mjerila za pružanje socijalnih usluga za pravne i fizičke osobe iz članka 162. točaka 1. do 4. ovoga Zakona pravilnikom propisuje ministar.

Povjerenstvo za utvrđivanje ispunjenosti mjerila

Članak 164.

(1) Ispunjenost mjerila za pružanje socijalnih usluga očevidom utvrđuje Povjerenstvo koje čine najmanje tri člana.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ispunjenost mjerila za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga smještaja ili organiziranog stanovanja za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima može se utvrditi i putem sredstava za prijenos slike i zvuka, opažanjem i utvrđivanjem uvjeta uz pomoć tehničkih pomagala, bez fizičkog ulaska članova povjerenstva u prostor, ako za to postoje odgovarajući tehnički preduvjeti.

(3) Član Povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka ne može biti srodnik po krvi u ravnoj liniji, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja zaključno, bračni drug, izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do drugog stupnja zaključno i po prestanku braka odnosno bivši zaposlenik fizičke osobe – pružatelja usluge smještaja odnosno ravnatelja ustanove ili zaposlenika pravne osobe kod kojeg će Povjerenstvo utvrđivati ispunjenost mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(4) Povjerenstvo za utvrđivanje mjerila za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga iz članka 162. točke 1. podtočaka a) i b) ovoga Zakona imenuje Ministarstvo.

(5) Povjerenstvo za utvrđivanje mjerila za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga iz članka 162. točke 1. podtočaka c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona imenuje jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb.

(6) U Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka imenuju se stručne osobe ovisno o djelatnosti pravne ili fizičke osobe za koju je potrebno utvrditi ispunjenost mjerila, koje imaju položen stručni ili državni ispit.

(7) O utvrđenom činjeničnom stanju Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka sastavlja zapisnik s nalazom i mišljenjem, a ako je očevidom utvrđeno da nije ispunjen neki od propisanih mjerila, koji se u razumnom roku može otkloniti, Povjerenstvo će u nalazu i mišljenju odrediti rok za otklanjanje nedostataka.

(8) U roku od osam dana od dana dobivanja obavijesti o otklanjanju nedostataka Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka dužno je ponovnim očevidom ili na drugi nesporan način utvrditi da su nedostaci otklonjeni i u roku od osam dana od obavljenog očevida dostaviti jedinici područne (regionalne) samouprave odnosno Gradu Zagrebu zapisnik o očevidu.

(9) Tehničke uvjete za utvrđivanje ispunjavanja mjerila iz stavka 2. ovoga članka pravilnikom iz članka 163. stavka 4. propisuje ministar.

Početak pružanja socijalnih usluga

Članak 165.

(1) Pravna i fizička osoba koje pružaju socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 162. točke 1. podtočaka c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona mogu početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(2) Pravna i fizička osoba koje su ispunile mjerila za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom

gospodarskom prostoru, mogu pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 166. ovoga Zakona.

(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka socijalne usluge ne pružaju trajno, nisu dužne upisati se u registar, ali su dužne prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.

Registar pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi

Članak 166.

(1) Registar pravnih i fizičkih osoba (u daljnjem tekstu: registar) koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi vodi Ministarstvo u elektroničkom obliku i javno je dostupan na mrežnim stranicama Ministarstva.

(2) Sadržaj i način vođenja registra pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

Uvjeti za upis u registar pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi

Članak 167.

(1) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga Ministarstvo upisuje pravne osobe iz članka 162. točke 1. podtočaka a) i b) ovoga Zakona u registar.

(2) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb upisuje pružatelja usluge iz članka 162. točke 1. podtočaka c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona u registar.

(3) Pravna i fizička osoba iz članka 165. stavka 2. ovoga Zakona dužne su uz zahtjev za upis u registar priložiti dokaz o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga u skladu s propisima države u kojoj imaju poslovni nastan, a koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika.

(4) Udomitelji se upisuju u registar udomitelja prema propisima kojima se uređuje udomiteljstvo.

Evidencija korisnika usluga i zaprimljenih zahtjeva

Članak 168.

Pružatelj usluge, neovisno o osnivaču, osim udomiteljske obitelji, dužan je korisnika usluge upisati u evidenciju korisnika usluge, a zaprimljeni zahtjev za pružanje usluge upisati u evidenciju zaprimljenih zahtjeva, bez odgode, sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

Kontrola pružatelja usluga

Članak 169.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužan je za pružatelje socijalnih usluga kojima je donio rješenje o ispunjavanju mjerila najmanje jednom

godišnje obavljati kontrolu ispunjavanja mjerila za pružanje socijalnih usluga utvrđenih rješenjem.

(2) U slučaju osnovane sumnje na nastupanje nepravilnosti u pogledu propisanih i utvrđenih mjerila za pružanje usluge korisnicima, jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužan je, bez odgode, o utvrđenim nepravilnostima obavijestiti Ministarstvo.

(3) Jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužan je najmanje jednom godišnje organizirati edukacije stručnih radnika pružatelja usluga za koje je donio rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

Zabrana sklapanja ugovora s korisnikom o raspolaganju imovinom korisnika

Članak 170.

(1) Pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i osoba zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi ne mogu s korisnikom sklopiti ugovor kojim se otuđuju ili opterećuju nekretnine korisnika niti ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.

(2) Ugovor sklopljen suprotno odredbama ovoga članka je ništetan.

Nezakonito pružanje usluge smještaja

Članak 171.

(1) Ako jedan ili više članova kućanstva sklopi više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pruža usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba, u svom stambenom ili poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja i/ili članova njegova kućanstva, u smislu ovoga Zakona smatrat će se da se radi o nezakonitom pružanju usluga smještaja u djelatnosti socijalne skrbi.

(2) Ako osoba koja pruža usluge iz stavka 1. ovoga članka želi nastaviti s pružanjem usluga, dužna je podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno odredbama ovoga Zakona.

Plaćanje po povlaštenim uvjetima

Članak 172.

Ustanove socijalne skrbi i druge pravne i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge izjednačene su s kućanstvima u plaćanju cijene po povlaštenim uvjetima za korištenje vodnih i komunalnih usluga te za plaćanje mjesečne pristojbe Hrvatskoj radioteleviziji.

Interventne mjere u posebnim slučajevima

Članak 173.

U slučaju nastupa događaja ili stanja koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu, ministar može ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ili pružatelju usluga s kojim Ministarstvo ima sklopljen ugovor o pružanju usluge socijalne skrbi naredbom privremeno narediti ili zabraniti određeno postupanje te utvrditi obveznu primjenu drugih privremenih interventnih mjera koje su nužne radi trenutne zaštite pravnog poretka te zaštite života, sigurnosti, zdravlja stanovništva ili imovine veće vrijednosti.

Odluka o preraspodjeli radnog vremena

Članak 174.

(1) U slučaju određivanja interventnih mjera iz članka 173. ovoga Zakona odgovorna osoba ustanove socijalne skrbi ili pružatelja socijalnih usluga može, po uputi ministra, svojom odlukom preraspodijeliti radno vrijeme i naložiti radnu izolaciju.

(2) Odlukom o preraspodjeli radnog vremena iz stavka 1. ovoga članka može se naložiti rad u trajanju do 12 sati tijekom razdoblja od 24 sata, koji ne može trajati neprekidno duže od deset dana, pri čemu stručnom i drugom radniku može biti naloženo da svoj pripadajući odmor koristi u radnoj izolaciji.

(3) Odluku iz stavka 1. ovoga članka iznimno mogu donijeti i svi drugi pružatelji socijalnih usluga sukladno uputi ministra.

(4) Za rad u skladu s odlukom iz stavka 1. ovoga članka stručni i drugi radnik mora dati svoju pisanu suglasnost, a ako ne pristane na takav rad, zbog toga ne smije trpjeti štetne posljedice.

(5) Preraspodijeljeno radno vrijeme iz stavka 2. ovoga članka ne smatra se prekovremenim radom.

POGLAVLJE I. USTANOVE SOCIJALNE SKRBI

Zajedničke odredbe

Članak 175.

(1) Na ustanove socijalne skrbi na odgovarajući se način primjenjuje zakon kojim se uređuju ustanove, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Kada je osnivač ustanove socijalne skrbi Republika Hrvatska, osnivačka prava i dužnosti u ime osnivača ostvaruje Ministarstvo.

ODJELJAK 1. HRVATSKI ZAVOD ZA SOCIJALNI RAD

Osnivanje Zavoda

Članak 176.

(1) Osnivač Zavoda je Republika Hrvatska.

(2) Zavod je javna ustanova s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Zavoda je u Zagrebu.

Javnost rada Zavoda

Članak 177.

(1) Rad Zavoda je javan.

(2) Zavod je dužan jednom godišnje do 31. siječnja izvijestiti Ministarstvo o svom radu u prethodnoj godini.

Javna ovlast, stručni poslovi Zavoda

Članak 178.

(1) U okviru djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast, obavlja sljedeće poslove:

– rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite djece, udomiteljstva i drugim upravnim područjima prema posebnim propisima

– rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje

– obavlja druge poslove propisane ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi, kaznenopravna zaštita djece, udomiteljstvo, nasilje u obitelji te poslove propisane posebnim propisima

– rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja

– organizira i provodi superviziju stručnih radnika Zavoda

– provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja

– provodi izvršenja svojih rješenja

– vodi propisane imenike, očevidnike, registre i evidencije

– izdaje uvjerenja i druge potvrde

– osigurava zakonitost ostvarivanja prava korisnika i pruža im stručnu pomoć pri ostvarivanju prava

– utvrđuje i provodi politike razvoja i unaprjeđenja sustava socijalne skrbi predlaganjem Ministarstvu potrebnih mjera i inicira donošenje odgovarajućih propisa

– koordinira i nadzire primjenu ovoga Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda

– predlaže mjere unaprjeđenja socijalne politike

– predlaže mjere unaprjeđenja stručnog rada

– razvija i osigurava cjelovitu informatičku podršku poslovnom sustavu Zavoda i razmjenu podataka s drugim sustavima

– obavlja i druge poslove u vezi s provedbom i ostvarivanjem prava iz sustava socijalne skrbi.

(2) Osim javnih ovlasti iz stavka 1. ovoga Zakona, Zavod obavlja i druge stručne poslove:

– pruža prvu socijalnu uslugu, uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja, uslugu socijalnog mentorstva, uslugu savjetovanja, psihosocijalnog savjetovanja i uslugu obiteljske medijacije

– predlaže i potiče aktivnosti u području socijalne skrbi na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini

– procjenjuje potrebe korisnika i sudjeluje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba

– koordinira i provodi aktivnosti u području sprječavanja trgovanja ljudima, nasilja u obitelji, vršnjačkog nasilja putem županijskih koordinatora

– sudjeluje u aktivnostima usmjerenim suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogi i drugim ovisnostima na županijskoj razini

– provodi politiku razvoja i unaprjeđenja sustava socijalne skrbi na lokalnoj razini

– predlaže razvoj novih socijalnih usluga u skladu s prepoznatim potrebama u lokalnoj zajednici i prati razinu dostupnosti socijalnih usluga

– prati i ocjenjuje mjere i aktivnosti radi ujednačavanja prakse

– prati učinke intervencija u sustavu socijalne skrbi

– prati i izvještava o učincima reformskih mjera, uključujući i učinke organizacijske promjene

– izrađuje sveobuhvatne analitičke podloge za javne politike

– obavlja druge poslove utvrđene ovim Zakonom i posebnim propisima.

(3) Zavod je dužan voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnima za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Zavod je dužan Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

Ustrojstvene jedinice Zavoda

Članak 179.

Zavod obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim jedinicama.

Upravno vijeće Zavoda

Članak 180.

(1) Zavodom upravlja upravno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda.

(2) Upravno vijeće čini devet članova koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, i to:

1. pet članova na prijedlog ministra

2. dva člana predstavnika radnika Zavoda imenovanih na način iz stavka 4. ovoga članka

3. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova reprezentativnih sindikata

4. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova poslodavaca.

(3) Članovi upravnog vijeća biraju predsjednika upravnog vijeća iz redova članova upravnog vijeća iz stavka 2. točke 1. ovoga članka.

(4) Člana upravnog vijeća, predstavnika radnika zaposlenih u Zavodu imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(5) Mandat članova upravnog vijeća traje četiri godine.

(6) Izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuju se statutom Zavoda.

Ravnatelj Zavoda

Članak 181.

(1) Zavod ima ravnatelja.

(2) Ravnatelj Zavoda ima zamjenika ravnatelja i pomoćnike ravnatelja.

(3) Ravnatelja Zavoda imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra na vrijeme od četiri godine, a na temelju provedenog javnog natječaja.

(4) Zamjenika ravnatelja i pomoćnike ravnatelja Zavoda imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

(5) Uvjeti za imenovanje ravnatelja, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja, zamjenika ravnatelja i pomoćnika ravnatelja Zavoda utvrđuju se statutom.

Druga tijela Zavoda

Članak 182.

(1) Zavod može imati nadzorna, stručna i savjetodavna tijela.

(2) Sastav, osnivanje i poslovi tijela iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se statutom.

Jedinstvena stručna služba Zavoda

Članak 183.

(1) Radi obavljanja stručno-analitičkih, administrativnih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova Zavod ima jedinstvenu stručnu službu.

(2) Stručna služba Zavoda ustrojava se na način koji osigurava nesmetano, racionalno i uspješno obavljanje djelatnosti Zavoda, kao i ostvarivanje prava iz sustava socijalne skrbi na način dostupan svim korisnicima.

Statut Zavoda

Članak 184.

(1) Statut Zavoda donosi upravno vijeće, uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(2) Statutom Zavoda uređuje se:

- djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica
- prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja
- obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova
- i druga pitanja propisana zakonom bitna za rad Zavoda.

(3) Statut Zavoda objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Drugi opći akti Zavoda

Članak 185.

(1) Općim aktom Zavod utvrđuje radna mjesta koja se popunjavaju putem natječaja, vrijeme na koje se imenuje radnik na položaj, način oglašavanja, razloge za razrješenje prije isteka vremena imenovanja na položaj i druga pitanja u vezi s obavljanjem poslova na tim položajima.

(2) Zavod donosi pravilnik o radu i druge opće akte koji se donose na temelju statuta.

ODJELJAK 2.

OBITELJSKI CENTAR

Osnivanje Obiteljskoga centra

Članak 186.

(1) Osnivač Obiteljskog centra je Republika Hrvatska.

(2) Obiteljski centar je javna ustanova s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Obiteljskog centra je u Zagrebu.

Djelatnost Obiteljskog centra

Članak 187.

(1) Obiteljski centar u okviru svoje djelatnosti pruža usluge savjetovanja, psihosocijalnog savjetovanja, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja propisane ovim Zakonom.

(2) Obiteljski centar u okviru svoje djelatnosti obavlja i poslove savjetodavnog i preventivnog rada i druge stručne poslove koji se odnose na:

1. savjetovanje u vezi s brakom, roditeljstvom, obiteljskim i partnerskim odnosima
2. poticanje odgovornog roditeljstva i obiteljske solidarnosti
3. potporu roditeljima u ispunjavanju prava, dužnosti i odgovornosti u odgoju i obrazovanju djece
4. pružanje podrške u pripremi za roditeljstvo mladih partnera i trudnica te podrške roditeljima u ranoj brizi i podizanju djece
5. razvoj socijalizacijskih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima

6. razvoj komunikacije i tolerancije u mladenačkim i partnerskim odnosima
7. prevenciju zlostavljanja i zanemarivanja, problema u ponašanju te ovisnosti djece i mladih
8. organiziranje i provođenje edukacije potencijalnih posvojitelja i organiziranje grupne podrške
9. podršku žrtvama obiteljskog nasilja
10. poticanje i razvoj programa rada u zajednici koji su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladeži i drugim socijalno osjetljivim skupinama
11. provođenje posebnih obveza maloljetnika prema propisu kojim se uređuje izvršavanje sankcija izrečenih maloljetnicima
12. osiguravanje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta pod nadzorom i
13. obavljanje drugih poslova utvrđenih ovim Zakonom, posebnim propisima i statutom Obiteljskog centra.

Ustrojstvene jedinice Obiteljskog centra

Članak 188.

Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim jedinicama koje se ustrojavaju za područje svake pojedine jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

Suradnja s drugim pravnim i fizičkim osobama

Članak 189.

U obavljanju djelatnosti Obiteljski centar surađuje s vjerskim zajednicama, humanitarnim organizacijama, udrugama te drugim domaćim i stranim pravnim i fizičkim osobama koje pružaju potporu obitelji, djeci, mladima i ostalim članovima obitelji i drugim osobama i promiču obiteljske vrijednosti te pridonose podizanju kvalitete obiteljskog života.

Upravno vijeće Obiteljskog centra

Članak 190.

- (1) Obiteljskim centrom upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača i dva predstavnika radnika zaposlenih u Obiteljskom centru.
- (2) Predstavnike osnivača u upravno vijeće imenuje ministar.
- (3) Članove upravnog vijeća, predstavnike radnika zaposlenih u Obiteljskom centru imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnike radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.
- (4) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.
- (5) Mandat upravnog vijeća traje četiri godine, a predsjednik upravnog vijeća dužan je obavijestiti osnivača o isteku mandata upravnog vijeća 90 dana prije isteka mandata.

Ravnatelj Obiteljskog centra

Članak 191.

- (1) Obiteljski centar ima ravnatelja.

(2) Ravnatelja Obiteljskog centra, na temelju javnog natječaja, imenuje upravno vijeće, uz prethodnu suglasnost ministra.

(3) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Obiteljskog centra.

(4) Pomoćnike iz stavka 3. ovoga članka imenuje ravnatelj, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.

(5) Uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja i pomoćnika ravnatelja utvrđuju se statutom.

(6) Ravnatelj i pomoćnici Obiteljskog centra obavljaju i dio stručnih poslova sukladno općim aktima.

(7) Mandat ravnatelja Obiteljskog centra i pomoćnika traje četiri godine.

Opći akti Obiteljskog centra

Članak 192.

(1) Opći akti Obiteljskog centra su statut, pravilnik o radu, pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji i drugi opći akti koji se donose na temelju statuta.

(2) Statut, pravilnik o radu i pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji donosi upravno vijeće, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(3) Statutom Obiteljskog centra uređuje se:

- djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica
- prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja
- obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova
- i druga pitanja propisana Zakonom bitna za rad Obiteljskog centra.

(4) Druge opće akte Obiteljskog centra donosi ravnatelj, uz prethodnu suglasnost upravnog vijeća.

Evidencija i dokumentacija

Članak 193.

(1) Obiteljski centar dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga članka.

(2) Obiteljski centar dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 3.

DOM SOCIJALNE SKRBI

Djelokrug

Članak 194.

(1) Dom socijalne skrbi javna je ustanova koja se osniva za pružanje socijalnih usluga:

1. savjetovanje
2. stručna procjena
3. psihosocijalno savjetovanje
4. socijalno mentorstvo
5. psihosocijalna podrška
6. rana razvojna podrška
7. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja

8. pomoć u kući
9. boravak
10. organizirano stanovanje i/ili
11. smještaj.

(2) Dom socijalne skrbi obavlja i druge poslove koji se odnose na:

1. podršku korisnicima i pružateljima izvaninstitucijskih oblika smještaja
2. osiguranje provođenja mjere intenzivne stručne pomoći i nadzora nad ostvarivanjem skrbi o djetetu prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi
3. osiguranje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom
4. izvršavanje odgojnih mjera i posebnih obveza maloljetnika prema propisima kojim se uređuje kaznenopravna zaštita djece
5. stručnu pomoć i potporu udomiteljima i korisnicima i provođenje edukacije udomitelja
6. predlaganje i poticanje aktivnosti u području socijalne skrbi na lokalnoj razini
7. procjenjivanje potreba korisnika i sudjelovanje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
8. poticanje i razvijanje volonterskog rada i
9. obavljanje drugih poslova na temelju zakona i statuta doma.

Vrste domova socijalne skrbi

Članak 195.

Dom socijalne skrbi može se osnovati kao:

1. centar za odgoj i obrazovanje
2. centar za rehabilitaciju
3. centar za pružanje usluga u zajednici
4. dom za odrasle osobe
5. dom za starije osobe.

Osnivač doma socijalne skrbi

Članak 196.

(1) Republika Hrvatska, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba mogu osnovati dom socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

(2) Republika Hrvatska osniva dom socijalne skrbi rješenjem Ministarstva.

Ocjenjivanje usklađenosti akta o osnivanju sa Zakonom

Članak 197.

(1) Osnivač ustanove iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona, osim Republike Hrvatske, dužan je od Ministarstva zatražiti ocjenu usklađenosti akta o osnivanju s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

(2) Ministarstvo je dužno donijeti rješenje o usklađenosti akta o osnivanju i dostaviti ga osnivaču iz stavka 1. ovoga članka, bez odgode, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a ako rješenje ne donese u propisanom roku, smatra se da je u skladu s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti mjerila za pružanje usluga

Članak 198.

(1) Osnivač doma socijalne skrbi može imenovati privremenog ravnatelja koji je ovlašten pod nadzorom osnivača obaviti pripreme za početak rada doma, a posebno pribaviti potrebne dozvole za početak rada, te podnijeti prijavu za upis u sudski registar.

(2) Osnivač doma socijalne skrbi može i sam obaviti pripreme za početak rada doma i podnijeti prijavu za upis u sudski registar.

(3) Privremeni ravnatelj ili osnivač doma socijalne skrbi dužan je, najkasnije dva mjeseca prije planiranog početka rada doma, podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o utvrđivanju ispunjenosti mjerila za pružanje socijalnih usluga doma socijalne skrbi.

Podružnica doma socijalne skrbi

Članak 199.

(1) Dom socijalne skrbi može imati jednu ili više podružnica.

(2) Podružnica doma socijalne skrbi osniva se osnivačkim aktom ili statutom.

Voditelj podružnice doma socijalne skrbi

Članak 200.

(1) Podružnicu doma socijalne skrbi vodi voditelj podružnice.

(2) Za voditelja podružnice može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi iz članka 205. ovoga Zakona.

(3) Voditelja podružnice doma kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb imenuje ravnatelj između zaposlenih stručnih radnika doma, uz suglasnost upravnog vijeća doma, na mandat od četiri godine.

(4) Voditelj podružnice ima ovlasti u skladu s djelatnošću podružnice koja je određena aktom o osnivanju i statutom, a uvjeti za voditelja utvrđuju se općim aktom doma.

(5) Osoba koja je imenovana za voditelja podružnice nakon prestanka mandata ima pravo povratka na prijašnje poslove, a do povratka na prijašnje poslove mijenja je osoba s kojom se radni odnos zasniva na određeno vrijeme.

Upravno vijeće doma socijalne skrbi

Članak 201.

(1) Domom socijalne skrbi upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača, jedan predstavnik radnika zaposlen u domu i jedan predstavnik korisnika doma socijalne skrbi odnosno njegov zakonski zastupnik.

(2) Člana upravnog vijeća predstavnika korisnika predlažu korisnici doma socijalne skrbi na skupu korisnika.

(3) Članove upravnog vijeća predstavnike osnivača i korisnika imenuje osnivač na mandat od četiri godine.

(4) Člana upravnog vijeća predstavnika radnika zaposlenih u domu socijalne skrbi na mandat od četiri godine imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(5) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

(6) Ako dom socijalne skrbi osniva više osnivača, broj predstavnika osnivača doma određuje se aktom o osnivanju odnosno statutom doma.

(7) Upravno vijeće doma dužno je 90 dana prije isteka mandata obavijestiti osnivača o isteku mandata člana upravnog vijeća.

(8) Izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuju se statutom doma socijalne skrbi.

Uvjeti za člana upravnog vijeća doma socijalne skrbi

Članak 202.

Članovi upravnog vijeća predstavnici osnivača u upravnom vijeću doma, kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, moraju imati najmanje završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij.

Razrješenje prije isteka mandata

Članak 203.

(1) Predsjednik upravnog vijeća ili član upravnog vijeća doma socijalne skrbi može biti razriješen i prije isteka mandata:

1. na osobni zahtjev
2. ako bez opravdanoga razloga ne obavlja poslove predsjednika ili člana upravnog vijeća utvrđene zakonom, aktom o osnivanju i statutom doma socijalne skrbi
3. ako svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči domu socijalne skrbi veću štetu ili veće smetnje u njegovu radu ili
4. zbog drugih opravdanih razloga.

(2) Odluku o razrješenju člana upravnog vijeća, predstavnika osnivača i predstavnika korisnika doma socijalne skrbi kojemu je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska donosi ministar.

(3) Odlukom o razrješenju člana upravnog vijeća iz stavka 2. ovoga članka imenuje se novi član upravnog vijeća kojemu mandat traje do isteka mandata razriješenoga člana upravnog vijeća.

Ravnatelj doma socijalne skrbi

Članak 204.

- (1) Dom socijalne skrbi ima ravnatelja.
- (2) Djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja utvrđuju se statutom.
- (3) Ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska, na temelju javnog natječaja, imenuje upravno vijeće doma, uz prethodnu suglasnost ministra.
- (4) Mandat ravnatelja traje četiri godine, a ista osoba može biti ponovno imenovana za ravnatelja.

Uvjeti za ravnatelja doma socijalne skrbi

Članak 205.

(1) Za ravnatelja doma socijalne skrbi može biti imenovana osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, medicine, sociologije, filozofije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave, informatike ili

završen studij odgovarajuće vrste za rad na radnom mjestu učitelja ili nastavnika ili završen studij iz polja likovne ili glazbene umjetnosti

2. najmanje pet godina radnog iskustva s propisanom kvalifikacijom i
3. nepostojanje zapreke iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ravnatelj doma socijalne skrbi kojem je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, mora imati i hrvatsko državljanstvo.

(3) Kandidat za ravnatelja doma čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska, a koji je član upravnog vijeća ne može sudjelovati u raspravi i donošenju odluke o prijedlogu da se njega imenuje za ravnatelja doma socijalne skrbi.

Ugovor o radu, povratak na prijašnje poslove

Članak 206.

(1) Osoba imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi sklapa s domom socijalne skrbi ugovor o radu u punom radnom vremenu, na vrijeme od četiri godine.

(2) Ako je za ravnatelja doma socijalne skrbi čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb imenovana osoba koja u toj ustanovi ima sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, po isteku mandata ima se pravo vratiti na poslove na kojima je prethodno radila ili na druge odgovarajuće poslove, u protivnom joj prestaje radni odnos.

(3) Na radno mjesto osobe imenovane za ravnatelja zasniva se radni odnos s drugom osobom.

(4) Osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi dužan je ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete.

Zamjena u slučaju privremene spriječenosti

Članak 207.

(1) Ravnatelja doma socijalne skrbi u slučaju privremene spriječenosti u obavljanju ravnateljskih poslova zamjenjuje stručni radnik ili drugi radnik koji ima završen integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij prava ili ekonomije, a kojega odredi ravnatelj.

(2) Stručni radnik koji zamjenjuje ravnatelja ima pravo i dužnost obavljati poslove ravnatelja čije se izvršenje ne može odgađati.

Razrješenje ravnatelja prije isteka mandata

Članak 208.

Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja doma socijalne skrbi i prije isteka mandata za koji je izabran ako:

1. ravnatelj to osobno zahtijeva
2. nastane neki od razloga koji prema posebnim propisima ili općim propisima o radu dovode do prestanka radnog odnosa
3. je nastupila zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
4. ravnatelj bez opravdanog razloga ne provodi program rada koji je donijelo upravno vijeće

5. ravnatelj u svojem radu ne postupa u skladu s propisima i općim aktima doma socijalne skrbi, neopravdano ne izvršava odluke upravnog vijeća ili postupa u suprotnosti s njima

6. ravnatelj nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči domu veću štetu, zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost zbog čega su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti ili

7. je nalazom inspekcije ustanovljena teža povreda propisa i općih akata doma socijalne skrbi ili su utvrđene teže nepravilnost u radu ravnatelja.

Vršitelj dužnosti ravnatelja

Članak 209.

(1) U slučaju razrješenja ravnatelja doma socijalne skrbi prije isteka mandata ili ako se na natječaj za ravnatelja nitko ne prijavi ili nitko od prijavljenih kandidata ne bude izabran, do imenovanja ravnatelja na temelju natječaja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja, najduže do godinu dana.

(2) Osoba imenovana za vršitelja dužnosti ravnatelja mora ispunjavati uvjete za ravnatelja iz članka 205. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

Stručno vijeće

Članak 210.

(1) Dom socijalne skrbi ima stručno vijeće koje čine svi stručni radnici doma koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi u domu.

(2) Stručno vijeće donosi poslovnik kojim se uređuje način izbora predsjednika i zamjenika predsjednika te način rada i donošenje odluka, a poslovnikom se može odrediti uži sastav stručnog vijeća i postupak izbora užeg sastava stručnog vijeća, pri čemu je potrebno osigurati zastupljenost svih struka stručnih radnika koje pružaju usluge korisnicima doma.

(3) Stručno vijeće raspravlja i daje ravnatelju i upravnom vijeću doma mišljenja i prijedloge o:

1. stručnim pitanjima koja se odnose na djelatnost socijalne skrbi
2. ustroju doma socijalne skrbi i podružnice
3. utvrđivanju programa stručnog rada
4. potrebi stručnog usavršavanja stručnih radnika
5. i drugim stručnim pitanjima vezanim za rad doma socijalne skrbi.

(4) Kada se raspravlja o poslovima iz stavka 3. ovoga članka, predsjednik stručnog vijeća dužan je sudjelovati u radu upravnog vijeća bez prava glasa.

Opći akti doma socijalne skrbi

Članak 211.

(1) Opći akti doma socijalne skrbi su statut, pravilnik o radu, pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji doma socijalne skrbi i drugi opći akti koji se donose na temelju statuta.

(2) Statut, pravilnik o radu i pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji doma socijalne skrbi donosi upravno vijeće doma socijalne skrbi, uz prethodnu suglasnost osnivača.

(3) Druge opće akte doma socijalne skrbi donosi ravnatelj, uz prethodnu suglasnost upravnog vijeća.

(4) Statutom se uređuje ustrojstvo, ovlasti i način odlučivanja pojedinih tijela ustanove te druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanje doma socijalne skrbi.

Programi odgoja i obrazovanja

Članak 212.

U domovima socijalne skrbi kojima je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska može se provoditi program osnovnog i srednjeg odgoja i obrazovanja prema propisima iz područja odgoja i obrazovanja u osnovnoj i srednjoj školi.

Evidencija i dokumentacija doma socijalne skrbi

Članak 213.

(1) Dom socijalne skrbi dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Dom socijalne skrbi dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 4.

CENTAR ZA POMOĆ U KUĆI

Djelokrug, osnivači centra za pomoć u kući

Članak 214.

(1) Centar za pomoć u kući je ustanova socijalne skrbi koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih aktivnosti usluge pomoći u kući iz članka 102. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući mogu osnovati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Ravnatelj centra za pomoć u kući

Članak 215.

(1) Centrom za pomoć u kući upravlja i vodi ga ravnatelj.

(2) Za ravnatelja centra za pomoć u kući kojeg je osnivač jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin, ima najmanje srednju stručnu spremu i u odnosu na koju ne postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Postupak imenovanja i razrješenja te ovlasti ravnatelja centra za pomoć u kući pobliže se utvrđuju aktom o osnivanju i statutom u skladu s ovim Zakonom.

Statut centra za pomoć u kući

Članak 216.

(1) Centar za pomoć u kući ima statut kojim se uređuje ustroj centra, tijela i njihova nadležnost te druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanja centra.

(2) Statut centra za pomoć u kući, uz prethodnu suglasnost osnivača, donosi ravnatelj.

Evidencija i dokumentacija centra za pomoć u kući

Članak 217.

(1) Centar za pomoć u kući dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 5.
AKADEMIJA SOCIJALNE SKRBI

Osnivanje Akademije

Članak 218.

(1) Osnivač Akademije socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Akademija) je Republika Hrvatska.

(2) Akademija je javna ustanova koja ima svojstvo pravne osobe s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Akademije je u Zagrebu.

Djelatnost Akademije

Članak 219.

(1) Djelatnost Akademije je:

- standardizacija obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja
- organiziranje i provođenje kontinuiranog stručnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje početnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja pripravnika u djelatnosti socijalne skrbi te drugih zaposlenika iz područja socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja ravnatelja u sustavu socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja stručnih radnika Centra za posebno skrbništvo
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja drugih sudionika u postupcima koje vodi Zavod
- organiziranje i provođenje programa kontinuiranog stručnog usavršavanja obiteljskih medijatora
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja za stručne radnike u Obiteljskom centru
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja posebnih skrbnika i drugih stručnih radnika u Centru za posebno skrbništvo
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja drugih pružatelja socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje organizacijske, timske i methodske supervizije u sustavu socijalne skrbi
- donošenje odluka o napredovanju u zvanje mentora i savjetnika
- obavljanje drugih poslova utvrđenih zakonom.

(2) Pri provođenju svojih djelatnosti Akademija može surađivati s drugim tijelima, ustanovama, visokim učilištima, udrugama, komorama, zakladama i drugim pravnim osobama.

(3) Odnosi između Akademije i tijela iz stavka 2. ovoga članka mogu se urediti ugovorom.

Unutarnje ustrojstvo Akademije

Članak 220.

Unutarnje ustrojstvo Akademije uređuje se statutom.

Upravno vijeće Akademije

Članak 221.

- (1) Akademijom upravlja upravno vijeće.
- (2) Upravno vijeće ima četiri stalna člana i tri člana koja se imenuju na vrijeme od četiri godine.
- (3) Stalni članovi upravnog vijeća su:
 - ministar nadležan za poslove socijalne skrbi
 - ravnatelj Zavoda
 - ravnatelj Centra za posebno skrbništvo
 - ravnatelj Obiteljskog centra.
- (4) Tri člana upravnog vijeća koji se imenuju na vrijeme od četiri godine su:
 - predstavnik sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti
 - predstavnik sveučilišnih nastavnika Studijskog centra socijalnog rada i
 - predstavnik radnika Akademije.
- (5) Člana upravnog vijeća iz redova sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti i Studijskog centra socijalnog rada imenuje i razrješava ministar na prijedlog dekana pravnih fakulteta odnosno prodekana Studijskog centra socijalnog rada.
- (6) Člana upravnog vijeća iz reda radnika Akademije imenuje i opoziva radničko vijeće Akademije, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

Izbor i imenovanje članova upravnog vijeća, djelokrug i ovlaštenja upravnog vijeća Akademije

Članak 222.

Izbor i imenovanje članova upravnog vijeća, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuju se statutom.

Ravnatelj, pomoćnici i zamjenik ravnatelja Akademije

Članak 223.

- (1) Akademijom rukovodi ravnatelj.
- (2) Ravnatelja imenuje upravno vijeće Akademije na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.
- (3) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Akademije.
- (4) Pomoćnike iz stavka 3. ovoga članka imenuje ravnatelj, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.
- (5) Upravno vijeće odlukom određuje koji će od pomoćnika zamjenjivati ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti.
- (6) Uvjeti za imenovanje ravnatelja i pomoćnika ravnatelja propisuju se statutom.

Programsko vijeće Akademije

Članak 224.

Programsko vijeće je stručno tijelo Akademije, a čini ga 15 članova koje imenuje upravno vijeće na vrijeme od četiri godine.

Ovlasti Programskog vijeća Akademije

Članak 225.

Programsko vijeće:

- donosi godišnji plan edukacije za stručno usavršavanje
- predlaže upravnom vijeću programe stručnog usavršavanja
- određuje predavače na Akademiji
- standardizira i odobrava materijale za provedbu programa stručnog usavršavanja
- utvrđuje prijedlog programa izobrazbe mentora i predavača
- provodi vrednovanje rada predavača na Akademiji
- provodi vrednovanje programa usavršavanja
- sudjeluje u izradi pravila i drugih općih akata sukladno ovom Zakonu
- donosi poslovnik o svojem radu
- obavlja druge poslove utvrđene statutom i zakonom.

Stručno usavršavanje u djelatnosti socijalne skrbi

Članak 226.

Stručno usavršavanje u djelatnosti socijalne skrbi provodi se radi unaprjeđenja stručnih sposobnosti i vještina za učinkovito, standardizirano i odgovorno obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

POGLAVLJE II.

UDRUGE, VJERSKE ZAJEDNICE, DRUGE PRAVNE OSOBE TE OBRITNICI KOJI PRUŽAJU SOCIJALNE USLUGE

Zasebna organizacijska jedinica

Članak 227.

Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba te obrtnik koji, osim obavljanja druge djelatnosti za koju je upisan u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima, pruža socijalne usluge, dužan ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

Ustrojstvo organizacijske jedinice

Članak 228.

(1) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz članka 227. ovoga Zakona u kojoj se pružaju socijalne usluge mora imati voditelja koji vodi poslovanje i odgovoran je za zakonitost rada, a odgovara i za stručni rad ako pravna osoba pruža usluge stručnog rada.

(2) Voditelj iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati uvjete iz članka 205. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako pruža samo usluge pomoći u kući.

(3) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka u kojoj najmanje pet stručnih radnika pruža socijalne usluge mora imati stručno vijeće, a na način rada, sastav i ovlasti stručnog vijeća na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 210. ovoga Zakona.

Evidencija i dokumentacija

Članak 229.

(1) Pravna osoba iz članka 228. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

POGLAVLJE III. PRUŽANJE SOCIJALNIH USLUGA KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI ILI KAO OBRTA

Način pružanja socijalne usluge

Članak 230.

(1) Fizička osoba može samostalno, kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik, pružati socijalne usluge savjetovanja u savjetovalištu i usluge pomoći u kući.

(2) Fizička osoba koja socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost u svom nazivu ističe ime i prezime, OIB, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Evidencija i dokumentacija fizičke osobe koja socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost

Članak 231.

(1) Fizička osoba iz članka 230. stavka 1. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 1. SAVJETOVALIŠTE

Djelokrug savjetovališta

Članak 232.

Fizička osoba u savjetovalištu pruža stručnu pomoć radi prevladavanja osobnih teškoća i osnaživanja djece, odraslih i starijih osoba pružanjem socijalnih usluga:

1. psihosocijalnog savjetovanja
2. socijalnog mentorstva
3. obiteljske medijacije
4. psihosocijalnog tretmana osoba u riziku od nasilničkog ponašanja i/ili
5. psihosocijalne podrške.

Uvjeti za pružanje usluge savjetovanja u savjetovalištu

Članak 233.

(1) Usluge savjetovanja u savjetovalištu može obavljati fizička osoba ako:

1. ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij za obavljanje stručnih poslova u djelatnosti socijalne skrbi i edukaciju iz područja savjetodavnog odnosno terapijskog rada i najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima s propisanom kvalifikacijom u djelatnosti socijalne skrbi i dodatne edukacije sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona

2. ima poslovnu sposobnost
3. ima zdravstvenu sposobnost
4. ima položen stručni ispit

5. ima odobrenje nadležne komore za samostalan rad u skladu s posebnim zakonom
6. nije u radnom odnosu odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost
7. ima odgovarajući prostor i opremu sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Usluge savjetovanja iz stavka 1. ovoga članka u savjetovalištu ne može obavljati osoba kod koje postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Stranci mogu obavljati usluge savjetovanja u savjetovalištu prema propisima kojima se uređuje rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge savjetovanja.

(4) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljanke država članice Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge savjetovanja u savjetovalištu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.

Zajedničko savjetovalište

Članak 234.

- (1) Više osoba može osnovati zajedničko savjetovalište na temelju ugovora.
- (2) Svaki član zajedničkog savjetovališta mora ispunjavati uvjete iz članka 233. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

ODJELJAK 2.

FIZIČKA OSOBA KAO PRUŽATELJ POMOĆI U KUĆI

Uvjeti

Članak 235.

(1) Uslugu pomoći u kući iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona može pružiti fizička osoba koja ima najmanje srednju stručnu spremu, poslovnu sposobnost i zdravstvenu sposobnost za pružanje pomoći u kući.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka uslugu pomoći u kući može pružiti najviše 40 sati tjedno.

(3) Pomoć u kući ne može pružiti osoba kod koje postoji zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

POGLAVLJE IV.

UDOMITELJSTVO

Pojam, posebni propis

Članak 236.

(1) Udomiteljstvo je oblik pružanja socijalnih usluga kojim se djetetu ili odrasloj osobi osigurava smještaj u udomiteljskoj obitelji.

(2) Uvjeti koje mora ispunjavati udomiteljska obitelj, način obavljanja i prestanak obavljanja udomiteljstva te druga pitanja u vezi s udomiteljstvom propisuju se zakonom kojim se uređuje udomiteljstvo.

POGLAVLJE V.

PRESTANAK PRUŽANJA SOCIJALNIH USLUGA

Prestanak pružanja socijalnih usluga

Članak 237.

(1) Ustanova socijalne skrbi prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom postojanja ustanove prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(2) Pravna osoba prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom rada pravne osobe prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(3) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. smrću fizičke osobe
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge
4. pravomoćnošću odluke o lišenju poslovne sposobnosti u dijelu koji se odnosi na pružanje socijalnih usluga
5. zasnivanjem radnog odnosa
6. gubitkom zdravstvene sposobnosti
7. ako više ne ispunjava propisane uvjete
8. ako kod fizičke osobe nastupi zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
9. prestankom obrta prema zakonu kojim se uređuje obavljanje obrta.

(4) Nadležno tijelo iz članka 126. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona dužno je donijeti rješenje o prestanku pružanja socijalnih usluga i dostaviti ga stranki bez odgode zbog razloga iz stavka 1. točaka 1. i 2., stavka 2. točaka 1. i 2. i stavka 3. točaka 1., 2. i 4. do 9. ovoga članka.

(5) Na temelju pravomoćnog rješenja iz stavka 4. ovoga članka, izvršnog rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, kao i u slučaju neobnavljanja licencije za pružanje socijalnih usluga jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb briše pružatelja usluge iz registra iz članka 166. stavka 1. ovoga Zakona.

Privremena obustava rada fizičke osobe koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik

Članak 238.

(1) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik može privremeno obustaviti pružanje socijalnih usluga zbog bolesti ili drugog opravdanog razloga.

(2) O privremenoj obustavi osoba iz stavka 1. dužna je o tome izvijestiti korisnika odnosno zakonskog zastupnika korisnika, člana obitelji, jedinicu područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb te područnu ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge.

Zbrinjavanje korisnika smještaja i organiziranog stanovanja u slučaju prestanka pružanja socijalnih usluga

Članak 239.

(1) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju rješenja dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(2) Zavod je dužan korisniku smještenom na temelju rješenja prije prestanka pružanja usluge iz stavka 1. ovoga članka osigurati drugi odgovarajući smještaj.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(4) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije osam dana prije prestanka pružanja usluge korisnicima odnosno zakonskim zastupnicima korisnika i članovima obitelji pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalnih usluga smještaja i organiziranog stanovanja te u daljnjem roku od osam dana o tome u pisanom obliku ili elektroničkim putem obavijestiti Zavod.

(5) Pružatelj socijalne usluge smještaja ili osoba koja uslugu smještaja pruža bez pravne osnove, kojoj je rješenjem inspektora zabranjen rad ili naložen prekid pružanja usluga, dužna je obavijestiti korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji o prestanku rada i potrebi pronalaska drugog odgovarajućeg smještaja.

(6) Inspektor koji je donio rješenje o zabrani rada ili pružanja usluga dužan je o tome obavijestiti Zavod i nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(7) Zavod je dužan u slučaju iz stavka 5. ovoga članka korisniku smještenom na temelju rješenja osigurati drugi odgovarajući smještaj bez odgode.

(8) Zavod je dužan u roku od osam dana od primitka obavijesti iz stavka 6. ovoga članka korisnika koji socijalnu uslugu smještaja koristi na temelju ugovora ili bez pravne osnove, zakonskog zastupnika i člana obitelji obavijestiti da je rješenjem inspektora zabranjen rad ili pružanje usluga i da je korisnik dužan napustiti objekt u kojem se pružala usluga smještaja i pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalne usluge smještaja te na zahtjev korisnika ponuditi mu pružanje usluge kod drugog odgovarajućeg pružatelja socijalne usluge smještaja na temelju ugovora ili na temelju rješenja, ako za to ispunjava zakonom propisane uvjete.

(9) Ako korisnik usluge smještaja u roku određenom u obavijesti iz stavka 8. ovoga članka ne napusti objekt, Zavod će pisanim putem korisnika upoznati s rizicima i posljedicama odbijanja napuštanja objekta.

(10) Pružatelj socijalne usluge smještaja kojem je zabranjen rad ne smije nastaviti s pružanjem usluga.

POGLAVLJE VI. MREŽA, STANDARDI I UGOVARANJE SOCIJALNIH USLUGA

Mreža socijalnih usluga i socijalno planiranje

Članak 240.

(1) Socijalne usluge mogu se pružati u mreži i izvan mreže socijalnih usluga.

(2) Mrežom socijalnih usluga određuje se potreban broj i vrsta socijalnih usluga za područje Republike Hrvatske.

(3) Odluku o mreži socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka donosi ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba i javno je dostupna na mrežnim stranicama Ministarstva.

(4) Socijalne usluge u mreži socijalnih usluga pružaju ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska te pravne i fizičke osobe s kojima je Ministarstvo sklopilo ugovor o pružanju socijalnih usluga, osim ako ovim Zakonom ili posebnim propisima nije drukčije određeno.

(5) Strane pravne i fizičke osobe mogu pružati socijalne usluge u mreži socijalnih usluga pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(6) Socijalne usluge izvan mreže socijalnih usluga pružaju pravne i fizičke osobe koje imaju izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga u skladu s ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona.

Savjet za socijalnu skrb

Članak 241.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb osniva savjet za socijalnu skrb, radi planiranja i razvoja pružanja socijalnih usluga na svom području.

(2) Savjet za socijalnu skrb u jedinici područne (regionalne) samouprave osniva se odlukom skupštine jedinice područne (regionalne) samouprave, a savjet za socijalnu skrb Grada Zagreba odlukom Gradske skupštine Grada Zagreba.

(3) Broj članova savjeta za socijalnu skrb određuje se odlukom iz stavka 2. ovoga članka, a čine ga predstavnici jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba i lokalne samouprave, Zavoda, domova socijalne skrbi, centara za pomoć u kući, korisnika te drugih pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, ustanova iz područja obrazovanja, zdravstva, zapošljavanja, strukovnih komora i udruga te udruga za promicanje prava korisnika socijalne skrbi.

(4) Savjet za socijalnu skrb predlaže socijalni plan za područje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, a donosi ga predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(5) Socijalni plan obuhvaća analizu kapaciteta, dostupnost pružatelja socijalnih usluga, analizu potreba i specifične ciljeve razvoja institucionalnih i izvaninstitucionalnih socijalnih usluga, s posebnim naglaskom na usluge za skupine u većem riziku od socijalne isključenosti.

(6) Socijalni plan donosi se za razdoblje od tri godine i javno je dostupan na mrežnim stranicama jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(7) Socijalni plan izrađuje se sukladno jedinstvenoj metodologiji za procjenu potreba propisanoj pravilnikom koji donosi ministar.

Standardi za pružanje socijalnih usluga

Članak 242.

Socijalne usluge pružaju se u skladu sa standardima kvalitete za pružanje socijalnih usluga i smjernicama za njihovo uvođenje koje pravilnikom propisuje ministar.

Javni poziv za podnošenje ponuda

Članak 243.

(1) Ministarstvo po potrebi raspisuje javni poziv za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora za pružanje socijalnih usluga sukladno iskazanim potrebama u mreži socijalnih usluga.

(2) Ponudu iz stavka 1. ovoga članka mogu podnijeti svi pružatelji socijalnih usluga koji imaju izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(3) Ponudu iz stavka 1. ovoga članka čini prijava na javni poziv kojoj se prilaže prijedlog cijene pojedine usluge te dokumentacija propisana pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka.

(4) Nepotpune ponude odnosno ponude koje nisu izrađene sukladno uvjetima određenima pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka neće se razmatrati.

(5) Ponudu nisu dužni podnijeti pružatelji usluga čiji je osnivač Republika Hrvatska i pružatelji usluga s kojima Ministarstvo ima sklopljene ugovore o pružanju socijalnih usluga u mreži, osim za one usluge koje se ne pružaju u mreži socijalnih usluga.

(6) Obrasce za podnošenje prijave na javni poziv, postupak pregovaranja, način i uvjete sklapanja ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži socijalnih usluga pravilnikom propisuje ministar.

Postupak pregovaranja i sklapanje ugovora

Članak 244.

(1) Za pružanje usluga u mreži socijalnih usluga s pružateljima usluga čiji osnivač nije Republika Hrvatska Ministarstvo provodi postupak pregovaranja i sklapanja ugovora za pružanje socijalnih usluga.

(2) U postupku pregovaranja s pružateljima usluga Ministarstvo pregovara o vrsti, količini i cijeni usluge, a postupak pregovaranja završava sklapanjem ugovora između Ministarstva i odabranog pružatelja usluga sukladno pravilniku iz članka 243. stavka 6. ovoga Zakona.

(3) Prihvatišta i prenočišta za beskućnike pružaju socijalne usluge u mreži socijalnih usluga na temelju ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži socijalnih usluga bez obveze provođenja postupka pregovaranja iz stavka 1. ovoga članka.

Javno-privatno partnerstvo u području socijalne skrbi

Članak 245.

(1) U području socijalne skrbi može se primijeniti model javno-privatnog partnerstva.

(2) Predmet javno-privatnog partnerstva može biti izgradnja, rekonstrukcija, sanacija odnosno dogradnja sukladno posebnim propisima kojima se uređuje prostorno uređenje i gradnja te održavanje građevine javne namjene sukladno posebnim propisima u svrhu pružanja socijalnih usluga iz okvira nadležnosti javnog partnera.

(3) Socijalne usluge iz stavka 2. ovoga članka mogu se pružati u mreži socijalnih usluga.

(4) Javni partner je jedno ili više javnih tijela koje s privatnim partnerom sklapaju ugovor o javno-privatnom partnerstvu ili s privatnim partnerom osnivaju zajedničko trgovačko društvo u svrhu realizacije projekta javno-privatnog partnerstva.

(5) Javna tijela iz stavka 4. ovoga članka mogu biti Ministarstvo te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb.

(6) Ako se projekt javno-privatnog partnerstva realizira od strane zajednice javnih tijela, ta tijela međusobna prava i obveze te druga pitanja vezana uz realizaciju projekta uređuju sporazumom.

(7) Javno-privatno partnerstvo u području socijalne skrbi primijenit će se isključivo ako taj model odnosno usluge koje se na osnovi njega pružaju osiguravaju pozitivnu vrijednost za novac, društveno-gospodarsku opravdanost te zadovoljavaju sve druge kriterije određene propisom kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo.

(8) U državnom proračunu odnosno proračunu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osiguravaju se sredstva za plaćanje privatnom partneru na temelju ugovora o javno-privatnom partnerstvu.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka javni partner dužan je umanjiti ili ukinuti sredstva planirana odnosno osigurana za rashode za nabavu proizvedene dugotrajne imovine, dodatna ulaganja na nefinancijskoj imovini, materijalne rashode, rashode za usluge i druge rashode u onom dijelu i onom iznosu u kojem se ti rashodi namiruju iz naknada ili drugih plaćanja javnog partnera privatnom partneru na temelju ugovora o javno-privatnom partnerstvu.

(10) U slučaju iz stavaka 8. i 9. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje financiranje djelatnosti socijalne skrbi.

(11) Na pripremu, predlaganje, ugovaranje i provedbu projekata javno-privatnog partnerstva iz stavka 1. ovoga članka te na sva druga pitanja vezana uz javno-privatno partnerstvo primjenjuje se poseban propis kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo, ako drukčije nije određeno ovim Zakonom.

POGLAVLJE VII.
ZBIRKE PODATAKA, EVIDENCIJA,
DOKUMENTACIJA I STATISTIČKA
IZVJEŠĆA

Svrha, sadržaj

Članak 246.

(1) Za potrebe obavljanja djelatnosti socijalne skrbi propisane ovim Zakonom, za planiranje, praćenje stanja te za znanstveno-istraživačke i statističke svrhe na području socijalne skrbi vode se zbirke podataka, evidencije i dokumentacija koja obuhvaća cjelokupan nacionalni sustav socijalne skrbi.

(2) Zbirke podataka sadrže podatke o:

1. pravima u sustavu socijalne skrbi
2. socijalnim uslugama
3. pružateljima socijalnih usluga
4. korisnicima novčanih naknada i socijalnih usluga
5. financiranju djelatnosti socijalne skrbi
6. obavljanju poslova koje nositeljima djelatnosti nalažu drugi propisi.

(3) Voditelji obrade podataka iz stavka 2. ovoga članka su ustanove socijalne skrbi, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe koje pružaju socijalne usluge i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

*Primjena drugih propisa i način
vođenja podataka*

Članak 247.

(1) Na prikupljanje, obradu, pohranjivanje, posredovanje i korištenje podataka koje sadrže zbirke podataka te na zaštitu informacijske privatnosti pojedinca primjenjuju se propisi kojima se uređuje zaštita osobnih podataka i zaštita tajnosti podataka.

(2) Podaci u sustavu socijalne skrbi vode se u elektroničkom obliku.

Baze podataka, ovlasti Ministarstva

Članak 248.

(1) Ministarstvo upravlja, održava, koristi, osigurava sigurnosne uvjete i nadzor baze podataka i cjelokupnog informacijskog sustava socijalne skrbi te pruža informatičku podršku sustavu socijalne skrbi.

(2) Ministarstvo izdaje ovlaštenja i određuje razinu ovlasti za pristup bazi podataka te za unošenje novih i korištenje postojećih podataka.

(3) Sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi te sadržaj obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća sustava socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

(4) Upute i način popunjavanja obrasca godišnjeg statističkog izvješća za prethodnu godinu objavljuje se 1. ožujka tekuće godine na mrežnim stranicama Ministarstva.

Sadržaj i čuvanje zbirke podataka

Članak 249.

(1) Zbirke podataka o novčanim naknadama i socijalnim uslugama sadrže sljedeće podatke o korisniku: ime i prezime, podatke o rođenju, spol, OIB, državljanstvo, podatke o dozvoli boravka za stranca, podatke o prebivalištu, podatke koji se odnose na obiteljske odnose, podatke o kućanstvu, statusu, naobrazbi, zdravstvenom stanju i invaliditetu, podatke o plaćama i drugim dohocima i primanjima, podatke o imovini, podatke o socijalnim teškoćama pojedinaca, obitelji i skupinama stanovništva, podatke o vrsti pružene usluge i podatke o ostvarenim oblicima zaštite.

(2) Zbirke podataka čuvaju se sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Osiguranje uvjeta za razmjenu podataka

Članak 250.

Ministarstvo će osigurati uvjete za informatičku razmjenu podataka s drugim korisnicima u skladu s propisima o zaštiti tajnosti podataka i zaštiti osobnih podataka.

POGLAVLJE VIII.

STRUČNI RADNICI, STRUČNO USAVRŠAVANJE I NAPREDOVANJE

Stručni radnici Zavoda

Članak 251.

(1) Stručne poslove u Zavodu obavljaju socijalni radnik, pravnik, psiholog i socijalni pedagog s položenim stručnim ispitom i odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.

(2) Stručne poslove u Zavodu iznimno obavljaju i drugi stručni radnici s odgovarajućom kvalifikacijom.

Stručni radnici Obiteljskog centra

Članak 252.

Stručne poslove u Obiteljskom centru obavljaju socijalni radnik, pravnik, psiholog, socijalni pedagog i edukacijski rehabilitator s položenim stručnim ispitom, odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima i dodatnim edukacijama iz savjetodavnog i/ili terapijskog rada, obiteljske medijacije ili supervizije psihosocijalnog rada.

Stručni radnici pružatelja usluga

Članak 253.

(1) Stručne poslove u domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga obavljaju socijalni radnik, psiholog, socijalni pedagog, edukacijski rehabilitator, logoped, medicinska sestra, fizioterapeut, radni terapeut, kineziterapeut i odgojitelj s položenim stručnim ispitom i odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.

(2) Stručne poslove u domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga mogu obavljati i drugi stručni radnici s odgovarajućom kvalifikacijom, ovisno o djelatnosti doma socijalne skrbi ili drugog pružatelja socijalnih usluga.

Iskaznica

Članak 254.

(1) Stručni radnici iz članaka 251., 252. i 253. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: stručni radnici) imaju iskaznicu kojom dokazuju svojstvo službene osobe, identitet i ovlasti.

(2) Sadržaj i oblik iskaznice stručnih radnika Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga pravilnikom propisuje ministar.

Profesionalna tajna

Članak 255.

(1) Stručni radnici poslove obavljaju sukladno pravilima struke i profesionalne etike uz poštivanje osobnosti korisnika, dostojanstva i nepovredivosti njegova osobnog i obiteljskog života.

(2) Stručni radnici dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu sve što saznaju o osobnom i obiteljskom životu korisnika.

(3) Čuvanje profesionalne tajne obvezuje i druge radnike ustanova socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga.

(4) Povreda čuvanja profesionalne tajne teža je povreda obveza iz radnog odnosa.

Osposobljavanje stručnih radnika za samostalan rad

Članak 256.

(1) Osoba koja se prvi put zapošljava u ustanovi socijalne skrbi u zanimanju iz članaka 251., 252. i 253. ovoga Zakona zapošljava se kao pripravnik na temelju ugovora o radu na određeno vrijeme.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka može se primiti na stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa (u daljnjem tekstu: stručno osposobljavanje) u ustanovi socijalne skrbi na temelju ugovora o stručnom osposobljavanju, sklopljenog u pisanom obliku.

(3) Pripravnički staž i stručno osposobljavanje traje 12 mjeseci, a stručno osposobljavanje ubraja se u pripravnički staž.

(4) Odredbe stavaka 1. do 3. ovoga članka ne primjenjuju se na zdravstvene i druge stručne radnike koji u djelatnosti socijalne skrbi obavljaju poslove uređene posebnim propisima.

Stručni ispit

Članak 257.

(1) Nakon isteka pripravničkog staža i stručnog osposobljavanja osobe iz članka 256. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona stječu pravo polaganja stručnog ispita.

(2) Stručni ispit iz stavka 1. ovoga članka polaže se pred ispitnim povjerenstvom Ministarstva.

(3) O položenom stručnom ispitu Ministarstvo izdaje uvjerenje.

(4) Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na zdravstvene i druge stručne radnike koji u djelatnosti socijalne skrbi obavljaju poslove uređene posebnim propisima.

(5) Stručni radnik koji u vrijeme zasnivanja radnog odnosa u djelatnosti socijalne skrbi ima odgovarajuće radno iskustvo na poslovima određenog stupnja obrazovanja i odgovarajuće struke dužan je u roku od godine dana od prijama u radni odnos položiti stručni ispit.

(6) Sadržaj i način provođenja pripravničkog staža u djelatnosti socijalne skrbi, ustanove i druge pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi u kojima se može provoditi pripravnički staž, sadržaj, program i način polaganja stručnoga ispita te sadržaj i izgled uvjerenja o položenome stručnom ispitu pravilnikom propisuje ministar.

Iznimke od obveze polaganja stručnog ispita

Članak 258.

(1) Stručni radnik koji je položio stručni ispit s odgovarajućom kvalifikacijom u drugoj djelatnosti primit će se na rad u ustanovu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja socijalnih usluga bez obveze polaganja stručnog ispita.

(2) Nije dužan polagati stručni ispit stručni radnik koji ima akademski stupanj magistra ili doktora znanosti iz područja društvenih, odgojnih i medicinskih znanosti u onim poljima odnosno granama koje imaju dodirne točke s djelatnošću socijalne skrbi, ili položen pravosudni ispit koji je, sukladno prijašnjim propisima, oslobođen obveze polaganja državnog ispita za poslove radnog mjesta određenog stupnja obrazovanja ili koji ima više od 20 godina radnog iskustva u struci.

Zasnivanje radnog odnosa

Članak 259.

(1) U ustanovi socijalne skrbi na koju se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama radni odnos na neodređeno vrijeme zasniva se ugovorom o radu na temelju javnog natječaja koji se objavljuje na način uređen važećim kolektivnim ugovorima.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ustanova socijalne skrbi može bez javnog natječaja sklopiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa zaposlenikom druge ustanove socijalne skrbi na koju se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama na temelju sporazuma ustanova, uz pisanu suglasnost zaposlenika.

Obavljanje poslova na projektu

Članak 260.

(1) Ravnatelj ustanove socijalne skrbi može omogućiti radniku ustanove socijalne skrbi obavljanje poslova na projektu Europske unije ili fondovima Europske unije ako su sredstva za plaću osigurana iz sredstava projekta ili fonda, uz pripadajuće doprinose poslodavca, ako je za vrijeme obavljanja poslova radnika na projektu moguće osigurati nesmetani nastavak rada u ustanovi socijalne skrbi.

(2) Prava i obveze radnika te način obavljanja poslova iz stavka 1. ovoga članka uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Zapreke za rad u djelatnosti socijalne skrbi

Članak 261.

(1) Ne može se primiti u radni odnos kao radnik u djelatnosti socijalne skrbi niti poslove u djelatnosti socijalne skrbi može obavljati osoba:

1. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva

(glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)

2. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI.), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII.), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII.), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI.), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII.), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI.), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)

3. kojoj je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za nasilje u obitelji

4. protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)

(2) Poslodavac je dužan po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osoba iz stavka 1. ovoga članka nije osuđena za kaznena djela ili za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka te da se protiv nje pred nadležnim sudom ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.

(3) Poslodavac je dužan za sve radnike zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi, najmanje jednom godišnje, pribaviti dokaz iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako osoba u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi bude pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka, ustanova kao poslodavac otkazat će ugovor o radu bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka izvanrednim otkazom ugovora o radu, u roku od 15 dana od dana saznanja za pravomoćnu osudu, a nakon isteka tog roka redovitim otkazom ugovora o radu uvjetovanim skrivljenim ponašanjem radnika, u kojem će slučaju poslodavac, istodobno uz otkazivanje ugovora o radu, od radnika zahtijevati da odmah prestane raditi tijekom otkaznog roka.

(5) Ako ustanova kao poslodavac sazna da je protiv osobe u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi pokrenut i vodi se kazneni postupak za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka, udaljit će osobu od obavljanja poslova do obustave kaznenog postupka odnosno najduže do pravomoćnosti sudske presude, uz pravo na naknadu plaće u visini dvije trećine prosječne mjesečne plaće koju je osoba ostvarila u tri mjeseca prije udaljenja od obavljanja poslova.

(6) Ako je pravomoćnim rješenjem obustavljen kazneni postupak pokrenut protiv radnika ili je pravomoćnom presudom radnik oslobođen od odgovornosti, radniku će se vratiti obustavljeni dio plaće od prvoga dana udaljenja.

Zapreke stručnog radnika Zavoda za pružanje usluga

Članak 262.

(1) Ako stručni radnik Zavoda, njegov bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner ili dijete pruža socijalne usluge korisnicima socijalne skrbi kao osnivač ustanove socijalne skrbi, kao obrtnik ili ima udio u trgovačkom društvu koje pruža socijalne usluge, socijalne usluge ne može pružati na temelju rješenja Zavoda.

(2) Stručni radnik Zavoda i njegov bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner ne mogu biti udomitelji, osim u slučaju srodničkog udomiteljstva.

Stručno usavršavanje i napredovanje stručnih radnika

Članak 263.

(1) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi imaju pravo, dužnost i obvezu trajno se stručno usavršavati prema godišnjem planu edukacije koji donosi Akademija.

(2) Pod trajnim stručnim usavršavanjem podrazumijeva se pojedinačno i organizirano usavršavanje u struci u području socijalnog rada, prava, socijalne pedagogije, psihologije, logopedije, edukacijske rehabilitacije, radne terapije, odgoja, informacijsko-komunikacijskih tehnologija, savjetodavnog rada, upravljanja, socijalne politike i drugih područja važnih za učinkovito i kvalitetno obavljanje poslova u socijalnoj skrbi.

(3) Stručno usavršavanje iz stavka 2. ovoga članka odnosi se na početno, specijalizirano i kontinuirano usavršavanje ravnatelja i stručnih radnika zaposlenih u sustavu socijalne skrbi, usavršavanje pripravnika i drugih zaposlenika iz područja socijalne skrbi te usavršavanje drugih sudionika u postupcima koje vodi Zavod, kao i drugih pružatelja socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi.

(4) Postupak licenciranja programa stručnog usavršavanja provodi Ministarstvo tijekom godine na temelju javnog poziva.

(5) Standarde i postupak licenciranja programa stručnog usavršavanja za stručne radnike i stručne suradnike u sustavu socijalne skrbi, način vođenja i sadržaja Registra licenciranih programa i Registra realiziranih programa te sadržaj i izgled certifikata o završenom stručnom usavršavanju pravilnikom propisuje ministar.

(6) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi mogu napredovati u struci odnosno zanimanju i steći zvanje mentora i savjetnika.

(7) Razine, odgovarajuća zvanja, uvjete i način napredovanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

Supervizija

Članak 264.

(1) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi imaju pravo na superviziju najmanje jednom godišnje.

(2) Supervizija je proces učenja, razvoja i metoda podrške stručnim radnicima koji im omogućava usvajanje novih znanja, razvijanje vještina, usvajanje profesionalnih i osobnih spoznaja kroz osobno iskustvo stručnog rada, radi poboljšanja kvalitete rada s korisnicima.

(3) Superviziju mogu obavljati licencirani supervizori.

POGLAVLJE IX.

NADZOR

Vrste nadzora

Članak 265.

(1) Nadzor nad radom Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi, vjerske zajednice, udruge i drugog pružatelja usluga u djelatnosti socijalne skrbi obuhvaća:

1. unutarnji nadzor
2. inspekcijski nadzor
3. upravni nadzor.

(2) Na inspekcijski i upravni nadzor primjenjuje se zakon kojim se uređuje sustav državne uprave.

(3) Nadzor koji se odnosi na stručni rad reguliranih profesija u djelatnosti socijalne skrbi i zdravstvenih radnika u djelatnosti socijalne skrbi provode nadležne komore, a sanitarni nadzor u dijelu koji se odnosi na zaštitu zdravlja na području ispravnosti i kvalitete prehrane te higijene prostora i opreme kod fizičke osobe i u pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge provodi sanitarna inspekcija.

(4) Nadzor nad pružanjem usluga obrazovanja u domovima socijalne skrbi provodi prosvjetna inspekcija ministarstva nadležnog za obrazovanje.

ODJELJAK 1. UNUTARNJI NADZOR

Predmet nadzora, obveza provođenja

Članak 266.

(1) Unutarnji nadzor nad zakonitošću rada, stručnim radom i kvalitetom pružanja socijalnih usluga provodi ustanova socijalne skrbi.

(2) Vjerska zajednica, udruga i druga pravna osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi provodi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojstvenih jedinica i radnika koji pružaju socijalne usluge.

(3) Ustanova socijalne skrbi te vjerska zajednica, udruga i druga pravna osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi za najviše 20 korisnika nije dužna provoditi unutarnji nadzor.

Pravna osnova

Članak 267.

(1) Unutarnji nadzor provodi se na temelju općeg akta ustanove odnosno vjerske zajednice, udruge te druge pravne osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i godišnjeg plana i programa provedbe unutarnjeg nadzora.

(2) Godišnji plan i program provedbe unutarnjeg nadzora pružatelj socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka dužan je izraditi najkasnije do 31. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu.

(3) Način provođenja unutarnjeg nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 2. INSPEKCIJSKI NADZOR

Predmet nadzora, inspektori

Članak 268.

(1) Inspekcijski nadzor provodi se nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata, nad radom obiteljskog centra, doma socijalne skrbi, centra za pružanje usluga u zajednici, centra za pomoć u kući te druge pravne osobe ili fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi sukladno ovome Zakonu i propisu kojim se uređuje udomiteljstvo.

(2) Poslove inspekcijskog nadzora provode inspektori, viši inspektori i viši inspektori – specijalisti Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori).

(3) Način provođenja inspekcijskog nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

Uvjeti za obavljanje inspekcijskih poslova

Članak 269.

(1) Poslove inspektora može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu, ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit i najmanje tri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.

(2) Poslove višeg inspektora može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu, ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit i najmanje četiri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.

(3) Poslove višeg inspektora – specijalista može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu, ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit, najmanje četiri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima i prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Službena iskaznica inspektora

Članak 270.

(1) Inspektori imaju službenu iskaznicu kojom dokazuju službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

(2) Sadržaj i oblik službene iskaznice te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama pravilnikom propisuje ministar.

Vrste inspekcijskog nadzora

Članak 271.

(1) Inspekcijski nadzor provodi se kao redoviti, izvanredni i kontrolni.

(2) Redoviti inspekcijski nadzor provodi se u skladu s godišnjim planom nadzora koji donosi Ministarstvo najkasnije do 31. prosinca tekuće godinu za sljedeću godinu.

(3) Izvanredni inspekcijski nadzor provodi se povodom zahtjeva drugih državnih tijela, prigovora pravnih i fizičkih osoba ili u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje inspekcijskog nadzora.

(4) Kontrolni inspekcijski nadzor provodi se radi kontrole izvršenja mjera naređenih rješenjem inspektora.

Samostalnost inspektora

Članak 272.

(1) Inspektor je u obavljanju inspekcijskog nadzora samostalan te vodi postupak, donosi rješenja i poduzima mjere u okviru ovlasti i dužnosti utvrđenih ovim Zakonom ili drugim propisom.

(2) Nitko ne smije, koristeći se službenim položajem ili na drugi način, inspektoru naređivati, sprječavati ga ili ometati u provedbi nadzora i poduzimanju mjera i radnji za koje je ovlašten.

(3) Ako se inspekcijski nadzor provodi na zahtjev tijela i drugih zainteresiranih pravnih ili fizičkih osoba, inspektor je dužan izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavlke.

Ovlasti inspektora

Članak 273.

(1) Inspektor koji provodi inspekcijski nadzor ima pravo u svako doba bez prethodne najave i bez dopuštenja ravnatelja ili druge odgovorne osobe ulaziti u prostorije i prostore ustanove socijalne skrbi i druge pravne osobe ili fizičke osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi.

(2) Prilikom provedbe inspekcijskog nadzora inspektor ima pravo pregledati objekte i druge poslovne i stambene prostore, dokumentaciju, robu i druge stvari zatečene kod pružatelja usluga, poslovne spise, saslušati korisnike, radnike i druge osobe koje zatekne, pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osoba (osobna iskaznica, putovnica i sl.) i obavljati druge radnje u skladu sa svrhom inspekcijskog nadzora.

(3) Ravnatelj ili druga odgovorna osoba u pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge i fizička osoba koja pruža socijalne usluge moraju inspektoru osigurati nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora i staviti mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju.

Izuzimanje predmeta i dokumentacije

Članak 274.

Inspektor tijekom inspekcijskog nadzora, zbog mogućeg prikrivanja dokaza, ima pravo privremeno izuzeti predmete i izvornu dokumentaciju, uz potvrdu.

Tajnost podataka

Članak 275.

(1) Prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora inspektor je dužan postupati tako da ne ugrozi čuvanje državne, vojne ili službene odnosno profesionalne tajne.

(2) Odgovorne osobe dužne su upoznati inspektora s podacima koji se sukladno općim aktima pružatelja usluge smatraju tajnom.

(3) Inspektor je dužan kao službenu tajnu čuvati dokumentaciju i podatke koji su u vezi s inspekcijskim nadzorom, kao i identitet podnositelja podneska povodom kojeg je proveden inspekcijski nadzor, ako on to zatraži.

(4) Dokumentaciju i podatke iz stavaka 1. i 2. ovoga članka inspektor može dati samo sudovima, tijelima državne uprave i drugim državnim tijelima, na njihov obrazloženi pisani zahtjev, u postupcima iz njihove nadležnosti.

Dužnosti inspektora

Članak 276.

(1) U obavljanju inspekcijskih poslova inspektor je dužan:

1. zabraniti provođenje pojedinih mjera i radnji koje su protivne zakonu ili drugom propisu

2. zabraniti rad domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici i drugom pružatelju usluga iz članka 162. ovoga Zakona ako:

- više ne ispunjava propisana mjerila za pružanje socijalnih usluga
- ne postupi po prethodnom rješenju inspektora kojim se naređuju mjere
- načinom pružanja usluga ugrožava zdravlje i sigurnost korisnika

3. obavijestiti nadležnu komoru kada utvrdi da stručni radnik nema odobrenje za samostalni rad od nadležne komore, ako je to uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta

4. zabraniti pravnoj osobi pružanje socijalnih usluga ako ih obavlja bez rješenja o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom

5. narediti fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prekid pružanja socijalne usluge ako nije pribavila rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom i posebnim propisom

6. narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti u određenom roku te poduzimati druge mjere za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima

7. narediti provođenje postupka utvrđivanja odgovornosti odgovorne osobe kod pružatelja usluga i zaposlenih radnika

8. narediti i druge mjere u skladu sa zakonom.

(2) O zabrani rada pružateljima usluga iz stavka 1. točke 2. ovoga članka inspektor je dužan izvijestiti nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju mjerila za početak pružanja socijalnih usluga i jedinicu lokalne samouprave na čijem se području pruža usluga smještaja.

(3) Pružatelj usluge dužan je postupiti po izrečenim mjerama inspektora iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako osoba ne postupi po rješenju inspektora u roku koji je određen rješenjem, rješenje će se izvršiti primjenom mjerodavnih odredaba o prisilnom izvršenju nenovčanih obveza novčanom kaznom prema propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(5) Ako inspektor prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnosti odnosno povrede propisa, a nije ovlašten izravno postupati, dužan je izvijestiti nadležno tijelo o uočenim nepravilnostima odnosno povredama propisa te tražiti pokretanje postupka i poduzimanje propisanih mjera.

Usmeno upozorenje

Članak 277.

(1) Ako inspektor utvrdi da se u radu javljaju manje nepravilnosti koje ne utječu bitno na pružanje usluge odnosno zakonitost poslovanja, usmeno će upozoriti odgovornu osobu u pravnoj osobi odnosno fizičku osobu koja pruža socijalne usluge na nepravilnosti i na njihove posljedice te odrediti rok za njihovo uklanjanje, a sadržaj usmenog upozorenja i rok za otklanjanje nepravilnosti navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.

(2) Ako nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ne budu otklonjene u ostavljenom roku, inspektor će rješenjem narediti mjere u skladu sa zakonom.

Zapisnik

Članak 278.

(1) O obavljenom inspekcijskom nadzoru inspektor je dužan sastaviti zapisnik.

(2) Primjerak zapisnika inspektor uručuje ravnatelju ili drugom ovlaštenom zastupniku u pravnoj osobi te fizičkoj osobi nad čijim se radom provodi inspekcijski nadzor.

Upravni spor

Članak 279.

Protiv rješenja koje donosi inspektor nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Optužni prijedlog, prekršajni nalog, kaznena prijava

Članak 280.

(1) Ako u obavljanju inspekcijskog nadzora inspektor posumnja da je počinjen prekršaj ili kazneno djelo, uz rješenje za čije je donošenje ovlašten dužan je, s utvrđenim činjenicama odlučnim za poduzimanje mjera, podnijeti optužni prijedlog ili, ako za to postoje uvjeti propisani općim zakonom o prekršajima, izdati prekršajni nalog odnosno podnijeti kaznenu prijavu.

(2) Tijelo kojem je podnesen optužni prijedlog odnosno kaznena prijava iz stavka 1. ovoga članka dužno je o ishodu postupka obavijestiti Ministarstvo.

Očevidnik

Članak 281.

O obavljenim inspekcijskim nadzorima i poduzetim mjerama inspektor vodi očevidnik čiji sadržaj, oblik i način vođenja pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 3.

UPRAVNI NADZOR

Predmet nadzora

Članak 282.

(1) U provedbi upravnog nadzora Ministarstvo nadzire:

1. zakonitost općih akata
2. zakonitost i pravilnost rada te postupanja prema građanima i drugim strankama
3. osposobljenost službenih osoba za neposredno obavljanje poslova državne uprave.

(2) Način provođenja upravnog nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

Zapisnik o upravnom nadzoru

Članak 283.

O provedenom upravnom nadzoru sastavlja se zapisnik kojim se utvrđuje koje su radnje provedene tijekom provođenja upravnog nadzora.

Vrste upravnog nadzora

Članak 284.

(1) Upravni nadzor provodi se kao redoviti, izvanredni i kontrolni.

(2) Redoviti upravni nadzor provodi se u skladu s godišnjim planom nadzora koji donosi ministar najkasnije do 31. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu.

(3) Izvanredni upravni nadzor provodi se povodom prijedloga drugih državnih tijela, predstavki, pritužbi i drugih podnesaka pravnih i fizičkih osoba ili u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje upravnog nadzora.

(4) Kontrolni upravni nadzor provodi se radi kontrole postupanja po izvješću iz članka 285. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Ako se upravni nadzor provodi po prijedlogu tijela i drugih zainteresiranih pravnih ili fizičkih osoba, ovlaštenu državnu službeniku dužan je izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavke.

Izvješće o upravnom nadzoru

Članak 285.

(1) O obavljenom upravnom nadzoru sastavlja se izvješće koje sadrži prikaz utvrđenog stanja i mjere koje u određenom roku nadzirano tijelo treba poduzeti radi otklanjanja utvrđenih nedostataka.

(2) Izvješće o obavljenom upravnom nadzoru dostavlja se nadziranom tijelu najkasnije u roku od 30 dana od dana obavljenog nadzora.

Ovlasti Ministarstva u upravnom nadzoru

Članak 286.

(1) U obavljanju upravnog nadzora nadziranom tijelu ili pravnoj osobi s javnim ovlastima mogu se davati opće i pojedinačne upute.

(2) U provedbi upravnog nadzora mogu se privremeno izuzeti predmeti i izvorna dokumentacija, što se utvrđuje zapisnikom.

(3) Ako se u provedbi upravnoga nadzora utvrdi nezakonitost ili nepravilnost u sadržaju ili postupku donošenja općih akata, nezakonitosti ili nepravilnosti u radu ili postupanju prema građanima ili drugim stranama ili nedostatna osposobljenost službenih osoba, Ministarstvo može:

1. zatražiti odgovarajuća izvješća i podatke te neposredno utvrditi činjenice i okolnosti važne za ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi

2. raspraviti određeno stanje i uputom odrediti mjere koje se moraju poduzeti radi otklanjanja utvrđene nepravilnosti i osiguranja zakonitog i pravilnog obavljanja poslova koji su predmet nadzora.

(4) Ako nadzirano tijelo u ostavljenom roku ne postupi po uputi iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, Ministarstvo može:

1. obustaviti od izvršenja opći akt koji je predmet nadzora

2. predložiti pokretanje postupka za utvrđivanje odgovornosti službenih osoba

3. neposredno obaviti poslove koji su predmet nadzora.

POGLAVLJE X.

FINANCIRANJE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Izvori sredstava

Članak 287.

Sredstva za financiranje djelatnosti socijalne skrbi osiguravaju se iz:

1. sredstava proračuna Republike Hrvatske

2. sredstava proračuna jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba

3. sredstava proračuna jedinica lokalne samouprave

4. prihoda ostvarenih sudjelovanjem korisnika i njihovih obveznika uzdržavanja u plaćanju troškova socijalnih usluga

5. vlastitih prihoda

6. donacija, pomoći i ostalih namjenskih prihoda.

Sredstva proračuna Republike Hrvatske

Članak 288.

Republika Hrvatska osigurava u državnom proračunu sredstva za:

1. novčane naknade i socijalne usluge u sustavu socijalne skrbi, osim u slučajevima propisanim ovim Zakonom

2. financiranje rashoda Zavoda
3. financiranje rashoda Obiteljskog centra
4. financiranje rashoda domova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska
5. financiranje rashoda Akademije socijalne skrbi.

Sredstva proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba

Članak 289.

(1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su osigurati sredstva za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi sukladno ovom Zakonu i zakonima kojima se uređuje financiranje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, u skladu sa socijalnim planom i mrežom socijalnih usluga na svojem području.

(2) Jedinice lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su u svom proračunu osigurati sredstva za ostvarivanje prava za podmirenje troškova stanovanja pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dio troškova stanovanja koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnika koji se griju na drva osigurava se iz sredstava državnog proračuna.

(4) Troškovi stanovanja, osim onih iz stavka 3. ovoga članka, mogu se, ovisno o proračunskim mogućnostima, osigurati iz državnog proračuna jedinicama lokalne samouprave koje su prema indeksu razvijenosti razvrstane u I. i II. skupinu sukladno propisu kojim se uređuje ocjenjivanje stupnja razvijenosti jedinica lokalne samouprave.

(5) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb osiguravaju sredstva za rad ustanova socijalne skrbi čiji su osnivač.

(6) Veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni su u svom proračunu osigurati sredstva za uslugu prehrane u pučkim kuhinjama, kao i pružanje usluge smještaja u prihvatilišta ili prenoćišta za beskućnike na način propisan ovim Zakonom.

(7) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva.

(8) Sredstva za troškove stanovanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu na razdjelu Ministarstva.

(9) Sredstva iz stavka 8. ovoga članka Ministarstvo će isplaćivati jedinicama lokalne samouprave mjesečno, unaprijed, na temelju mjesečnog obračuna za prethodni mjesec, sukladno odluci iz stavka 12. ovoga članka.

(10) Sredstva iz stavka 8. ovoga članka namjenska su sredstva i ne smatraju se tekućom pomoći iz državnog proračuna.

(11) Jedinice lokalne samouprave dužne su jednom godišnje do 31. siječnja tekuće godine izvijestiti Ministarstvo o ukupnom utrošku sredstava doznačenih za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca prethodne godine.

(12) Odluku o kriterijima i mjerilima za financiranje troškova stanovanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka te iznosu sredstava za pojedinu jedinicu lokalne samouprave, za svaku godinu, najkasnije do 30. rujna tekuće godine za iduću godinu donosi Vlada Republike Hrvatske.

Financiranje decentralizirane funkcije

Članak 290.

(1) Decentralizirana funkcija djelatnosti socijalne skrbi u jedinicama područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba je djelatnost domova za starije osobe nad kojima su prenesena osnivačka prava.

(2) Sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u proračunu jedinica područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba.

(3) Sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe iz stavka 2. ovoga članka čine prihodi za posebne namjene domova za starije osobe, prihodi iz udjela u porezu na dohodak za decentralizirane funkcije, sredstva državnog proračuna Republike Hrvatske putem pomoći izravnjanja do iznosa bilančnih prava utvrđenih odlukom iz stavka 4. ovoga članka i drugi izvori financiranja.

(4) Vlada Republike Hrvatske u svakoj godini za iduću godinu donosi odluku o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje decentralizirane funkcije iz stavka 1. ovoga članka.

Financijske obveze velikih gradova i gradova sjedišta županija

Članak 291.

(1) Veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni su poticati i osigurati građanima na svojem području druge oblike materijalne pomoći i potpora kao što je prehrana u pučkim kuhinjama, smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenoćište, zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, subvencije u plaćanju pojedinih socijalnih i drugih usluga sukladno svojim općim aktima i ovome Zakonu, poticati rad udruga i volonterski rad u socijalnoj skrbi te razvijati druge oblike socijalne skrbi na svojem području.

(2) Ako veliki gradovi i gradovi sjedišta županija nisu u mogućnosti osigurati sredstva za prehranu u pučkim kuhinjama, smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenoćište ili zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, u financiranju navedenih pomoći i usluga sudjelovat će i jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, u skladu sa svojim financijskim mogućnostima.

(3) U kriznim situacijama, kada obitelj s maloljetnom djecom ostane bez svog doma i nije u mogućnosti sama osigurati smještaj, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su osigurati im smještaj u socijalnom stanu ili na drugi način, kako bi se spriječilo odvajanje djece od odraslih članova obitelji.

POGLAVLJE XI.

POVRAT ISPLAĆENIH IZNOSA I NAKNADA ŠTETE

Pravo na povrat i naknadu štete

Članak 292.

(1) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja, uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, sukladno članku 294. ovoga Zakona.

(2) Republika Hrvatska ima pravo na naknadu štete koju je počinio korisnik u slučajevima iz članka 296. ovoga Zakona.

(3) Povrat isplaćenih iznosa na ime prava iz stavka 1. ovoga članka i naknada štete iz stavka 2. ovoga članka osigurava se upisom zabilježbe tražbine na nekretninama korisnika.

Zabilježba

Članak 293.

(1) Na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, vrši se upis zabilježbe tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama koje su u vlasništvu odraslog korisnika, u korist Republike Hrvatske, na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva.

(2) Zabilježba tražbine ima učinak da pravo namirenja Republike Hrvatske po osnovi povrata isplaćenih iznosa odnosno naknade štete utvrđeno ovršnom ispravom dobiva ono mjesto u prvenstvenom redu koje mu je bilo osigurano zabilježbom tražbine pa će se ovrha moći neposredno provesti bez obzira na to tko je u međuvremenu postao nositelj knjižnoga prava.

(3) Zabilježba iz stavka 1. ovoga članka briše se na temelju suglasnosti Ministarstva kada Zavod nakon prestanka prava utvrdi da nema obveze povrata isplaćenih iznosa ili obveze naknade štete.

(4) Ako Zavod utvrdi da po osnovi priznatog prava osiguranog zabilježbom iz stavka 1. ovoga članka postoji obveza povrata isplaćenih iznosa odnosno obveza naknade štete, zabilježba se briše na temelju suglasnosti Ministarstva kada se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug.

ODJELJAK 1. POVRAT ISPLAĆENIH IZNOSA

Obveznici povrata

Članak 294.

(1) Za slučaj smrti korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna, Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava kojega je bio korisnik u trenutku smrti od njegovih nasljednika do visine vrijednosti naslijeđene imovine

(2) Za slučaj da korisnik prava iz stavka 1. ovoga članka kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna daruje svoju imovinu, Republika Hrvatska ima pravo od obdarenika na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava do visine vrijednosti darovane imovine.

(3) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika ako je u postupku priznavanja prava utvrđeno da ga ta osoba neosnovano ne uzdržava ili je neopravdano odbila njegovo uzdržavanje.

(4) Zastarni rok za tražbine iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju.

(5) Zastarni rok za tražbine iz stavka 2. ovoga članka počinje teći od dana saznanja za darovanje.

(6) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju nasljeđivanja ošasne imovine sukladno propisu kojim se uređuje nasljeđivanje.

Poziv na povrat isplaćenih iznosa, razlozi za utuženje

Članak 295.

(1) U slučajevima iz članka 294. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona Zavod poziva obveznika povrata isplaćenog iznosa da u određenom roku izvrši povrat isplaćenih iznosa.

(2) Ako obveznik povrata isplaćenog iznosa iz stavka 1. ovoga članka ne izvrši povrat isplaćenih iznosa u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi povrata isplaćenih iznosa putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

ODJELJAK 2. NAKNADA ŠTETE

Razlozi za naknadu štete

Članak 296.

Korisnik koji je ostvario pravo u sustavu socijalne skrbi ili kojemu je isplaćena novčana naknada na koju nije imao pravo dužan je nadoknaditi štetu za ostvareno nepripadajuće pravo odnosno vratiti primljene iznose ako:

1. je na temelju neistinitih ili netočnih podataka za koje je znao ili morao znati da su neistiniti odnosno netočni ili na drugi način neosnovano ostvario pravo iz sustava socijalne skrbi na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u većem opsegu nego što mu pripada ili

2. je pravo iz sustava socijalne skrbi ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utječe na prestanak ili opseg prava, a znao je ili je morao znati za tu promjenu.

Supsidijarna primjena posebnog propisa

Članak 297.

Pri utvrđivanju prava na naknadu štete primjenjuje se zakon kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Poziv na naknadu štete, razlozi za utuženje

Članak 298.

(1) Kada utvrdi da je nastala šteta iz članka 296. ovoga Zakona, Zavod poziva korisnika da u određenom roku nadoknadi nastalu štetu.

(2) Ako šteta ne bude nadoknađena u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

ODJELJAK 3. NAGODBA I OTPIS DUGA

Nagodba

Članak 299.

(1) Zavod može s obveznikom naknade štete odnosno s obveznikom povrata isplaćenog iznosa sklopiti nagodbu o načinu i vremenu naknade štete odnosno povrata isplaćenog iznosa, uvažavajući njegove prihode, imovinsko stanje i socijalni položaj, uz mogućnost odgode plaćanja duga i/ili obročne otplate duga za razdoblje do najduže pet godina.

(2) Ako se sklapa nagodba o obročnoj otplati duga, u nagodbi se utvrđuje ukupan broj i iznos obroka i rokovi plaćanja.

(3) Nagodba iz stavka 1. ovoga članka ima snagu ovršne isprave.

(4) Ako obveznik naknade štete odnosno obveznik povrata isplaćenog iznosa ne plati uzastopno tri obroka sukladno sklopljenoj nagodbi, potraživanje će se naplatiti u cijelosti.

(5) Obveznik naknade štete odnosno obveznik povrata isplaćenog iznosa dužan je Zavodu dostavljati dokaze o izvršenim uplatama u skladu s nagodbom iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Zavod je dužan voditi evidenciju o sklopljenim nagodbama s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu

duga, vremenu i načinu povrata te o tome do 15. siječnja svake godine za prethodnu godinu dostavljati izvješće Ministarstvu.

Otpis duga

Članak 300.

(1) Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se njegov dug po osnovi naknade štete odnosno povrata isplaćenog iznosa djelomično ili u cijelosti otpiše ako utvrdi da podnositelj prijedloga nije u mogućnosti izvršiti povrat isplaćenih iznosa odnosno naknaditi štetu bez ugrožavanja podmirenja osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba, uzimajući u obzir njegove prihode, imovinsko stanje i socijalni položaj.

(2) Ako podnositelj prijedloga za otpis duga živi u kućanstvu, prilikom odlučivanja o podnesenom prijedlogu u obzir se uzimaju i prihodi, imovinsko stanje i socijalni položaj članova njegova kućanstva.

(3) Prijedlog za otpis duga može se podnijeti najkasnije do dana podnošenja tužbe radi naknade štete odnosno povrata isplaćenog iznosa sudu putem nadležnog državnog odvjetništva.

(4) Ako dug obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa koji se otpisuje iznosi 10.000,00 kuna ili više, Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se dug djelomično ili u cijelosti otpiše, samo uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(5) Zavod je dužan voditi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje te o tome do 15. siječnja svake godine za prethodnu godinu dostavljati izvješće Ministarstvu.

(6) Zavod će po službenoj dužnosti otkazati potraživanje prema obvezniku naknade štete odnosno obvezniku povrata isplaćenog iznosa ako nastupi zastara naplate potraživanja prema zakonu kojim se uređuju obvezni odnosi.

(7) Način utvrđivanja ispunjenosti uvjeta za otpis duga pravilnikom propisuje ministar.

Povrat nepripadajuće naknade

Članak 301.

Pružatelj usluge koji je ostvario nepripadajuću naknadu za uslugu koju nije pružio korisniku dužan je izvršiti povrat iznosa nepripadajuće naknade korisniku ili Republici Hrvatskoj ako je korisniku priznato pravo na socijalnu uslugu rješenjem Zavoda.

Tužba radi povrata nepripadajuće naknade

Članak 302.

Kada pružatelj usluge nije izvršio povrat nepripadajuće naknade za uslugu koju nije pružio, Republika Hrvatska je ovlaštena podnijeti tužbu radi povrata nepripadajuće naknade putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

DIO PETI

PREKRŠAJNE ODREDBE

Neplaćanje troškova stanovanja

Članak 303.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja, suprotno članku 41. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 45.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja u visini od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, suprotno članku 42. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 45.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja u iznosu stvarnih troškova, ako su troškovi stanovanja manji od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, suprotno članku 42. stavku 2. ovoga Zakona.

Ometanje inspektora u radu

Članak 304.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako ravnatelj ili druga odgovorna osoba u pravnoj osobi inspektoru ne osigura nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora i ne stavi mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju iz članka 273. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Nepostupanje po rješenju inspektora

Članak 305.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja ne postupi po izrečenim mjerama inspektora iz članka 276. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju nepostupanja po rješenju inspektora iz članka 276. stavka 1. točke 2. podtočke 3. kojim se zabranjuje rad radi zaštite dobrobiti djeteta i drugih ranjivih osoba zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Nezakonito pružanje usluga

Članak 306.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona

2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 237. stavku 1. točki 2. i stavku 2. točki 2. ovoga Zakona

3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 237. stavku 1. točki 3. i stavku 2. točki 3. ovoga Zakona

4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, donesenim sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona

2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 237. stavku 3. točki 2. ovoga Zakona

3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 237. stavku 3. točki 3. ovoga Zakona

4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, donesenim sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona, kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba osnivač ako:

1. dom socijalne skrbi koji je osnovala prema članku 196. stavku 1. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona

2. centar za pomoć u kući koji je osnovala prema članku 214. stavku 2. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona

3. socijalne usluge ne pruža u zasebnoj organizacijskoj jedinici, suprotno članku 227. ovoga Zakona.

(5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi osnivaču novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(6) Za prekršaje iz stavka 4. točaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba osnivač novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

Nezakonito sklapanje ugovora

Članak 307.

Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako jedan ili više članova kućanstva sklopi više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pruža usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba u svome stambenom ili poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja odnosno članova njegova kućanstva iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona.

Nezakonito zapošljavanje

Članak 308.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

Neobavješćavanje o privremenoj obustavi pružanja socijalnih usluga

Članak 309.

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja djelatnost socijalne skrbi obavlja kao obrtnik:

1. ako privremeno obustavi pružanje socijalnih usluga iz neopravdanih razloga, suprotno članku 238. stavku 1. ovoga Zakona

2. ako o privremenoj obustavi ne obavijesti jedinicu područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb te ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge suprotno članku 238. stavku 2. ovoga Zakona.

Nepropisno vođenje evidencije i dokumentacije

Članak 310.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Zavod ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 178. stavku 3. ovoga Zakona

2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona

3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 178. stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u Zavodu novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj obiteljski centar ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 193. ovoga Zakona

2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona

3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 193. stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u obiteljskom centru novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(5) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj dom socijalne skrbi ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 213. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 213. stavku 2. ovoga Zakona.

(6) Za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u domu socijalne skrbi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(7) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj centar za pomoć u kući ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 217. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 217. stavku 2. ovoga Zakona.

(8) Za prekršaj iz stavka 7. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u centru za pomoć u kući novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(9) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba koja osim obavljanja svoje djelatnosti, pruža i socijalne usluge ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 229. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 229. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Za prekršaj iz stavka 9. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 9. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(11) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 231. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 231. stavku 2. ovoga Zakona.

(12) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se Zavod ako:

1. ne vodi evidenciju o sklopljenim nagodbama s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu duga, vremenu i načinu povrata, suprotno članku 299. stavku 6. Zakona

2. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o sklopljenim nagodbama, suprotno članku 299. stavku 6. ovoga Zakona

3. ne vodi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuju, suprotno članku 300. stavku 5. ovoga Zakona

4. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o otpisu tražbine za prethodnu godinu, suprotno članku 300. stavku 5. ovoga Zakona.

(13) Za prekršaj iz stavka 12. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u Zavodu novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(14) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se:

1. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ne vodi evidenciju i dokumentaciju o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi propisanim ovim Zakonom, posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, suprotno članku 118. stavku 1. ovoga Zakona

2. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb evidenciju i dokumentaciju ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 118. stavku 5. ovoga Zakona

3. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb o podacima o korisnicima i naknadama iz sustava socijalne skrbi iz evidencije i dokumentacije ne izradi godišnje izvješće, suprotno članku 118. stavku 2. ovoga Zakona

4. općinski načelnik ili gradonačelnik ako jedinica lokalne samouprave godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi jedinici područne (regionalne) samouprave, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona

5. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave ne objedini i ne potvrdi dostavljena godišnja izvješća jedinica lokalne samouprave, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona

6. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave objedinjena i potvrđena godišnja izvješća lokalne samouprave ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona

7. župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 118. stavku 4. ovoga Zakona

8. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi nadležnom tijelu u roku koji je propisan pravilnikom iz članka 118. stavka 5. ovoga Zakona.

DIO ŠESTI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 311.

(1) Korisnik prava na novčanu naknadu ili uslugu socijalne skrbi priznato na temelju Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) ostvaruje priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga

Zakona, dok nadležno tijelo rješenjem ne utvrdi ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu naknadu ili uslugu socijalne skrbi po ovom Zakonu.

(2) Pravo na osobnu invalidninu i pravo na doplatu za pomoć i njegu ostvareni na temelju Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), a čije ostvarivanje traje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do dana nastanka promijenjene okolnosti koja utječe na priznavanje prava sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Postupci za priznavanje prava na osobnu invalidninu koji nisu dovršeni do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) Osoba kojoj je na dan stupanja na snagu ovoga Zakona priznato pravo na osobnu invalidninu u visini utvrđenoj člankom 55. stavkom 1. Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) od dana stupanja na snagu ovog Zakona ostvaruje ju u visini utvrđenoj ovim Zakonom.

(5) Centar za socijalnu skrb će osobi iz stavka 2. ovoga članka od dana stupanja na snagu ovoga Zakona po službenoj dužnosti obračunavati naknadu u visini utvrđenoj ovim Zakonom.

Članak 312.

Za korisnika prava iz članka 311. stavka 1. ovoga Zakona nadležno tijelo dužno je provesti postupak radi utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na temelju ovoga Zakona, i to:

1. za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
2. za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
3. za priznavanje drugih prava u sustavu socijalne skrbi u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 313.

(1) Korisnik prava na naknadu do zaposlenja, priznatog na temelju Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, dok nadležno tijelo ne utvrdi ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu pomoć prema propisu o zapošljavanju.

(2) Postupke za priznavanje prava na naknadu do zaposlenja pokrenute prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će centar za socijalnu skrb prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(3) Za korisnika prava na naknadu do zaposlenja nadležno tijelo dužno je provesti postupak radi utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu pomoć prema propisu o zapošljavanju u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 314.

Korisnik prava na naknadu za troškove prijevoza priznatog na temelju Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona do sklapanja ugovora o javnim uslugama u cestovnom prijevozu sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 41/18., 98/19., 30/21. i 89/21. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Članak 315.

(1) Postupci započeti prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi («Narodne novine», br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(2) U postupku povodom žalbe izjavljene protiv rješenja donesenog prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona primijenit će se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja.

Članak 316.

(1) Vlada Republike Hrvatske će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, na prijedlog ministra, imenovati privremenog ravnatelja Zavoda.

(2) Ministar će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati privremenog ravnatelja Obiteljskog centra.

(3) Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona predložiti Hrvatskome saboru imenovanje članova Povjerenstva iz članka 150. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 317.

(1) Centri za socijalnu skrb osnovani prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi («Narodne novine», br. 33/12. i 46/13.) ili Zakona o socijalnoj skrbi («Narodne novine», br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) prestaju s radom istekom 31. prosinca 2022.

(2) S danom prestanka rada centra za socijalnu skrb prestaje mandat upravnog vijeća, ravnatelja i predstojnika podružnica centra za socijalnu skrb.

(3) Postupak likvidacije nad centrom za socijalnu skrb neće se provoditi.

(4) Ravnatelj centra za socijalnu skrb podnijet će nadležnom sudu – sudskom registru prijavu za upis prestanka rada centra za socijalnu skrb u roku od osam dana od dana prestanka rada na temelju ovoga Zakona.

(5) Dana 1. siječnja 2023. Zavod preuzima poslove centra za socijalnu skrb:

– rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite i drugim pravima u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa

– provodi izvršenja rješenja

– vodi propisane očevidnike

– izdaje uvjerenja i druge potvrde

– daje podatke o obiteljskim prilikama te mišljenja i prijedloge u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu

– sudjeluje kao stranka ili umješlač pred sudom i drugim državnim tijelima kada se radi o zaštiti osobnih interesa djece i drugih članova obitelji koji se ne mogu brinuti sami o sebi ni o svojim pravima i interesima

– izdaje dozvole za obavljanje udomiteljstva i obavlja nadzor nad udomiteljskim obiteljima te vodi evidenciju o izdanim dozvolama, registar udomiteljskih obitelji i registar smještenih korisnika

– provodi odgojne mjere nad djecom s problemima u ponašanju

– provodi obvezno savjetovanje prije pokretanja sudskih postupaka radi razvoda braka i postupaka vezanih uz roditeljsku skrb

– odlučuje u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje

– odlučuje u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja

- vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja
- provodi stručni nadzor nad provedbom posebnog propisa kojim se uređuje djelatnost dadilja
- potiče, organizira i provodi aktivnosti radi sprječavanja i suzbijanja socijalnih i osobnih problema
- obavlja stručno-analitičke poslove
- potiče i razvija samopomoć, dobrosusjedsku pomoć, dobrovoljni rad, dobrotvorne i druge djelatnosti
- sudjeluje u suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogama i drugim ovisnostima
- predlaže mjere unaprjeđenja socijalne politike
- predlaže, potiče i usklađuje druge aktivnosti u području socijalne skrbi na lokalnoj razini
- sudjeluje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
- procjenjuje potrebe korisnika i planira pružanje socijalnih usluga
- osigurava razvoj socijalnih usluga u skladu sa socijalnim planom i mrežom socijalnih usluga
- prati razvoj standarda kvalitete socijalnih usluga, predlaže unaprjeđenje postojećih i uvođenje novih standarda
- koordinira i provodi aktivnosti u području sprječavanja trgovanja ljudima, nasilja u obitelji, vršnjačkog nasilja i problema ovisnosti putem županijskih koordinatora
- provodi i organizira edukacije i superviziju stručnih radnika centra za socijalnu skrb
- provodi i organizira edukacije voditelja mjere nadzora nad izvršavanjem roditeljske skrbi i vodi evidenciju voditelja mjere nadzora.

(6) Razmjerno preuzetim poslovima iz stavka 5. ovoga članka, 1. siječnja 2023. Zavod preuzima imovinu, radnike, financijska sredstva, sredstva za rad, dokumentaciju i arhivu.

(7) Dana 1. siječnja 2023. Obiteljski centar preuzima poslove savjetodavnog i preventivnog rada i druge stručne poslove centra za socijalnu skrb koji se odnose na:

- savjetodavnu uslugu koja se odnosi na brak, roditeljstvo, obiteljske i partnerske odnose
- razvoj socijalizacijskih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima
- razvoj komunikacije i tolerancije u mladenačkim i partnerskim odnosima
- organiziranje i provođenje edukacije posvojitelja
- obiteljsku medijaciju
- poticanje i razvoj programa rada u zajednici, volonterskog rada i rada udruga koje su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladeži i drugim socijalno osjetljivim skupinama stanovništva
- poticanje i provedbu programskih aktivnosti namijenjenih edukaciji i promidžbi obiteljskih vrijednosti.

(8) Razmjerno preuzetim poslovima iz stavka 7. ovoga članka, 1. siječnja 2023. Obiteljski centar preuzima imovinu, radnike, financijska sredstva, sredstva za rad, dokumentaciju i arhivu.

(9) Stručni i drugi radnici raspoređeni na radna mjesta u centrima za socijalnu skrb nastavljaju raditi na tim radnim mjestima i nakon osnivanja Zavoda odnosno Obiteljskog

centra do rasporeda na odgovarajuća radna mjesta utvrđena općim aktom Zavoda odnosno Obiteljskog centra.

Članak 318.

(1) Do početka rada Zavoda centrom za socijalnu skrb upravlja upravno vijeće imenovano prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(2) Član upravnog vijeća iz stavka 1. ovoga članka može biti razriješen i prije isteka mandata. Odluku o razrješenju člana upravnog vijeća predstavnika osnivača donosi ministar, a odluku o razrješenju predstavnika jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba u upravnom vijeću donosi ministar, na prijedlog jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(3) Odlukom o razrješenju člana upravnog vijeća predstavnika osnivača imenuje se novi član upravnog vijeća kojemu mandat traje do isteka mandata razriješenog člana upravnog vijeća.

(4) Predstavnici osnivača i predstavnik jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za čije se područje osniva centar za socijalnu skrb moraju imati završen najmanje preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij te radni staž na poslovima u djelatnosti socijalne skrbi, iznimno u drugoj društvenoj ili humanističkoj djelatnosti.

(5) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

Članak 319.

(1) Do početka rada Zavoda ravnatelj organizira i vodi poslovanje centra za socijalnu skrb, predstavlja i zastupa centar za socijalnu skrb i odgovoran je za zakonitost rada centra za socijalnu skrb.

(2) Za ravnatelja centra za socijalnu skrb može biti imenovan hrvatski državljanin koji ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije ili edukacijske rehabilitacije, najmanje pet godina radnog staža na stručnim poslovima u propisanom akademskom zvanju i akademskom stupnju u djelatnosti socijalne skrbi i položen stručni ispit te u odnosu na kojeg ne postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ravnatelja centra za socijalnu skrb imenuje upravno vijeće na temelju javnog natječaja, uz prethodnu suglasnost ministra.

(4) Kandidat za ravnatelja koji je član upravnog vijeća ne može sudjelovati u raspravi i donošenju odluke o prijedlogu da se njega imenuje za ravnatelja centra za socijalnu skrb.

(5) Osoba imenovana za ravnatelja centra sklapa s upravim vijećem ugovor o radu u punom radnom vremenu na vrijeme od četiri godine.

(6) Ako osoba imenovana za ravnatelja ima ugovor o radu u centru za socijalnu skrb na neodređeno vrijeme, na njezin zahtjev prava i obveze iz radnog odnosa mirovat će do prestanka mandata, a najdulje za vrijeme trajanja dvaju uzastopnih mandata.

(7) Osoba iz stavka 6. ovoga članka dužna je nakon isteka mandata vratiti se na poslove koje je prethodno radila u centru za socijalnu skrb, u protivnom joj prestaje radni odnos.

(8) Osobu imenovanu za ravnatelja do povratka na poslove za koje joj prava i obveze iz radnog odnosa miruju zamjenjuje osoba u radnom odnosu koji se zasniva na određeno vrijeme.

(9) Osobi koja je imenovana za ravnatelja istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, centar za socijalnu skrb dužan je ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete.

(10) Ravnatelja centra za socijalnu skrb u slučaju privremene spriječenosti u obavljanju ravnateljskih poslova zamjenjuje stručni radnik centra za socijalnu skrb kojega odredi ravnatelj.

(11) Stručni radnik iz stavka 10. ovoga članka koji zamjenjuje ravnatelja ima pravo i dužnost obavljati one poslove ravnatelja čije se izvršenje ne može odgađati.

(12) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja centra za socijalnu skrb i prije isteka mandata za koji je izabran, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, ako:

- ravnatelj to osobno zahtijeva
- nastane neki od razloga koji prema posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu
- je nastupila zapreka iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona
- ravnatelj bez opravdanog razloga ne provodi program rada koji je donijelo upravno vijeće
- ravnatelj u svojem radu krši propise i opće akte centra za socijalnu skrb, neopravdano ne izvršava odluke upravnog vijeća ili postupi u suprotnosti s njima
- ravnatelj nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči centru za socijalnu skrb veću štetu, zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti
- je upravnim nadzorom ustanovljena teža povreda propisa i općih akata centra za socijalnu skrb ili su utvrđene veće nepravilnosti u radu ravnatelja.

(13) U slučaju razrješenja ravnatelja centra za socijalnu skrb prije isteka mandata ili ako se na natječaj za ravnatelja nitko ne prijavi ili nitko od prijavljenih kandidata ne bude izabran, do imenovanja ravnatelja na temelju ponovljenog natječaja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja, najduže do godinu dana.

(14) Osoba imenovana za vršitelja dužnosti ravnatelja mora ispunjavati uvjete za ravnatelja iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 320.

Do početka rada Akademije godišnji program stručnog usavršavanja stručnih radnika u ustanovama socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska donosi Ministarstvo najkasnije do rujna 2022. za iduću godinu.

Članak 321.

Pružatelj socijalnih usluga koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima sklopljen ugovor o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom nastavit će s pružanjem socijalnih usluga do roka utvrđenog ugovorom.

Članak 322.

(1) Obiteljski domovi osnovani prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 33/12. i 46/13.) ili Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) nastavljaju pružati socijalne usluge kao obiteljski domovi i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, najkasnije do 31. prosinca 2026.

(2) Obiteljski domovi koji žele nastaviti pružanje socijalnih usluga nakon 1. siječnja 2027. dužni su u roku iz stavka 1. ovoga članka uskladiti organizacijski oblik za pružanje socijalnih usluga s ovim Zakonom.

Članak 323.

Postupci za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga započeti prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

Članak 324.

(1) Pružatelj socijalnih usluga koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga ili je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnio zahtjev za utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga dužan je u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje usluga prema ovom Zakonu.

(2) Dom socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska koji nema rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s prije važećim propisima dužan je podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju mjerila u roku od pet godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 325.

Ustanove socijalne skrbi dužne su uskladiti statute i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 326.

(1) Odluku iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade za 2022. Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu Odluke iz stavka 1. ovoga članka ostaje na snazi Odluka o osnovici za izračun iznosa zajamčene minimalne naknade (»Narodne novine«, br. 114/14.).

(3) Odluku iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos drugih prava iz sustava socijalne skrbi Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Do stupanja na snagu Odluke iz stavka 3. ovoga članka ostaje na snazi Odluka o osnovici za izračun iznosa drugih prava iz sustava socijalne skrbi (»Narodne novine«, br. 114/14.).

(5) Odluka o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za decentralizirano financiranje domova za starije i nemoćne osobe u 2022. godini (»Narodne novine«, br. 147/21.) ostaje na snazi do isteka razdoblja za koje je donesena.

(6) Odluka o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje materijalnih i financijskih rashoda centara za socijalnu skrb i troškova ogrjeva korisnicima koji se griju na drva u 2022. godini (»Narodne novine«, br. 147/21.) ostaje na snazi do isteka razdoblja za koje je donesena, osim u dijelu koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnicima koji se griju na drva koji prestaje važiti stupanjem na snagu ovoga Zakona.

Članak 327.

(1) Uredbu iz članka 43. stavka 5. i članka 260. stavka 2. ovoga Zakona Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu Uredbe iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona ostaje na snazi Uredba o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u

podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb (»Narodne novine«, br. 140/15.).

Članak 328.

(1) Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku iz članka 119. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku iz članka 240. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Do dana stupanja na snagu odluke iz članka 240. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Odluka o mreži socijalnih usluga, KLASA: 011-01/14-01/11, URBROJ: 519-05-2-1/11-14-61, od 7. studenoga 2014.

Članak 329.

Na pripravnike koji su započeli pripravnički staž prije stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o radu s pripravnikom.

Članak 330.

(1) Ministar će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 263. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 35. stavka 6., članka 49. stavka 2., članka 69. stavka 2., članka 76. stavka 5., članka 118. stavka 5., članka 119. stavka 4., članka 125. stavka 2., članka 161. stavka 2., članka 163. stavka 4., članka 166. stavka 2., članka 242., članka 243. stavka 6., članka 248. stavka 3., članka 254. stavka 2., članka 257. stavka 6., članka 263. stavka 7., članka 267. stavka 3., članka 268. stavka 3., članka 270. stavka 2., članka 281. i članka 300. stavka 7. ovoga Zakona.

(3) Ministar će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 241. stavka 7. ovoga Zakona.

Članak 331.

Do stupanja na snagu provedbenih propisa iz članka 327. ovoga Zakona ostaju na snazi:

1. Pravilnik o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga (»Narodne novine«, br. 40/14., 66/15., 56/20., 28/21. i 144/21.)

2. Pravilnik o minimalnim uvjetima prostora, opreme i broja potrebnih stručnih i drugih radnika centra za socijalnu skrb i podružnice (»Narodne novine«, br. 57/14.)

3. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije pravnih osoba i obrtnika koji pružaju socijalne usluge (»Narodne novine«, br. 73/14. i 51/21.)

4. Pravilnik o standardima kvalitete socijalnih usluga (»Narodne novine«, br. 143/14.)

5. Pravilnik o načinu provođenja i sadržaju upravnog nadzora i nadzora nad stručnim radom te uvjetima koje moraju ispunjavati državni službenici za provođenje upravnog nadzora (»Narodne novine«, br. 66/15.)

6. Pravilnik o načinu suradnje centra za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade (»Narodne novine«, br. 66/15.)

7. Pravilnik o pripravničkom stažu i polaganju stručnog ispita u djelatnosti socijalne skrbi (»Narodne novine«, br. 66/15. i 56/20.)

8. Pravilnik o razini, odgovarajućem zvanju, uvjetima i načinu napredovanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi (»Narodne novine«, br. 66/15.)

9. Pravilnik o sadržaju i načinu provođenja inspekcijskog nadzora u djelatnosti socijalne skrbi (»Narodne novine«, br. 66/15.)
10. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije fizičkih osoba koje profesionalno pružaju socijalne usluge (»Narodne novine«, br. 66/15. i 51/21.)
11. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima za dostavu izvješća centra za socijalnu skrb i podružnice (»Narodne novine«, br. 66/15.)
12. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja upisnika ustanova socijalne skrbi (»Narodne novine«, br. 66/15., 5/16. i 51/21.)
13. Pravilnik o sadržaju i obliku iskaznice inspektora u Ministarstvu rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike, načinu izdavanja i vođenja upisnika o izdanim iskaznicama (»Narodne novine«, br. 66/15. i 46/21.)
14. Pravilnik o sadržaju i obliku iskaznice stručnih radnika u ustanovi socijalne skrbi i drugoj pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge (»Narodne novine«, br. 66/15.)
15. Pravilnik o sadržaju zbirke podataka, čuvanju, evidenciji i dokumentaciji (»Narodne novine«, br. 66/15.)
16. Pravilnik o sadržaju, obliku i načinu vođenja očevidnika o provedenim inspekcijskim nadzorima i poduzetim mjerama inspektora (»Narodne novine«, br. 66/15.)
17. Pravilnik o vođenju evidencije o fizičkim osobama kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja/njegovateljca (»Narodne novine«, br. 66/15.)
18. Pravilnik o vođenju evidencije i dokumentacije pružatelja socijalnih usluga te načinu i rokovima za dostavu izvješća (»Narodne novine«, br. 100/15. i 51/21.)
19. Pravilnik o sadržaju obrasca za podnošenje zahtjeva za priznavanje prava na naknadu za ugroženog kupca energenata (»Narodne novine«, br. 105/15.)
20. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima dostave izvješća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (»Narodne novine«, br. 35/19. i 24/20.)
21. Pravilnik o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji (»Narodne novine«, br. 112/98. i 5/02.).

Članak 332.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

Članak 333.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članaka 218. do 226. i članka 263. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

Klasa: 022-03/21-01/135
Zagreb, 28. siječnja 2022.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković, v. r.